

Арт. 288. Крымінальны Кодэкс Беларускай Сацыялістычнай Савецкай Рэспублікі.

І. Агульныя палажэнні.

1. Крымінальны Кодэкс Беларускай Сацыялістычнай Савецкай Рэспублікі мае сваёю задачай судовапраўную абарону сацыялістычнай дзяржавы дыктатуры пралетарыята ад грамадзка-нябяспечных дзеянняў (злачынстваў) праз ужываньне да правапарушнікаў (злачынцаў) паказаных у Кодэксе мер сацыяльнай абароны.

2. Грамадзяне БССР і іншых саюзных рэспублік адказваюць паводле гэтага Кодэксу за ўсе злачынствы, учыненыя імі на тэрыторыі БССР, а таксама за злачынствы, учыненыя заганіцаю, калі злачынцы затрыманы альбо адданы пад суд ці сьледства ў БССР.

За злачынствы, учыненыя па-за межамі БССР, але на тэрыторыі Саюзу ССР, грамадзяне БССР і іншых саюзных рэспублік адказваюць паводле законаў рэспублікі, на тэрыторыі якой учынена злачынства.

3. Чужаземныя грамадзяне адказваюць паводле гэтага Кодэксу за злачынствы, учыненыя імі на тэрыторыі БССР.

Гэты артыкул не пашыраецца на чужаземных грамадзян, якія маюць права экстэрытарыяльнасьці. Пытаньне аб крымінальнай адказнасьці такіх грамадзян вырашаецца дыплёматычным парадкам.

4. Грамадзка-небяспечным дзеяньнем (злачынствам) лічыцца ўсякае дзеяньне альбо бязьдзеяньне, накіраваныя супроць асноў савецкага ладу альбо правапарадку, якія ўстаноўлены рабоча-сялянскаю ўладаю на пераходны да камунізму пэрыяд.

5. Злачынствы падзяляюцца на дзьве катэгорыі:

а) накіраваныя супроць асноў савецкага ладу і

б) усе іншыя.

Ст. 288. Уголовный Кодекс Белорусской Социалистической Советской Республики.

І. Общие положения.

1. Уголовный Кодекс Белорусской Социалистической Советской Республики имеет своей задачей судебную-правовую защиту социалистического государства диктатуры пролетариата от общественно-опасных деяний (преступлений) путем применения к правонарушителям (преступникам) указанных в Кодексе мер социальной защиты.

2. Граждане БССР и других союзных республик отвечают на основании настоящего Кодекса за все преступления, совершенные ими на территории БССР, а равно за преступления, совершенные за границей, если преступники задержаны либо преданы суду или следствию в БССР.

За преступления, совершенные за пределами БССР, но на территории Союза ССР, граждане БССР и других союзных республик отвечают по законам республики, на территории которой совершено преступление.

3. Иностранцы отвечают на основании настоящего Кодекса за преступления, совершенные ими на территории БССР.

Настоящая статья не распространяется на иностранных граждан, пользующихся правом экстерриториальности. Вопрос об уголовной ответственности этих граждан разрешается дипломатическим путем.

4. Общественно-опасным деянием (преступлением) признается всякое действие или бездействие, направленные против основ советского строя или правопорядка, установленных рабоче-крестьянской властью на переходный к коммунизму период.

5. Преступления разделяются на две категории:

а) направленные против основ советского строя и

б) все остальные.

За злачынствы першай катэгорыі ў гэтым Кодексе ўстанаўляецца толькі найменшы разьмер меры сацыяльнай абароны, менш якога суд ня можа ўжыць да злачынца. За злачынствы другой катэгорыі ў Кодексе ўстанаўляецца толькі найбольшы разьмер.

6. Калі злачынства не прадугледжана гэтым Кодексам, то падставы і межы адказнасці, а таксама меры сацыяльнай абароны вызначаюцца судом паводле тых артыкулаў Кодексу, якія прадугледжваюць найбольш падобныя па роду і важнасці злачынствы (аналёгія).

7. Меры сацыяльнай абароны ўжываюцца з мэтай:

а) перасьцерагаць ад злачынстваў;
б) не даваць грамадзка-небясьпечным асобам магчымасці ізноў учыняць злачынствы;

в) прынараўляць асоб, што ўчынілі злачынства, да ўмоў вольнага супольнага жыцця працоўных.

Меры сацыяльнай абароны не павінны прычыняць фізычнай мукі і зьневажаць чалавечы гонар.

Мэтаў помсты і кары гэты Кодекс ня мае.

8. Да асоб, якія ўчынілі грамадзка-небясьпечныя дзеянні (злачынствы) альбо зьяўляюцца небясьпечнымі праз сувязь з злачынным асяродкам, ці з прычыны свае мінулай дзейнасці, ужываюцца меры сацыяльнай абароны судова-папраўнага, мэдычнага ці мэдычна-педагагічнага характару.

9. Меры сацыяльнай абароны судова-папраўнага характару ўжываюцца толькі да асоб, якія:

а) дзеючы наўмысна, прадбачылі небясьпечныя для грамады вынікі сваіх дзеянняў, жадалі гэтых вынікаў ці сьвядома дапушчалі іх, альбо

б) дзеючы неасьцярожна, не прадбачылі вынікаў сваіх дзеянняў, хоць і павінны былі іх прадбачыць альбо лёгкамысна спадзяваліся перасьцерагчы гэтакія вынікі.

За преступлення первой категории в настоящем Кодексе устанавливается только низший (минимальный) предел, ниже которого суд не может назначить меру социальной защиты. За преступлення второй категории в Кодексе устанавливается только высший (максимальный) предел.

6. Если преступление не предусмотрено настоящим Кодексом, то основания и пределы ответственности, а также меры социальной защиты определяются судом на основании тех статей Кодекса, которые предусматривают наиболее сходные по роду и важности преступления (аналогия).

7. Меры социальной защиты применяются с целью:

а) предупреждения преступлений;
б) лишения общественно-опасных элементов возможности вновь совершать преступления;

в) приспособления совершивших преступления к условиям свободного общежития трудящихся.

Меры социальной защиты не должны причинять физического страдания и унижать человеческое достоинство.

Целей возмездия и кары настоящий Кодекс не имеет.

8. К лицам, совершившим общественно-опасные деяния (преступления) или являющимся опасными по своей связи с преступной средой или по своей прошлой деятельности, применяются меры социальной защиты судебного-исправительного, медицинского или медико-педагогического характера.

9. Меры социальной защиты судебного-исправительного характера применяются только к лицам, которые:

а) действуя умышленно, предвидели общественно-опасные последствия своих деяний, желали этих последствий или сознательно допускали их наступление, либо,

б) действуя неосторожно, не предвидели последствий своих деяний, хотя и должны были их предвидеть, или легкомысленно надеялись предупредить эти последствия.

10. Меры сацыяльнай абароны ня ўжываюцца, калі суд прызнае, што дзеянні, якія пры звычайных умовах зьяўляюцца злачынствам, учынены як канечна патрэбная абарона супроць пасяганьня на савецкую ўладу, на асобу, якая абараняецца, і на яе правы ці на іншую асобу і на яе правы.

11. Меры сацыяльнай абароны ня ўжываюцца, калі суд прызнае, што дзеянні, якія пры звычайных умовах зьяўляюцца злачынствам, учынены каб адхіліць небяспеку, якую пры даных акалічнасьцях нельга было адхіліць іншымі сродкамі, і што шкода ад гэтых дзеяньняў зьяўляецца менш важнаю, чымся шкода, ад якой гэтыя дзеянні перасьце-рагалі.

12. Меры сацыяльнай абароны ня ўжываюцца, калі суд прызнае, што данае дзеянне, якое фармальна падпадае пад прыметы таго ці іншага артыкулу гэтага Кодэксу, ня мае грамадзка-небяспечнага характару з прычыны свае малазначнасьці і адсутнасьці шкодных вынікаў, альбо што асоба, якая ўчыніла данае дзеянне, не зьяўляецца грамадзка-небяспечнаю.

13. Меры сацыяльнай абароны судова-папраўнага характару ня ўжываюцца да асоб, што ўчынілі злачынства ў стане хранічнай псыхічнай хваробы альбо часовага нарушэньня псыхічнай дзейнасьці, альбо ў такім хваравітым стане, калі яны не маглі разумець сваіх дзеяньняў ці кіраваць імі, а таксама да асоб, якія ўчынілі злачынствы, будучы псыхічна здаровымі, але раней прысуду псыхічна захварэлі.

Да гэтых асоб ужываюцца толькі меры сацыяльнай абароны мэдычнага характару.

Увага. Гэты артыкул не пашыраецца на асоб, якія ўчынілі злачынства, будучы п'янымі.

10. Меры сацыяльнай абароны ня ўжываюцца, калі суд прызнае, што дзеянні, пры звычайных умовах зьяўляюцца злачынствам, учынены в становішчы неабходнай абароны супроць пасяганьства на савецкую ўладу, або на асобу, або на права абараняемага або другога асобы і што пры совершении этих деяний не было допущено превышения пределов необходимой обороны.

11. Меры сацыяльнай абароны ня ўжываюцца, калі суд прызнае, што дзеянні, пры звычайных умовах зьяўляюцца злачынствам, учынены для устранения опасности, которую при данных обстоятельствах нельзя было устранить иными средствами, и что вред от этих деяний является менее важным, чем вред, который они предупредили.

12. Меры сацыяльнай абароны ня ўжываюцца, калі суд прызнае, што данае дзеянне, фармальна падпадаючае пад прызнакі той або іншай артыкулы гэтага Кодэкса, не мае грамадзка-небяспечнага характару па сваёй малазначнасьці і адсутнасьці шкодных вынікаў, або што асоба, якая ўчыніла данае дзеянне, не зьяўляецца грамадзка-небяспечнаю.

13. Меры сацыяльнай абароны судова-папраўнага характару ня ўжываюцца да асоб, совершивших преступление в состоянии хронической психической болезни или временного расстройства психической деятельности, либо в таком болезненном состоянии, когда они не могли понимать своих действий или руководить ими, а также к лицам, которые совершили преступление, будучи психически здоровыми, но до вынесения приговора психически заболели.

К гэтым асобам ўжываюцца толькі меры сацыяльнай абароны мэдычнага характару.

Примечание. Настоящая статья не распространяется на лиц, совершивших преступление в состоянии опьянения.

14. Меры сацыяльнай абароны судова-папраўнага характару ня ўжываюцца да малалетніх да 14 гадоў. Да іх могуць ужывацца толькі меры сацыяльнай абароны мэдычна-педагагічнага характару.

15. Меры сацыяльнай абароны судова-папраўнага характару ўжываюцца да непаўналетніх ад 14 да 16 гадоў толькі тады, калі камісія па справах аб непаўналетніх прызнае немагчымым ужываць да іх меры сацыяльнай абароны мэдычна-педагагічнага характару.

Выбіраючы для непаўналетняга, як меру сацыяльнай абароны, пазбаўленьне волі альбо прымусовыя работы, суд вызначае ў прысудзе тэрмін ужывання гэтых мер да асуджанага, згодна з акалічнасьцямі справы і асобаю асуджанага, а потым абавязкова зьмяняе гэты тэрмін для непаўналетніх ад 14 да 16 гадоў напалову, а для непаўналетніх ад 16 да 18 гадоў—на траціну.

Такое палегчаньне меры сацыяльнай абароны павінна рабіцца судом таксама пры выбары ім для непаўналетняга пазбаўленьня волі са строгаю ізаляцыяю на дзесяць гадоў замест вышэйшай меры сацыяльнай абароны, паводле ўвагі да артыкулу 27 гэтага Кодэксу.

16. Крымінальнае прасьледваньне ня можа падымацца з прычыны даўнасьці:

а) калі мінула дзесяць гадоў пасля ўчыньня злачынства, за якое суд мае права назначыць пазбаўленьне волі больш як на пяць гадоў;

б) калі мінула пяць гадоў пасля ўчыньня злачынства, за якое суд мае права назначыць пазбаўленьне волі ня больш як пяць гадоў;

в) калі мінула тры гады пасля ўчыньня злачынства, за якое суд мае права назначыць пазбаўленьне волі ня больш як на адзін год, альбо калі ў законе за злачынства вызначана

14. Меры сацыяльнай абароны судова-папраўнага характару ня ўжываюцца да малалетніх да 14-ці лет. К ним могуць быць прымяненыя толькі меры сацыяльнай абароны мэдычна-педагагічнага характару.

15. Меры сацыяльнай абароны судова-папраўнага характару прымяняюцца к несавершеннолетним от 14 до 16 лет только в тех случаях, когда комиссия по делам несовершеннолетних признает невозможным применение к ним мер социальной защиты медико-педагогического характера.

Избирая для несовершеннолетнего в качестве меры социальной защиты лишение свободы или принудительные работы, суд определяет в приговоре срок применения этих мер к осужденному в соответствии с обстоятельствами дела и личностью осужденного, а затем обязательно уменьшает этот срок для несовершеннолетних от 14-ти до 16-ти лет наполовину и для несовершеннолетних от 16-ти до 18-ти лет—на одну треть.

Такое же смягчение меры социальной защиты должно применяться судом и при избрании им для несовершеннолетнего лишения свободы со строгой изоляцией на десять лет взамен высшей меры социальной защиты, согласно примечанию к ст. 27 настоящего Кодекса.

16. Уголовное преследование не может возбуждаться за давностью:

а) если прошло десять лет со времени совершения преступления, за которое суд вправе назначить лишение свободы более, чем на пять лет;

б) если прошло пять лет со времени совершения преступления, за которое суд вправе назначить лишение свободы не более как на пять лет;

в) если прошло три года со времени совершения преступления, за которое суд вправе назначить лишение свободы не более как на один год, или в законе определена

больш лёгкая, чым пазбаўленьне волі, мера сацыяльнай абароны, апроч злачынстваў, паказаных у пункце „г“ гэтага артыкулу;

г) калі мінула шэсьць месяцаў пасля ўчынення злачынстваў, прадугледжаных артыкулам 213 гэтага Кодексу.

17. Даўнасьць ужываецца, калі на працягу вызначаных артыкулам 16 тэрмінаў ня было ніякага справаводзтва па данай справе аб данай асобе. Даўнасьць перапыняецца, калі асоба, што ўчыніла злачынства, у вызначаныя ў артыкуле 16 тэрміны ўчыніць другое аднароднае ці ня менш цяжкое злачынства альбо схваецца ад сьледзтва ці суда. Вылічэньне тэрмінаў даўнасьці ў гэтых выпадках пачынаецца з дня ўчынення другога злачынства альбо з дня аднаўленьня прыпыненага справаводзтва.

18. Па справах аб контррэвалюцыйных злачынствах даўнасьць можа судом ня ўжывацца. Аднак, калі суд, ня ўжыўшы даўнасьці, прысудзіць за такое злачынства да расстрэлу, то ён абавязкова павінен замяніць расстрэл абвясчэньнем ворагам працоўных з пазбаўленьнем грамадзянства БССР ці іншай саюзнай рэспублікі і праз тое самае грамадзянства Саюзу ССР і з выгнаньнем з Саюзу ССР назаўсёды альбо пазбаўленьнем волі са строгаю ізаляцыю ня менш як на два гады.

19. Калі да крымінальнай адказнасьці прыцягваюцца асобы за актыўныя дзеянні і актыўную барацьбу супроць рабочай клясы і рэвалюцыйнага руху на адказных альбо сакрэтных пасадах за царом ці пры контррэвалюцыйных урадах у пэрыяд грамадзянскай вайны, то суд у кожным паасобным выпадку па свайму погляду ўжывае даўнасьць і вырашае пытаньне аб замене вышэйшай меры сацыяльнай абароны — расстрэлу на іншую меру.

за преступление более мягкая, чем лишение свободы, мера социальной защиты, за исключением преступлений, указанных в пункте „г“ настоящей статьи;

г) если прошло шесть месяцев со времени совершения преступлений, предусмотренных статьей 213 настоящего Кодекса.

17. Давность применяется, если в течение определенных в статье 16 сроков не было никакого производства по данному делу о данном лице. Давность прерывается, если совершившее преступление лицо совершившее преступление в течение определенных в статье 16 сроков другое однородное или не менее тяжкое преступление либо скроется от следствия или суда. Исчисление сроков давности в этих случаях начинается со дня совершения второго преступления или со дня возобновления приостановленного производства.

18. По делам о контрреволюционных преступлениях давность может судом не применяться. Однако, если суд, не применив давности, приговорит за такое преступление к расстрелу, то он обязательно должен заменить расстрел объявлением врагом трудящихся с лишением гражданства БССР или иной союзной республики и тем самым гражданства Союза ССР и с изгнанием из Союза ССР навсегда, либо лишением свободы со строгой изоляцией не менее как на два года.

19. В отношении лиц, привлеченных к уголовной ответственности за активные действия и активную борьбу против рабочего класса и революционного движения, проявленные на ответственных или секретных должностях при царском строе или при контрреволюционных правительствах в период гражданской войны, суд в каждом отдельном случае, по своему усмотрению, применяет давность и решает вопрос о замене высшей меры социальной защиты — расстрела иной мерой.

20. Абвінавальны прысуд зусім ня выконваецца, калі ён ня выконваўся на працягу дзесяці гадоў ад дня яго вынясення.

21. Нясудзіўшыміся ліцаца:

а) асобы, апраўданыя судом;
б) асобы, умоўна асуджаныя, калі яны на працягу вызначанага судом спробнага тэрміну не зрабілі злачынства;

в) асобы, прысуджаныя да пазбаўлення волі ня больш як на шэсьць месяцаў альбо да іншай больш лёгкай меры сацыяльнай абароны, калі яны на працягу трох гадоў ад дня адбыцця меры сацыяльнай абароны не зрабілі злачынства;

г) асобы, прысуджаныя да пазбаўлення волі больш як на шэсьць месяцаў, але ня больш як на тры гады, калі яны на працягу шасці гадоў ад дня адбыцця меры сацыяльнай абароны не зрабілі злачынства.

22. Калі пачатае злачынства (замах на злачынства ці падрыхтоўка яго) ня было даведзена да канца, г. зн. калі злачынныя вынікі з якіх-небудзь прычын не насталі, то суд выбірае меру сацыяльнай абароны з ліку паказаных у гэтым Кодэксе за даны від злачынства мер у залежнасці ад небяспечнасці злачынца і ад таго, якая частка злачынства выканана.

23. Калі пачатае злачынства не даведзена да канца па волі асобы, якая ўчыняла альбо падрыхтоўвала яго, то злачынства не праследуецца.

У такім разе суд вызначае меру сацыяльнай абароны толькі за фактычны ўчынак, калі ён сам зьяўляецца злачынствам.

24. Удзельнікамі злачынства, апроч выканаўцаў, могуць быць:

а) падбукторшчыкі, г. зн. асобы, што схіляюць другіх да злачынства;
б) дапамагальнікі, г. зн. асобы, што дапамагаюць выкананню зла-

20. Обвинительный приговор не приводится вовсе в исполнение, если он не был приведен в исполнение в течение десяти лет со дня его вынесения.

21. Не имеющими судимости признаются:

а) лица, оправданные судом;
б) лица, условно осужденные, если они в течение определенного судом испытательного срока не совершили преступления;

в) лица, приговоренные к лишению свободы не более как на шесть месяцев или к иной более мягкой мере социальной защиты, если они в течение трех лет со дня отбытия меры социальной защиты не совершили преступления;

г) лица, приговоренные к лишению свободы более, чем на шесть месяцев, но не более, как на три года, если они в течение шести лет со дня отбытия меры социальной защиты не совершили преступления.

22. Если начатое преступление (покушение на преступление или приготовление к нему) не было доведено до конца, т.-е., если преступный результат по каким либо причинам не наступил, то суд избирает меру социальной защиты из числа указанных в настоящем Кодексе за данный вид преступления мер в зависимости от опасности преступника и степени осуществления им преступного намерения.

23. Начатое преступление не преследуется, если оно не было доведено до конца по собственному побуждению лица, совершавшего или подготовлявшего его.

В этом случае суд определяет меру социальной защиты только за фактически совершенное деяние, если оно само по себе является преступлением.

24. Участниками преступления, кроме исполнителей, могут быть:

а) подстрекатели, т.-е. лица, склоняющие других к преступлению;
б) пособники, т.-е. лица, содействующие выполнению преступле-

чынства радаю, адхіленьнем перашкод, дачаю прылад альбо сродкаў, схаваньнем злачынца ці сьлядоў злачынства.

25. Меры сацыяльнай абароны ў дачыненні да падбухторшчыкаў і дапамагалнікаў вызначаюцца судом у залежнасьці ад іх сацыяльнай небясьпекі, а таксама ад удзелу іх у даным злачынстве.

26. Непаведамленьне аб злачынстве, якое ўчынена альбо падрыхтоўваецца, праследуецца толькі ў выпадках, паказаных у гэтым Кодексе.

27. Мерамі сацыяльнай абароны судова-папраўнага характару зьяўляюцца:

а) абвяшчэньне ворагам працоўных з пазбаўленьнем грамадзянства БССР ці іншай саюзнай рэспублікі і праз тое самае грамадзянства Саюзу ССР і з выгнаньнем з Саюзу ССР назаўсёды;

б) пазбаўленьне волі са строгаю ізаляцыяю;

в) пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі;

г) прымусовыя работы без пазбаўленьня волі;

д) пазбаўленьне праў поўнае ці частковае;

е) высяленьне з Саюзу ССР на пэўны тэрмін;

ж) высяленьне на пэўны тэрмін з БССР альбо з паасобнай яе мясцовасьці з вызначэньнем альбо без вызначэньня месца жыцьця, а таксама з забаронаю жыць у тых ці іншых мясцовасьцях альбо без такой забароны;

з) звальненьне з пасады з забаронаю займаць тую ці іншую пасаду альбо без такой забароны;

і) забарона займацца тою ці іншаю дзейнасьцю альбо промыслам;

к) грамадзкае ганьбаваньне;

л) канфіскацыя ўсяе альбо часткі маемасьці;

м) штраф;

н) перасьцярога.

Увага. Каб змагацца з найбольш цяжкімі злачынствамі, што пагра-

ня саветамі, устраненьнем прэпятствий, прадоставленьнем орудий или средств, сокрытием преступника или следов преступления.

25. Меры социальной защиты в отношении подстрекателей и пособников определяются судом в зависимости от их социальной опасности, а также от степени участия их в данном преступлении.

26. Недонесение о совершенном или готовящемся преступлении преследуется только в случаях, указанных в настоящем Кодексе.

27. Мерами социальной защиты судебно-исправительного характера являются:

а) об'явление врагом трудящихся с лишением гражданства БССР или иной союзной республики и тем самым гражданства Союза ССР и с изгнанием из Союза ССР навсегда;

б) лишение свободы со строгой изоляцией;

в) лишение свободы без строгой изоляции;

г) принудительные работы без лишения свободы;

д) поражение прав полное или частичное;

е) удаление из Союза ССР на определенный срок;

ж) удаление на определенный срок из БССР или из отдельной ее местности с назначением или без назначения места жительства, а также с запрещением проживать в тех или иных местностях или без такого запрещения;

з) увольнение от должности с запрещением занятия той или иной должности или без такого запрещения;

и) запрещение занятия той или иной деятельностью или промыслом;

к) общественное порицание;

л) конфискация всего или части имущества;

м) штраф;

н) предостережение.

Примечание. Для борьбы с наиболее тяжкими преступлениями,

жаюць асновам савецкай улады альбо савецкага ладу, часова, да скасавання Цэнтральным Выканаўчым Камітэтам СССР, у выпадках, паказаных у гэтым Кодексе, дапушчаецца, як вышэйшая мера сацыяльнай абароны, расстрэл.

Суд ня можа ўжываць расстрэл да асоб, якім пры ўчыненні злачынства ня было 18 гадоў, а таксама да жанчын, цяжарных у час прысуду. Вышэйшаю мераю сацыяльнай абароны да гэтых катэгорый злачынцаў зьяўляецца пазбаўленьне волі са строгаю ізаляцыяю на дзесяць гадоў.

28. Абвяшчэньне ворагам працоўных з пазбаўленьнем грамадзянства БССР ці іншай саюзнай рэспублікі і праз тое самае грамадзянства Саюзу ССР і з выгнаньнем з Саюзу ССР назаўсёды, пазбаўленьне волі са строгаю ізаляцыяю альбо бяз строгай ізаляцыі, прымусовыя работы без пазбаўленьня волі і перасцярога ўжываюцца толькі як асноўныя меры сацыяльнай абароны. Усе іншыя меры сацыяльнай абароны судова-папраўнага характару могуць ўжывацца як асноўныя і як дадатковыя меры.

29. Абвяшчэньне ворагам працоўных з пазбаўленьнем грамадзянства БССР ці іншай саюзнай рэспублікі і праз тое самае грамадзянства Саюзу ССР і з выгнаньнем з Саюзу ССР назаўсёды ўжываецца толькі да асоб, асуджаных за злачынствы, што пагражаюць асновам савецкага ладу.

Калі асоба, выгнаная паводле прысуду з Саюзу ССР, самавольна вярнецца, а таксама, калі выканаць прысуд аб выгнаньні немагчыма, то суд ўжывае да асуджанага іншую меру сацыяльнай абароны ня менш пазбаўленьня волі са строгаю ізаляцыяю на пяць гадоў.

30. Пазбаўленьне волі са строгаю ізаляцыяю альбо бяз строгай ізаляцыі ўжываецца ня менш як на адзін

угрожаючымі асновам савецкай улады або савецкага строю, часова, да скасавання Цэнтральным Выканаўчым Камітэтам СССР, у выпадках, паказаных у гэтым Кодексе, дапушчаецца, як вышэйшая мера сацыяльнай абароны, расстрэл.

Суд не можа прымяняць расстрэл к лицам, не достигшим в момент совершения преступления 18-ти лет, а также к женщинам, находящимся во время вынесения приговора в состоянии беременности. Высшей мерой социальной защиты для преступников этих категорий является лишение свободы со строгой изоляцией на 10 лет.

28. Объявление врагом трудящихся с лишением гражданства БССР или иной союзной республики и тем самым гражданства Союза ССР и с изгнанием из Союза ССР навсегда, лишение свободы со строгой изоляцией или без строгой изоляции, принудительные работы без лишения свободы и предостережение применяются только как основные меры социальной защиты. Все прочие меры социальной защиты судебного-исправительного характера могут применяться как основные и как дополнительные меры.

29. Объявление врагом трудящихся с лишением гражданства БССР или иной союзной республики и тем самым гражданства Союза ССР и с изгнанием из Союза ССР навсегда применяется только к лицам, осужденным за преступления, угрожающие основам советского строя.

В случае самовольного возвращения лица, изгнанного по приговору суда из Союза ССР, а равно в случае невозможности привести в исполнение приговор об изгнании, суд применяет к осужденному иную меру социальной защиты не ниже лишения свободы со строгой изоляцией сроком на пять лет.

30. Лишение свободы со строгой изоляцией или без строгой изоляции применяется не менее как на

месяц і ня больш як на дзесяць гадоў і абавязкова злучаецца з мерамі папраўна-працоўнага ўплыву на асуджанага.

Увага. Замена пазбаўлення волі на іншыя меры сацыяльнай абароны не дазваляецца.

31. Вайскоўцы кадраў Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі радавога і малодшага каманднага складу тэрміновай службы, што знаходзяцца на бесьперапыннай службе ў часьцях Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі, прысуджаныя ў мірны час за вайсковыя ці агульнакрімінальныя злачынствы да пазбаўлення волі бяз строгай ізаляцыі і без пазбаўлення праў на тэрміны ад двух месяцаў да аднаго году, адбываюць назначаную ім судом меру сацыяльнай абароны ў штрафных вайсковых часьцях, а на тэрміны да двух месяцаў—у парадку, устаноўленым для адбываньня вайскоўцамі дысцыплінарнага арышту.

Увага. Па справах аб ухіленьні ад выкананьня абавязкаў вайскавай службы, вайсковыя трыбуналы могуць, у залежнасьці ад характару ўхіленьня, выносіць пастановы аб накіраваньні прысуджаных да пазбаўлення волі на тэрміны да аднаго году для адбываньня назначанай ім меры сацыяльнай абароны ў агульныя мясцы зьнявольеньня.

32. Пры пераводзе Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі на ваенны стан, вайскоўцы, якія знаходзяцца ў штрафных вайсковых часьцях, накіроўваюцца ў дзейную армію, а далейшае адбываньне назначанай ім меры сацыяльнай абароны адкладаецца да сканчэньня ваенных дзеяньняў.

Выкананьне прысуду, які прысуджае ў ваенны час вайскоўцаў да пазбаўлення волі бяз пазбаўлення праў, пастановаю суда, які вынес прысуд, можа быць адкладзена да сканчэньня ваенных дзеяньняў з тым, каб асуджаны быў накіраваны ў дзейную армію.

У дачыненні да паказаных у 1 і 2 частках гэтага артыкулу вай-

один месяц и не более как на десять лет и обязательно соединяется с мерами исправительно-трудового воздействия на осужденного.

Примечание. Замена лишения свободы иными мерами социальной защиты не допускается.

31. Состоящие на непрерывной службе в частях Рабоче-Крестьянской Красной Армии военно-служащие кадров Рабоче-Крестьянской Красной Армии рядового и младшего начальствующего состава срочной службы, приговоренные в мирное время за воинские и общеуголовные преступления к лишению свободы без строгой изоляции и без поражения прав на сроки от двух месяцев до одного года, отбывают назначенную им судом меру социальной защиты в штрафных воинских частях, а на сроки до двух месяцев—в порядке, установленном для отбывания военными служащими дисциплинарного ареста.

Примечание. По делам об уклонении от несения обязанностей военной службы военные трибуналы могут, в зависимости от характера уклонения, выносить определения о направлении приговоренных к лишению свободы на сроки до одного года для отбытия назначенной им меры социальной защиты в общие места заключения.

32. С приведением Рабоче-Крестьянской Красной Армии на военное положение, военнослужащие, находящиеся в штрафных воинских частях, направляются в действующую армию, а дальнейшее отбывание назначенной им меры социальной защиты откладывается до окончания военных действий.

Приговор, присуждающий в военное время военнослужащего к лишению свободы без поражения прав, может быть по определению суда, вынесшего приговор, отсрочен исполнением до окончания военных действий с тем, что осужденный направляется в действующую армию.

В отношении указанных в первой и второй частях настоящей статьи

скоўцаў, якія выявілі сябе ў дзейнай арміі стойкімі абаронцамі Саюзу ССР, дапушчаецца, паводле хадайніцтва адпаведнага вайсковага начальства, вызваленьне ад назначанай раней меры сацыяльнай абароны альбо замена яе больш лёгкаю мераю сацыяльнай абароны пастановаю суда, які вынес прысуд.

33. Примусовыя работы без пазбаўленьня волі ўжываюцца ня менш як тры дні і ня больш як на адзін год.

Увага 1. Калі асуджаны будзе ўпарта альбо паўторна ўхіляцца ад примусовых работ без пазбаўленьня волі, то суд замяняе примусовыя работы на пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі на тэрмін, роўны траціне вызначанага прысудам тэрміну примусовых работ.

Увага 2. Вайскоўцам кадраў Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі радавога і малодшага каманднага складу тэрміновай службы, што знаходзяцца на бесьперапыннай службе ў часьцях Рабоча-Сялянскай Чырвонай арміі, прысуджаным у мірны альбо ў ваенны час да примусовых работ без пазбаўленьня волі, паказаныя работы замяняюцца пазбаўленьнем волі на тэрмін, роўны адной шостай частцы назначанага тэрміну примусовых работ, прычым пазбаўленьне волі адбываецца ў парадку, устаноўленым для адбываньня вайскоўцамі дысцыплінарнага арышту.

34. Пад пазбаўленьнем праў поўным разумецца пазбаўленьне:

а) права выбіраць і быць выбраным у саветы;

б) права займаць выбарныя пасады ў грамадзкіх арганізацыях і права выконваць грамадзкія абавязкі (напрыклад, народнага засядатэля, апякуна, сельскага выканаўца і інш.);

в) права займаць тыя альбо іншыя дзяржаўныя пасады;

г) права на пачэсныя годнасьці.

военнослужачых, праявіўшых себя в составе действующей армии стойкими защитниками Союза ССР, допускается, по ходатайству соответствующего военного начальства, освобождение от назначенной ранее меры социальной защиты либо замена ее более мягкой мерой социальной защиты, по определению суда, вынесшего приговор.

33. Принудительные работы без лишения свободы применяются не менее как на три дня и не более как на один год.

Примечание 1. В случае упорного или повторного уклонения от выполнения принудительных работ без лишения свободы, суд заменяет эту меру социальной защиты лишением свободы без строгой изоляции на срок, равный одной третьей части определенного в приговоре срока принудительных работ.

Примечание 2. Состоящим на непрерывной службе в частях Рабоче-Крестьянской Красной Армии военнослужачим кадров Рабоче-Крестьянской Красной Армии рядового и младшего начальствующего состава срочной службы, приговоренным как в мирное, так и в военное время к принудительным работам без лишения свободы, означенные работы заменяются лишением свободы на срок, равный одной шестой назначенного срока принудительных работ, при чем лишение свободы отбывается в порядке, установленном для отбывания военнослужачими дисциплинарного ареста.

34. Под поражением прав полным разумеется лишение:

а) права избирать и быть избранным в советы;

б) права занимать выборные должности в общественных организациях и права исполнять общественные обязанности (как-то: народного заседателя, опекуна, сельского исполнителя и проч.);

в) права занимать те или иные государственные должности;

г) права на почетные звания.

Пад пазбаўленьнем праў частковым разумеецца пазбаўленьне аднаго альбо некалькіх, але ня ўсіх, праў, пералічаных у пунктах „а“, „б“, „в“ і „г“ гэтага артыкулу.

У прысудзе за злачынства, злучанае са злаўжываньнем бацькоўскімі правамі, суд, незалежна ад ужываньня альбо няўжываньня пазбаўленьня праў поўнага ці частковага, можа пазбавіць асуджанага бацькоўскіх праў.

35. Пры пазбаўленьні праў поўным, а таксама пры пазбаўленьні праў частковым, калі асуджаны пазбаўляецца права выбіраць і быць выбраным у саветы, суд павінен хадайнічаць перад Цэнтральным Выканаўчым Камітэтам СССР, БССР альбо іншай саюзнай рэспублікі па належнасьці аб адабраньні ад асуджанага дадзеных імі адзнак.

Адабраньне іншых адзнак альбо пачэсных годнасьцей робіцца судом.

Увага. Калі асуджаны пазбаўляецца бацькоўскіх праў без пазбаўленьня праў поўнага ці частковага, то пачэсныя годнасьці і адзнакі ад яго не адбіраюцца.

36. Суд павінен абмяркоўваць пытаньне аб пазбаўленьні праў поўным ці частковым кожны раз, калі ён ужывае да асуджанага пазбаўленьне волі больш як на адзін год. Пры ўжываньні больш лёгкай меры сацыяльнай абароны пазбаўленьне праў поўнае ці частковае не дапушчаецца.

37. Пазбаўленьне праў поўнае ці частковае ўжываецца ня менш як на адзін год і ня больш як на пяць гадоў.

Пазбаўленьне праў поўнае ці частковае, як дадатковая да пазбаўленьня волі мера сацыяльнай абароны, пашыраецца на ўвесь час зьявольнага асуджанага і, апроч таго, на тэрмін, вызначаны ў прысудзе.

38. Высяленьне з Саюзу ССР, а таксама высяленьне з БССР альбо з яе паасобнай мясцовасьці з вызначэньнем альбо без вызначэньня месца жыцьця, а таксам з забаро-

Под поражением прав частичным разумеется лишение одного или нескольких, но не всех, прав, перечисленных в пунктах „а“, „б“, „в“ и „г“ настоящей статьи.

При осуждении за преступление, соединенное с злоупотреблением родительскими правами, суд, независимо от применения или неприменения поражения прав полного или частичного, может лишить осужденного родительских прав.

35. При поражении прав полным, а равно при поражении прав частичном, если осужденный лишается права избирать и быть избранным в советы, суд обязан войти с ходатайством в Центральный Исполнительный Комитет СССР, БССР или иной союзной республики по принадлежности о лишении осужденного данных ими знаков отличия.

Лишение прочих знаков отличия и почетных званий производится судом.

Примечание. Если осужденный лишен родительских прав без поражения прав полного или частичного, то почетных званий и знаков отличия он не лишается.

36. Суд обязан обсудить вопрос о поражении прав полным или частичном всякий раз, когда он применяет к осужденному лишение свободы более, чем на один год. При применении более мягкой меры социальной защиты поражение прав полное или частичное не допускается.

37. Поражение прав полное или частичное применяется не менее как на один год и не более как на пять лет.

Поражение прав полное или частичное, как дополнительная к лишению свободы мера социальной защиты, распространяется на все время заключения осужденного и, сверх того, на срок, определенный в приговоре.

38. Удаление из Союза ССР, а также удаление из БССР или из отдельной местности ее с назначением или без назначения места жительства, а также с запрещением

наю жыць у тых ці іншых мясцовасяцьх альбо без такой забароны ўжываецца судом ня менш як на адзін год і ня больш як на пяць гадоў да злачынцаў, жыцьцё якіх у данай мясцовасяцьці з прычыны іх злачыннай дзейнасьці альбо сувязі іх з злачынцамі суд прызнае сацыяльна-небясьпечным.

Калі такія меры сацыяльнай абароны назначаны судом, як дадатковыя да пазбаўленьня волі, то яны выконваюцца пасля сканчэньня тэрміну зьнявольенья.

Увага. Высяленьне з саюзных рэспублік ужываецца паводле парадку, устаноўленага заканадаўствам СССР. Парадак высяленьня з паасобных мясцовасяцьці БССР устанаўляецца асобным законам (Дадатак 1)

39. Высяленьне з БССР альбо з яе паасобнай мясцовасяцьці з вызначэньнем альбо без вызначэньня месца жыцьця, а таксама з забаронаю жыць у тых ці іншых мясцовасяцьцях альбо без такой забароны можа ўжывацца паводле прысуду ня менш як на адзін год і ня больш як на пяць гадоў да асоб, прыцягнутых да крымінальнай адказнасьці, жыцьцё якіх у данай мясцовасяцьці з прычыны іх злачыннай дзейнасьці альбо сувязі іх з злачынцамі суд прызнае сацыяльна-небясьпечным, хаця-б абвінавачаньне на судзе і ня было даведзена.

Такія самыя меры сацыяльнай абароны і на такія самы тэрмін могуць ужывацца паводле прысуду таксама і да асоб, якія ня працягнуты да крымінальнай адказнасьці за злачынства, калі суд прызнае, што жыцьцё гэтых асоб у данай мясцовасяцьці з прычыны іх злачыннай дзейнасьці альбо сувязі з злачынным асяродкам сацыяльна-небясьпечна. Пытаньне аб высяленьні такіх асоб можа быць паднята пракурорам па сваёй ініцыятыве альбо па ініцыятыве мясцовага савету.

40. Звальненьне з пасады ўжываецца, калі суд прызнае немагчымым пакінуць асуджанага на па-

прожыванія в тех или иных местностях или без такого запрещения применяются судом не менее как на один год и не более как на пять лет к преступникам, проживание которых в данной местности по их преступной деятельности или по связи их с преступной средой суд признает социально-опасным.

Если эти меры социальной защиты назначены судом, как дополнительные к лишению свободы, то они приводятся в исполнение по окончании срока заключения.

Примечание. Удаление из союзных республик применяется в порядке, установленном законодательством Союза ССР. Порядок удаления из отдельных местностей БССР устанавливается особым законом (Приложение 1-ое).

39. Удаление из БССР или из отдельной местности ее с назначением или без назначения места жительства, а также с запрещением проживания в тех или иных местностях или без такого запрещения может применяться по приговору суда не менее как на один год и не более как на пять лет к лицам, привлеченным к уголовной ответственности, хотя-бы предъявленное им обвинение и не было на суде доказано, если суд признает проживание этих лиц в данной местности по их преступной деятельности или по связи их с преступной средой социально-опасным.

Те же меры социальной защиты и на тот же срок могут применяться по приговору суда также к лицам, не привлеченным к уголовной ответственности за преступления, если суд признает проживание этих лиц в данной местности по их преступной деятельности или по связи их с преступной средой социально-опасным. Вопрос об удалении таких лиц может быть возбужден прокурором по собственной инициативе или по инициативе местного совета.

40. Увольнение от должности применяется, если суд признает невозможным оставить осужденного на

садзе, якую ён займаў у час учынення злачынства альбо ў час прысуду. Разам з звальненнем суд можа забараніць асуджанаму займаць туую ці іншую пасаду на працягу ня менш аднаго году і ня больш пяці гадоў.

41. Забарона займацца тою ці іншаю дзейнасцю альбо промыслам ужываецца ня менш як на адзін год і ня больш як на пяць гадоў, калі суд прызнае, што асуджаны пры заняцці сваёю дзейнасцю альбо промыслам рабіў злоўжыванні і што далейшае заняцце асуджанага гэтаю дзейнасцю альбо промыслам дапушчаць ня можна.

У паасобку, суд можа забараніць асуджанаму браць на сябе абавязнасці па дзяржаўных падрадах і дастаўках, заключаць угоды з дзяржаўнымі, грамадзкімі і каперацыйнымі прадпрыемствамі і ўстановамі, кіраваць ад свайго імя або па даручэнні іншых асоб гандлёвымі і камісійнымі прадпрыемствамі.

42. Грамадзкае ганьбаванне абавязкова абвясчаецца праз друк.

43. Канфіскацыя маемасці ёсць прымусовае бясплатнае адабранне на карысць дзяржавы ўсяе альбо дакладна вызначанай судом асабістай маемасці асуджанага.

Поўная альбо частковая канфіскацыя маемасці, як асноўная альбо дадатковая мера сацыяльнай абароны, можа ўжывацца толькі тады, калі яна прадугледжана ў тым артыкуле гэтага Кодэксу, пад які пападае данае злачынства. Ня можа канфіскавацца маемасць, пералічаная ў спецыяльным законе (Дада-так 2).

44. Пры канфіскацыі ўсяе альбо часткі маемасці, дзяржава не адказвае за даўгі і абавязнасці, што прыпадаюць на маемасць, калі яны ўзніклі пасля ўжыцця следчаю ўладаю захадаў да аховы маемасці бяз згоды органу, які яе ахоўвае.

Па іншых пратэнзіях, што павінны быць сплачаны за кошт ма-

должности, которую он занимал во время совершения преступления или во время осуждения. Одновременно с увольнением суд может воспретить осужденному занимать ту или иную должность в течение не менее одного года и не более пяти лет.

41. Запрещение заниматься той или иной деятельностью или промыслом применяется не менее как на один год и не более как на пять лет, если суд признает, что осужденный при занятии своей деятельностью или промыслом совершал злоупотребления, и что дальнейшее занятие осужденного этой деятельностью или промыслом недопустимо.

В частности, суд может воспретить осужденному принимать на себя обязательства по государственному подрядам и поставкам, заключать сделки с государственными, общественными и кооперативными предприятиями и учреждениями, руководить от своего имени или по поручению других лиц торговыми и комиссионными предприятиями.

42. Общественное порицание обязательно объявляется в печати.

43. Конфискация имущества заключается в принудительном безвозмездном отчуждении в пользу государства всего или точно определенного судом имущества, принадлежащего лично осужденному.

Полная или частичная конфискация, в качестве основной или дополнительной меры социальной защиты, может применяться только в случае, если она предусмотрена в той статье настоящего Кодекса, под которую подпадает данное преступление. Не может быть конфисковано имущество, перечисленное в специальном законе (Приложение 2-ое).

44. При конфискации всего или части имущества государство не отвечает по долгам и обязательствам, падающим на имущество, если они возникли после принятия следственной властью мер охраны имущества и без согласия охраняющего это имущество органа.

По другим претензиям, подлежащим удовлетворению за счет кон-

емасьці, якая канфіскуецца, дзяржава адказвае толькі гэтай маемасьцю, прычым гэтыя пратэнзіі задавальваюцца ў парадку чаргі, прадугледжанай Грамадзянскім і Грамадзянскім Працэсуальным Кодексамі.

45. Штраф ёсьць прымусовае спагнаньне на карысьць дзяржавы грашовай сумы, дакладна вызначанай судом, у залежнасьці ад маемаснага стану асуджанага.

Штраф, як асноўная мера сацыяльнай абароны, ужываецца тады, калі гэта прадугледжана ў артыкулах, пад якія падпадае данае злачынства.

Штраф, як дадатковая мера сацыяльнай абароны, ужываецца тады, калі суд знойдзе гэта патрэбным, і ў тым разьмеры, які ён вызначыць для данага выпадку.

Увага 1. Штраф ня можа быць спагнаны праз продаж маемасьці, якая ня можа быць канфіскавана паводле спецыяльнага закону.

Увага 2. Калі прысуджаны да штрафу не заплаціць яго і штраф ня можа быць спагнаны прымусовым парадкам, то суд замяняе штраф на прымусовыя работы без пазбаўленьня волі ня больш як на адзін год, лічачы адзін дзень прымусовых работ за аднадзённы сярэдні заробтак у данай мясцовасьці. Замяняць штраф пазбаўленьнем волі не дазваляецца.

46. Перасьцярога можа быць абвешчана ў апраўдальным прысудзе, калі абвінавачаньне ня будзе даведзена, але паводзіны падсуднага дадуць суду падставу лічыць, што ён можа зрабіць злачынства ў будучым.

47. Зьявольнае да ўваходу прысуду ў законную сілу абавязкова цалкам залічваецца ў вызначаны прысудам тэрмін пазбаўленьня волі.

фискуемого имущества, государство отвечает только этим имуществом, при чем претензии эти удовлетворяются в порядке очередности, предусмотренной Гражданским и Гражданским Процессуальным Кодексами.

45. Штраф заключается в принудительном взыскании в пользу государства денежной суммы, точно определенной судом в соответствии с имущественным положением осужденного.

Штраф в качестве основной меры социальной защиты применяется в случаях, предусмотренных теми статьями настоящего Кодекса, под которые подпадает данное преступление.

Штраф в качестве дополнительной меры социальной защиты применяется в тех случаях, когда суд найдет это необходимым, и в том размере, какой он определит для данного случая.

Примечание 1. Штраф не может быть взыскан путем продажи имущества, не подлежащего конфискации на основании специального закона.

Примечание 2. Если присужденный к штрафу не уплатит его и штраф не может быть взыскан в принудительном порядке, то суд заменяет штраф принудительными работами без лишения свободы не более как на один год из расчета один день принудительных работ за однодневный средний заработок в данной местности. Замена штрафа лишением свободы не допускается.

46. Предостережение может быть объявлено в оправдательном приговоре, если предъявленное подсудному обвинение не будет доказано, но поведение подсудимого даст суду основание считать, что он может совершить преступление в будущем.

47. Время заключения до вступления приговора в законную силу обязательно полностью засчитывается в определенный приговором срок лишения свободы.

Калі асоба, якая была зняволена да суда, прысуджана да прымусовых работ без пазбаўленьня волі, то знявольне да суда абавязкова залічваецца судом у вызначаны ў прысудзе тэрмін прымусовых работ без пазбаўленьня волі, лічачы адзін дзень знявольне за тры дні прымусовых работ без пазбаўленьня волі.

Суд, пры ўжываньні да адсуджанага ўсіх іншых мер сацыяльнай абароны судова-папраўнага характару, апроч паказаных у п. п. „а“, „м“ і „н“ арт. 27 гэтага Кодэксу, абавязкова бярэ пад увагу знявольне да суда і адпаведна зьмяняе выбраную ім меру сацыяльнай абароны альбо зусім ня ўжывае да адсуджанага гэтай меры.

48. Пры вызначэньні мер сацыяльнай абароны суд бярэ пад увагу ступень і характар небясьпекі злачынца і ўчыненага ім злачынства, асобу злачынца, матывы злачынства, а таксама наколькі само злачынства ў даных умовах месца і часу зьяўляецца грамадзка-небясьпечным.

49. Больш строгая мера сацыяльнай абароны вызначаецца судом:

а) калі злачынства ўчынена з мэтай аднавіць уладу буржуазіі;

б) калі злачынства хоць і не накіравана беспасрэдна супроць інтарэсаў савецкай дзяржавы альбо інтарэсаў працоўных, але сваімі аб'ектыўнымі вынікамі можа пашкодзіць гэтым інтарэсам;

в) калі злачынства ўчынена групай, бандай альбо рэцыдывістам;

г) калі злачынства ўчынена з карысьлівых альбо з іншых нізкіх матываў;

д) калі злачынства ўчынена з асабліва лютасьцю, гвалтам альбо хітрасьцю.

50. Больш лёгкая мера сацыяльнай абароны вызначаецца судом, калі злачынства ўчынена:

а) хоць і з прывышэньнем канечна патрэбнай абароны, але для

Если лицо, подвергнутое заключению до суда, присуждено к принудительным работам без лишения свободы, то время заключения до суда обязательно засчитывается в определенный приговором срок принудительных работ без лишения свободы, считая один день заключения за три дня принудительных работ без лишения свободы.

При применении к осужденному всех прочих мер социальной защиты судебно-исправительного характера, кроме указанных в п. п. „а“, „м“ и „н“ статьи 27 настоящего Кодекса, суд обязательно принимает во внимание время заключения до суда и соответственно смягчает избранную им меру социальной защиты либо совсем не применяет к осужденному этой меры.

48. При определении мер социальной защиты суд принимает во внимание степень и характер опасности преступника и совершенного им преступления, личность преступника, мотивы преступления, а также насколько само преступление в данных условиях места и времени является общественно-опасным.

49. Более строгая мера социальной защиты определяется судом:

а) если преступление совершено в целях восстановления власти буржуазии;

б) если преступление, хотя и не направлено непосредственно против интересов советского государства или интересов трудящихся, но по своим объективным результатам может принести ущерб этим интересам;

в) если преступление совершено группой, бандой или рецидивистом;

г) если преступление совершено из корыстных или иных низменных побуждений;

д) если преступление совершено с особой жестокостью, насилием или хитростью.

50. Более мягкая мера социальной защиты определяется судом, если преступление совершено:

а) хотя и с превышением мер необходимой обороны, но для защиты

абароны ад пасяганьня на савецкую ўладу, на рэвалюцыйны правапарадак альбо на асобу, якая абараняецца, і на яе правы ці на іншую асобу і на яе правы;

б) у першы раз;

в) без карысьці і якіх-небудзь нізкіх матываў;

г) пад уплывам службовай ці эканамічнай залежнасьці альбо пад пагрозай ці прымусам;

д) пад уплывам моцнага нэрвовага хваляваньня;

е) у стане голаду, бядоты і наогул пад уплывам цяжкіх асабістых ці сямейных умоў;

ж) з прычыны несьведомасьці;

з) непаўналетняю асобаю альбо цяжарнаю жанчынаю.

51. Калі па погляду суда мэтазгодна назначыць меру сацыяльнай абароны менш найменшага разьмеру, устаноўленага адпаведным артыкулам гэтага Кодэксу, альбо выбраць іншую менш цяжкую меру, не паказаную ў гэтым артыкуле, то суд можа зрабіць гэта, але ня іначай, як дакладна запісаўшы ў прысудзе матывы палегчаньня.

52. Калі суд прызнае мэтазгодным вызваліць асобу, што ўчыніла злачынства, ад ужываньня да яе меры сацыяльнай абароны альбо прызнае мэтазгодным палегчыць меру сацыяльнай абароны, але ня будзе лічыць за магчымае сам гэта зрабіць, то ён мае права хадайнічаць аб гэтым перад Цэнтральным Выканаўчым Камітэтам БССР.

53. Калі ў дзеяньні, учыненым падвіноўным, ёсьць прыметы некалькіх злачынстваў, прадугледжаных рознымі артыкуламі гэтага Кодэксу, то мера сацыяльнай абароны вызначаецца судом паводле артыкулу, які выклікае больш строгую меру.

54. Калі падвіноўны раней прысуду ўчыніць два альбо больш злачынстваў, то меры сацыяльнай абароны вызначаюцца за кожнае злачынства ў паасобку, а ўжываецца больш цяжкая з вызначаных судом мер.

от посягательства на советскую власть, на революционный порядок или на личность и права оборонявшегося либо другого лица;

б) в первый раз;

в) без корыстных и каких-бы то ни было низменных побуждений;

г) под влиянием служебной или экономической зависимости, угрозы или принуждения;

д) под влиянием сильного нервного волнения;

е) в состоянии голода, нужды и вообще под влиянием стечения тяжелых личных или семейных условий;

ж) по неосознанности;

з) несовершеннолетним лицом или беременной женщиной.

51. Если по мнению суда целесообразно назначить меру социальной защиты ниже низшего предела, установленного соответствующей статьей настоящего Кодекса, или избрать другую менее тяжкую меру, в этой статье не указанную, то суд может допустить такое смягчение, но не иначе, как точно изложив в приговоре мотивы этого смягчения.

52. Если суд признает целесообразным освободить совершившего преступление от применения к нему меры социальной защиты или признает целесообразным смягчить меру социальной защиты, но не сочтет возможным сам это сделать, то он вправе ходатайствовать об этом перед Центральным Исполнительным Комитетом БССР.

53. Если в деянии, совершенном обвиняемым, имеются признаки нескольких преступлений, предусмотренных различными статьями настоящего Кодекса, то мера социальной защиты определяется судом на основании статьи, влекущей более строгую меру.

54. Если обвиняемый совершит до приговора два или более преступлений, то меры социальной защиты определяются за каждое преступление в отдельности, но применяется более тяжкая из определенных судом мер.

55. Калі асуджаны зрабіў адно альбо больш злачынстваў пасля прысуду па раней учыненым злачынстве, але да адбыцця вызначанай у ім меры сацыяльнай абароны, то за новыя злачынствы мера сацыяльнай абароны вызначаецца самастойна, але з такім разлікам, каб мера сацыяльнай абароны за ўсе гэтыя злачынствы разам не перавышала найбольшага разьмеру, устаноўленага гэтым Кодэксам для данага віду меры сацыяльнай абароны.

56. Калі пры вынясенні прысуду да прымусовых работ альбо да пазбаўленьня волі са строгаю ізаляцыяю ці без яе выявіцца, што ступень грамадзкай небясьпекі асуджанага не патрабуе ізаляцыі яго ці назначэньня яму прымусовых работ, то суд мае права пастанавіць, каб прысуд ня выконваўся пры ўмове, што ўмоўна-асуджаны на працягу назначанага судом спробнага тэрміну ня ўчыніць новага ня менш цяжкага злачынства. Пры гэтым пры прысудзе да прымусовых работ альбо да пазбаўленьня волі да аднаго году спробны тэрмін назначаецца ад аднаго году да трох гадоў, а пры прысудзе да пазбаўленьня волі больш аднаго году спробны тэрмін назначаецца ад трох да дзесяці гадоў.

57. Калі ўмоўна-асуджаны на працягу спробнага тэрміну ўчыніць новае ня менш цяжкое злачынства, то ўмоўна-адтэрміновая мера сацыяльнай абароны выконваецца незалежна ад меры сацыяльнай абароны, назначанай па новай справе. Аднак, увесь час пазбаўленьня волі ня можа перавышаць дзесяці гадоў, а ўвесь час прымусовых работ—аднаго году.

58. Мерамі сацыяльнай абароны мэдычнага характару зьяўляюцца:

- а) прымусовае лячэньне;
- б) змяшчэньне ў мэдычна-ізаляцыйную ўстанову.

55. Если осужденный совершит одно или более преступлений после приговора по ранее совершенному преступлению, но до отбытия назначенной в нем меры социальной защиты, то мера социальной защиты за новые преступления определяется самостоятельно, однако с таким расчетом, чтобы мера социальной защиты за все эти преступления вместе не превышала высшего предела, установленного настоящим Кодексом для данного вида меры социальной защиты.

56. Если при вынесении приговора, присуждающего к принудительным работам или к лишению свободы со строгой изоляцией или без нее, окажется, что степень общественной опасности осужденного не требует изоляции его или назначения ему принудительных работ, то суд вправе постановить о неприведении приговора в исполнение под условием несовершения осужденным нового не менее тяжкого преступления в течение назначенного судом испытательного срока. При этом, при назначении в приговоре принудительных работ или лишения свободы до одного года, испытательный срок назначается от одного года до трех лет, а при назначении лишения свободы более одного года, испытательный срок назначается от трех до десяти лет.

57. Если условно-осужденный в течение испытательного срока совершит новое не менее тяжкое преступление, то условно-отсроченная мера социальной защиты приводится в исполнение независимо от меры социальной защиты, назначенной по новому делу, при чем, однако, срок лишения свободы в общей сложности не должен превышать десятилетнего, а принудительных работ—годового.

58. Мерами социальной защиты медицинского характера являются:

- а) принудительное лечение;
- б) помещение в медико-изоляционное учреждение.

59. Мерамі сацыяльнай абароны мэдычна-пэдагагічнага характару зьяўляюцца:

а) аддача непаўналетняга бацькам, усынавіцелям, апякуном, папячыцелям, сваякам, калі яны могуць яго ўтрымоўваць, альбо іншым асобам ці ўстановам;

б) аддача ў спецыяльныя ўстановы.

60. Меры сацыяльнай абароны мэдычнага і мэдычна-пэдагагічнага характару, калі яны ня былі ўжыты адпаведнымі органамі да суда, могуць быць ужыты судом, калі ён прызнае немэтазгодным ужыць меру сацыяльнай абароны судова-папраўнага характару.

61. Калі асобы, прысуджаныя да мер сацыяльнай абароны, якія назначаюцца на пэўны тэрмін, выявляць папраўленьне, то да гэтых асоб пасьля адбыцьця імі палавіны тэрміну вызначанай судом меры сацыяльнай абароны можа ўжывацца ўмоўнае вызваленьне да тэрміну.

Умоўным вызваленьнем да тэрміну зьяўляецца альбо вызваленьне ад далейшага адбыцьця меры сацыяльнай абароны, альбо замена вызначанай судом меры сацыяльнай абароны на больш лёгкую меру.

62. Калі асоба, умоўна-вызвалёная да тэрміну, учыніць на працягу неадбытага тэрміну новае ня менш цяжкое злачынства, то неадбытая ёю частка тэрміну далучаецца да меры сацыяльнай абароны, вызначанай судом за новае злачынства, паводле артыкулу 57 гэтага Кодексу.

II. Контрэвалюцыйныя злачынствы.

63. Контрэвалюцыйным прызнаецца ўсякае дзеянне, накіраванае на тое, каб скінуць, падарваць альбо аслабіць уладу рабоча-сялянскіх саветаў і выбраных імі на падставе Канстытуцыі Саюзу ССР і канстытуцый саюзных рэспублік рабоча-сялянскіх урадаў Саюзу ССР, са-

59. Мерамі сацыяльнай абароны мэдычна-пэдагагічнага характару зьяўляюцца:

а) аддача несовершеннолетнего на попечение родителям, усыновителям, опекунам, попечителям, родственникам, если они могут его содержать, либо иным лицам или учреждениям;

б) помещение в специальные учреждения.

60. Меры социальной защиты медицинского и медико-педагогического характера, если они не были применены соответствующими органами до судебного разбирательства, могут быть применены судом в случае, если он признает нецелесообразным применение мер социальной защиты судебно-исправительного характера.

61. Если лица, присужденные к срочным мерам социальной защиты, обнаружат исправление, то к ним, по отбытии ими половины срока определенной судом меры социальной защиты, может быть применено условно-досрочное освобождение.

Условно-досрочное освобождение выражается либо в освобождении от дальнейшего отбывания меры социальной защиты, либо в замене определенной судом меры социальной защиты более мягкой мерой.

62. Если условно-досрочно освобожденный совершит в течение неотбытого срока новое не менее тяжкое преступление, то неотбытая им часть срока присоединяется к мере социальной защиты, принятой судом в отношении его за новое преступление, при чем соблюдаются правила, изложенные в ст. 57 настоящего Кодекса.

II. Контрреволюционные преступления.

63. Контрреволюционным признается всякое действие, направленное к свержению, подрыву или ослаблению власти рабоче-крестьянских советов и избранных ими, на основании Конституции Союза ССР и конституций союзных республик, рабоче-крестьянских пра-

юзных і аўтаномных рэспублік, альбо каб падарваць ці аслабіць замежную бясьпеку Саюзу ССР і асноўных гаспадарчых, палітычных і нацыянальных заваёў пралятарскай рэвалюцыі.

На грунце міжнароднай згоды інтарэсаў усіх працоўных, такія-ж дзеянні прызнаюцца контррэвалюцыйнымі і тады, калі яны накіраваны супроць усякай іншай дзяржавы працоўных, нават калі яна і не ўваходзіць у Саюз ССР.

64. Узброенае паўстаньне альбо заход з контррэвалюцыйнымі мэтамі на савецкую тэрыторыю ўзброеных банд, захоп улады ў цэнтры альбо на мясцох з тымі-ж мэтамі і, у паасобку, з мэтай гвалтоўна адарваць ад Саюзу ССР і пасобнай саюзнай рэспубліцы якую-небудзь частку яе тэрыторыі альбо парваць дагаворы Саюзу ССР з чужаземнымі дзяржавамі, выклікаюць—

вышэйшую меру сацыяльнай абароны—расстрэл ці абвешчэньне ворагам працоўных з канфіскацыяю маемасьці і з пазбаўленьнем грамадзянства БССР альбо іншай саюзнай рэспубліцы і тым самым грамадзянства Саюзу ССР і з выгнаньнем з Саюзу ССР назаўсёды, з дапушчэньнем пры палягчаючых акалічнасьцях зьніжэньня да пазбаўленьні волі са строгаю ізаляцыяю ня менш як на тры гады, з канфіскацыяю ўсяе альбо часткі маемасьці.

65. Зносіны з контррэвалюцыйнымі мэтамі з чужаземнаю дзяржаваю альбо з паасобнымі яе прадстаўнікамі, а таксама ўсякая дапамога чужаземнай дзяржаве, якая знаходзіцца ў стане вайны з Саюзам ССР альбо змагаецца з ім інтэрвэнцыяю ці блэкадаю, выклікаюць—

меры сацыяльнай абароны, паказаныя ў артыкуле 64 гэтага кодэксу.

66. Усякая дапамога той частцы міжнароднай буржуазіі, якая не прызнае раўнапраўнасьці камуні-

вительств Союза ССР, союзных и автономных республик, или к подрыву или ослаблению внешней безопасности Союза ССР и основных хозяйственных, политических и национальных завоеваний пролетарской революции.

В силу международной солидарности интересов всех трудящихся такие же действия признаются контрреволюционными и тогда, когда они направлены на всякое другое государство трудящихся, хотя бы и не входящее в Союз ССР.

64. Вооруженное восстание или вторжение в контрреволюционных целях на советскую территорию вооруженных банд, захват власти в центре или на местах в тех же целях и, в частности, с целью насильственно отторгнуть от Союза ССР и отдельной союзной республики какую-либо часть ее территории или расторгнуть заключенные Союзом ССР с иностранными государствами договоры, влекут—

высшую меру социальной защиты—расстрел или об'явление врагом трудящихся с конфискацией имущества и с лишением гражданства БССР или иной союзной республики и тем самым гражданства Союза ССР и с изгнанием из пределов Союза ССР навсегда, с допущением при смягчающих обстоятельствах понижения до лишения свободы со строгой изоляцией не менее как на три года, с конфискацией всего или части имущества.

65. Сношения в контрреволюционных целях с иностранным государством или отдельными его представителями, а равно способствование каким-бы то ни было способом иностранному государству, находящемуся с Союзом ССР в состоянии войны или ведущему с ним борьбу путем интервенции или блокады, влекут—

меры социальной защиты, указанные в ст. 64 настоящего Кодекса.

66. Оказание каким-бы то ни было способом помощи той части международной буржуазии, которая, не

стычної систѣмы, што прыходзіць на змену систѣмы капіталістычнай, і імкнецца скінуць яе, а таксама дапамога пры ажыццяўленьні варожай для Саюзу ССР дзейнасьці тым грамадзкім групам і арганізацыям, якія знаходзяцца пад уплывам гэтай буржуазіі альбо беспасрэдна арганізаваны ёю, выклікае— пазбаўленьне волі са строгаю ізаляцыяю ня менш як на тры гады з канфіскацыяю ўсяе альбо часткі маемасьці, з падвышэньнем пры асабліва абцяжачючых акалічнасьцях аж да вышэйшай меры сацыяльнай абароны—расстрэлу альбо абвяшчэньня ворагам працоўных з канфіскацыяю маемасьці і з пазбаўленьнем грамадзянства БССР альбо іншай саюзнай рэспублікі і тым самым грамадзянства Саюзу ССР і з выгнаньнем з Саюзу ССР назаўсёды.

67. Схіленьне замежнай дзяржавы альбо якіх-небудзь грамадзкіх груп яе праз зносіны з іх прадстаўнікамі, праз скарыстаньне фальшывых дакумэнтаў альбо іншымі сродкамі да абвяшчэньня вайны, узброенага ўмешваньня ў справы Саюзу ССР альбо да іншых варожых дзеяньняў, у паасобку, да блэкады, да захопу дзяржаўнай маемасьці Саюзу ССР альбо саюзных рэспублік, да разрыву дыплёматычных зносінаў, да парваньня дагавораў з Саюзам ССР і інш., выклікае—

меры сацыяльнай абароны, паказаныя ў артыкуле 64 гэтага Кодексу.

68. а) Шпіёнства, г. зн. перадача, крадзеж альбо зьбіраньне для перадачы чужаземным дзяржавам, контррэвалюцыйным арганізацыям альбо прыватным асобам звестак, якія па свайму зьместу зьяўляюцца дзяржаўнаю тайнаю, што спэцыяльна ахоўваецца, выклікае—

пазбаўленьне волі са строгаю ізаляцыяю ня менш як на тры гады з канфіскацыяю ўсяе альбо часткі маемасьці, а калі шпіёнства мела альбо магло мець асабліва цяжкія вынікі для інтарэсаў Саюзу

прызнавая равноправия коммунистической системы, приходящей на смену капиталистической системы, стремится к ее свержению, а равно находящимся под влиянием или непосредственно организованным этой буржуазией общественным группам и организациям в осуществлении враждебной против Союза ССР деятельности влечет—

лишение свободы со строгой изоляцией не менее как на три года с конфискацией всего или части имущества, с повышением при особо отягчающих обстоятельствах вплоть до высшей меры социальной защиты—расстрела или об'явления врагом трудящихся, с конфискацией имущества и с лишением гражданства БССР или иной союзной республики и тем самым гражданства Союза ССР и с изгнанием из пределов Союза ССР навсегда.

67. Склонение иностранного государства или каких-либо в нем общественных групп путем сношения с их представителями, использования фальшивых документов или иными средствами к об'явлению войны, вооруженному вмешательству в дела Союза ССР или иным неприязненным действиям, в частности: к блокаде, к захвату государственного имущества Союза ССР или союзных республик, разрыву дипломатических сношений, разрыву заключенных с Союзом ССР договоров и т. п. влечет—

меры социальной защиты, указанные в ст. 64 настоящего Кодекса.

68. а) Шпионаж, т.-е. передача, похищение или собиранье с целью передачи сведений, являющихся по своему содержанию специально охраняемой государственной тайной, иностранным государствам, контрреволюционным организациям или частным лицам влечет—

лишение свободы со строгой изоляцией не менее как на три года с конфискацией всего или части имущества, а в тех случаях, когда шпионаж вызвал или мог вызвать особо тяжелые послед-

ССР,—вышэйшую меру сацыяльнай абароны—расстрэл альбо абвяшчэнне ворагам працоўных з канфіскацыяю маемасьці, з пазбаўленьнем грамадзянства БССР альбо іншай саюзнай рэспублікі і тым самым грамадзянства Саюзу ССР і з выгнаньнем з Саюзу ССР назаўсёды.

б) Перадача, крадзеж альбо зьбіраньне для перадачы паказаным вышэй арганізацыям і асобам за плату альбо бясплатна звестак, якія не зьяўляюцца дзяржаўнаю тайнаю, што спэцыяльна ахоўваецца, але абвяшчэнне якіх забаронена законам альбо загадам кіраўнікоў ведамстваў, устаноў ці прадпрыемстваў, выклікае—

пазбаўленьне волі да трох гадоў са строгаю альбо бяз строгай ізаляцыі.

Увага 1. Дзяржаўнаю тайнаю, што спэцыяльна ахоўваецца, лічацца звесткі, пералічаныя ў спэцыяльным сьпісе, які зацьверджаецца Саветам Народных Камісараў Саюзу ССР па згодзе з саветамі народных камісараў саюзных рэспублік і абвяшчаецца да агульнага ведама (Дадатак 3).

Увага 2. Да шпіёнства асоб, паяннёных у арт. 164 гэтага Кодексу, ужываецца арт. 187 Кодексу.

69. Падрыў дзяржаўнай прамысловасьці, транспарту, гандлю, грашовага звароту, крэдытнай сыстэмы альбо капярацыі, які зроблен з контррэвалюцыйнымі мэтамі праз скарыстаньне дзяржаўных устаноў і прадпрыемстваў альбо праз перашкоду іх нармальнай дзейнасьці, а таксама скарыстаньне дзяржаўных устаноў і прадпрыемстваў альбо перашкода іх дзейнасьці ў інтарэсах ранейшых уласьнікаў ці зацікаўленых капіталістычных арганізацый, выклікаюць—

меры сацыяльнай абароны, пака-

стыя для інтарэсов Саюза ССР,—вышшую меру сацыяльнай абароны—расстрэл альбо абвяшчэнне ворагам працоўных з канфіскацыяю маемасьці, з пазбаўленьнем грамадзянства БССР альбо іншай саюзнай рэспублікі і тым самым грамадзянства Саюза ССР і с изгнаньнем з Саюза ССР назаўсёды.

б) Перадача, похищение или соби́рание с целью передачи экономических сведений, не составляющих по своему содержанию специально охраняемой государственной тайны, но не подлежащих оглашению по прямому запрещению закона или распоряжению руководителей ведомств, учреждений и предприятий, за вознаграждение или безвозмездно, организациям и лицам, указанным выше, влекут—лишение свободы до трех лет со строгой или без строгой изоляции.

Примечание 1. Специально охраняемой государственной тайной считаются сведения, перечисленные в особом перечне, утверждаемом Советом Народных Комиссаров Союза ССР по согласованию с советами народных комиссаров союзных республик и опубликовываемом во всеобщее сведение (Приложение 3-ье).

Примечание 2. В отношении шпионажа лиц, упомянутых в ст. 164 настоящего Кодекса, применяется ст. 187 Кодекса.

69. Подрыв государственной промышленности, транспорта, торговли, денежного обращения или кредитной системы, а равно кооперации, совершенный в контрреволюционных целях путем соответствующего использования государственных учреждений и предприятий или противодействия их нормальной деятельности, а равно использование государственных учреждений и предприятий или противодействие их деятельности, совершаемое в интересах бывших собственников или заинтересованных

заняты ў артыкуле 64 гэтага Кодексу.

70. Учыненне тэрарыстычных актаў супроць прадстаўнікоў савецкай улады альбо дзеячоў рэвалюцыйных рабочых і сялянскіх арганізацый і ўдзел у выкананні такіх актаў, хаця-б і асобамі, якія не належаць да контррэвалюцыйнай арганізацыі, выклікаюць—

меры сацыяльнай абароны, паказаныя ў артыкуле 64 гэтага Кодексу.

71. Разбурэнне альбо псаванне з контррэвалюцыйнымі мэтамі ўзрваньнем, падпалам альбо іншымі спосабамі чыгунак ці іншых шляхоў і сродкаў зносін, сродкаў народнай сувязі, вадаправоду, грамадзкіх складаў і іншых пабудов альбо дзяржаўнай ці грамадзкай маёмасці выклікаюць—

меры сацыяльнай абароны, паказаныя ў артыкуле 64 гэтага Кодексу.

72. а) Прапаганда альбо агітацыя, якія заклікаюць скінуць, падарваць альбо аслабіць савецкую ўладу альбо ўчыняць паасобныя контррэвалюцыйныя злачынствы (арт. арт. 64—71), а таксама распаўсюджваньне альбо загатаўленьне, ці захаванне літаратуры такога зместу, выклікаюць—

пазбаўленьне волі са строгаю ізаляцыяю ня менш як на шэсьць месяцаў.

б) Такія самыя дзеянні пры масавых хваляваннях альбо з скарыстаньнем рэлігійных ці нацыянальных забабонаў мас, альбо пры ваенных абставінах, альбо ў мясцовасцях, абвешчаных на ваенным стане, выклікаюць—

меры сацыяльнай абароны, паказаныя ў артыкуле 64 гэтага Кодексу.

73. Непаведамленьне аб напэўна вядомым контррэвалюцыйным злачынстве, якое падрыхтоўваецца альбо ўжо зроблена, выклікае—

пазбаўленьне волі са строгаю ізаляцыяю ня менш як на шэсьць месяцаў.

капіталістычных арганізацый, влекут—

меры сацыяльнай защиты, указаныя в ст. 64 настоящего Кодекса.

70. Совершение террористических актов, направленных против представителей советской власти или деятелей революционных рабочих и крестьянских организаций, и участие в выполнении таких актов, хотя бы и лицами, не принадлежащими к контрреволюционной организации, влекут—

меры социальной защиты, указанные в ст. 64 настоящего Кодекса.

71. Разрушение или повреждение с контрреволюционной целью взрывом, поджогом или другими способами железнодорожных или иных путей и средств сообщения, средств народной связи, водопровода, общественных складов и иных сооружений или государственного или общественного имущества влекут—

меры социальной защиты, указанные в ст. 64 настоящего Кодекса.

72. а) Пропаганда или агитация, содержащие призыв к свержению, подрыву или ослаблению советской власти или к совершению отдельных контрреволюционных преступлений (ст. ст. 64—71), а равно распространение, или изготовление, или хранение литературы того же содержания влекут—

лишение свободы со строгой изоляцией не менее как на шесть месяцев.

б) Те же действия при массовых волнениях, или с использованием религиозных или национальных предрассудков масс, или в военной обстановке, или в местностях, объявленных на военном положении, влекут—

меры социальной защиты, указанные в ст. 64 настоящего Кодекса.

73. Недонесение о достоверно известном готовящемся или совершенном контрреволюционном преступлении влекут—

лишение свободы со строгой изоляцией не менее как на шесть месяцев.

74. Актыўная дзейнасць альбо актыўная барацьба супроць рабочай клясы і рэвалюцыйнага руху, выяўленыя на адказнай альбо сакрэтнай (агентура) пасадзе за царом альбо ў контррэвалюцыйных урадах у часы грамадзянскай вайны, выклікаюць—

меры сацыяльнай абароны, паказаныя ў артыкулы 64 гэтага Кодексу.

75. Контррэвалюцыйны сабатаж, г. зн. свядомае нявыконванне кімнебудзь пэўных абавязкаў альбо наўмысна нядбайнае выконванне іх з спецыяльнаю мэтай аслабіць саветскую ўладу і дзейнасць дзяржаўнага апарату, выклікае—

пазбаўленне волі са строгаю ізаляцыяю ня менш як на адзін год з канфіскацыяю ўсяе альбо часткі маемасці, з падвышэннем пры асабліва абцяжачаючых акалічнасцях аж да вышэйшай меры сацыяльнай абароны—расстрэлу, з канфіскацыяю маемасці.

76. Усякая арганізацыйная дзейнасць, накіраваная на падрыхтоўку альбо на ўчыненне прадугледжаных у артыкулах 63—75 гэтага Кодексу злачынстваў, а таксама ўдзел у арганізацыі, утворанай для падрыхтоўкі альбо ўчынення аднаго з такіх злачынстваў, выклікае—

меры сацыяльнай абароны, паказаныя ў артыкуле, якім прадугледжана данае злачынства.

III. Злачынствы супроць парадку дзяржаўнага кіраўніцтва.

77. Злачынствам супроць парадку дзяржаўнага кіраўніцтва прызнаецца ўсякае ўчыненае без контррэвалюцыйнай мэты дзеянне, якое парушае правільную дзейнасць органаў дзяржаўнага кіраўніцтва ці народнай гаспадаркі альбо аслабляе моц і аўтарытэт улады і злучана з супраціўленьнем органам улады, з перашкоджаннем іх дзейнасці альбо з непакорнасцю законам.

74. Активные действия или активная борьба против рабочего класса и революционного движения, проявленные на ответственной или секретной (агентура) должности при царском строе или у контрреволюционных правительствах в период гражданской войны, влекут—

меры социальной защиты, указанные в ст. 64 настоящего Кодекса.

75. Контрреволюционный саботаж, т.-е. сознательное неисполнение кем-либо определенных обязанностей или умышленно небрежное их исполнение со специальной целью ослабления власти правительства и деятельности государственного аппарата, влечет—

лишение свободы со строгой изоляцией не менее как на один год, с конфискацией всего или части имущества, с повышением при особо отягчающих обстоятельствах вплоть до высшей меры социальной защиты—расстрела, с конфискацией имущества.

76. Всякого рода организационная деятельность, направленная к подготовке или совершению предусмотренных в ст. ст. 63—75 настоящего Кодекса преступлений, а равно участие в организации, образованной для подготовки или совершения одного из этих преступлений, влекут—

меры социальной защиты, указанные в статье, предусматривающей данное преступление.

III. Преступления против порядка государственного управления.

77. Преступлением против порядка государственного управления признается всякое совершенное без контрреволюционной цели деяние, нарушающее правильную деятельность органов государственного управления или народного хозяйства, либо ослабляющее силу и авторитет власти и соединенное с сопротивлением органам власти, препятствованием их деятельности или неповиновением законам.

А. Злачынысты супроць парадку дзяржаўнага кіраўніцтва, асабліва небяспечныя для Саюзу ССР.

78. Асабліва небяспечнымі для Саюзу ССР злачынамі супроць парадку дзяржаўнага кіраўніцтва прызнаюцца тыя ўчыненыя без контррэвалюцыйных мэт злачынысты супроць парадку дзяржаўнага кіраўніцтва, якія хістаюць асновы дзяржаўнага кіраўніцтва і гаспадарчай моцы Саюзу ССР і саюзных рэспублік.

79. а) Масавыя непарадкі з пагромамі, разбурэннем чыгунак альбо іншых сродкаў зносін ці сувязі, забойствамі, падпаламі і з іншымі падобнымі дзеяннямі, выклікаюць:

1) у дачыненні да арганізатараў і кіраўнікоў масавых непарадкаў, а таксама да ўсіх асоб, які ўчынілі паказаныя вышэй злачынысты альбо ўзброенае супраціўленне ўладзе, — пазбаўленне волі са строгаю ізаляцыяю ня менш як на два гады з канфіскацыяю ўсяе альбо часткі маемасці, з падвышэннем пры асабліва абцяжжаючых акалічнасцях аж да вышэйшай меры сацыяльнай абароны — расстрэлу з канфіскацыяю маемасці;

2) у дачыненні да іншых удзельнікаў — пазбаўленне волі да трох гадоў са строгаю альбо бяз строгай ізаляцыі.

б) Масавыя непарадкі, пры якіх ня было паказаных вышэй злачыныстваў, але якія зьвязаны з відавочнаю непакорнасьцю законным патрабаванням улады альбо з перашкодаю выкананню органамі ўлады іх абавязкаў, альбо з прымусам іх выконваць відавочна незаконныя патрабаванні, выклікаюць —

пазбаўленне волі да аднаго году са строгаю альбо бяз строгай ізаляцыі.

80. Бандытызм, г. зн. арганізацыя ўзброеных бандаў і ўдзел у такіх бандах і ў арганізаваных імі напа-

А. Преступления против порядка государственного управления, особо опасные для Союза ССР.

78. Особо опасными для Союза ССР преступлениями против порядка государственного управления признаются те, совершенные без контрреволюционных целей, преступления против порядка государственного управления, которые колеблют основы государственного управления и хозяйственной мощи Союза ССР и союзных республик.

79. а) Массовые беспорядки, сопровождающиеся погромами, разрушением железнодорожных путей или иных средств сообщения и связи, убийствами, поджогами и другими подобными действиями, влекут:

1) в отношении организаторов и руководителей массовых беспорядков, а равно всех участников, совершивших указанные выше преступления или оказавших вооруженное сопротивление власти, — лишение свободы со строгой изоляцией не менее как на два года, с конфискацией всего или части имущества, с повышением при особо отягчающих обстоятельствах вплоть до высшей меры социальной защиты — расстрела, с конфискацией имущества;

2) в отношении прочих участников — лишение свободы до трех лет со строгой или без строгой изоляции.

б) Массовые беспорядки, не отягченные преступлениями, указанными выше, но соединенные с явным неповиновением законным требованиям властей, или с противодействием исполнению последними возложенных на них обязанностей, или понуждением их к исполнению явно незаконных требований, влекут —

лишение свободы до одного года со строгой или без строгой изоляции.

80. Бандитизм, т. е. организация вооруженных банд и участие в них и в организуемых ими нападениях

дах на савецкія і прыватныя ўстановы альбо на паасобных грамадзян, спыненне цяжкіоў і разбуранне чыгунак і іншых сродкаў зносін і сувязі, выклікае—

пазбаўленне волі са строгаю ізаляцыяю ня менш як на тры гады з канфіскацыяю ўсяе альбо часткі маемасці з падвышэннем пры асабліва абцяжаючых акалічнасцях аж да вышэйшай меры сацыяльнай абароны—расстрэлу, з канфіскацыяю маемасці.

81. а) Адмаўленне альбо ўхіленне ад прызыву для адбывання сапраўднай вайсковай службы выклікае—

пазбаўленне волі да шасці месяцаў са строгаю альбо бяз строгай ізаляцыі з адсылкаю пасяля адбыцця пазбаўлення волі ў часці войск для адбывання вызначанага тэрміну службы, а калі ёсць палягчаючыя акалічнасці—дысцыплінарную меру, якая ўжываецца вайсковым начальствам часці, куды накіроўваецца асоба, якая ўхілілася ад прызыву.

б) Такія самыя дзеянні пры абцяжаючых акалічнасцях, у паасобку, пры ўхіленні праз псаванне здароўя, учыненне падлогу дакументаў, падкуп службовых асоб і г. д., а таксама нібы з прычыны рэлігійных пераконанняў, выклікаюць—

пазбаўленне волі да пяці гадоў са строгаю альбо бяз строгай ізаляцыі з вынікамі, паказанымі ў пункце „а“ гэтага артыкулу.

82. Ухіленне ад мабілізацыі ў Рабоча-Сялянскую Чырвоную Армію альбо ў каманды абслугоўвання фронту і тылу, выклікае—

пазбаўленне волі са строгаю ізаляцыяю і з канфіскацыяю ўсяе альбо часткі маемасці ня менш як на шэсць месяцаў, а для асоб начальніцкага складу—ня менш як на два гады, з падвышэннем пры асабліва абцяжаючых акалічнасцях да вышэйшай меры сацыяльнай абароны—расстрэлу з канфіскацыяю маемасці.

на советские и частные учреждения или отдельных граждан, остановка поездов и разрушение железнодорожных путей и иных средств сообщения и связи, влечет—

лишение свободы со строгой изоляцией не менее как на три года, с конфискацией всего или части имущества, с повышением в особо отягчающих обстоятельствах вплоть до высшей меры социальной защиты—расстрела, с конфискацией имущества.

81. а) Отказ или уклонение от призыва к отбыванию действительной военной службы влечет—

лишение свободы до шести месяцев со строгой или без строгой изоляции, с отправлением по отбытии срока в части войск для прохождения положенного срока службы, а при смягчающих обстоятельствах — дисциплинарное взыскание налагаемое военным начальством части, куда направляется уклонившийся.

б) Те же действия при отягчающих обстоятельствах, и, в частности, при уклонении посредством повреждения здоровья, совершения подлога документов, подкупа должностных лиц и т. п., а равно под предлогом религиозных убеждений влекут—

лишение свободы до пяти лет со строгой или без строгой изоляции, с последствиями, указанными в пункте „а“ настоящей статьи.

82. Уклонение от мобилизации в ряды Рабоче-Крестьянской Красной Армии или команд обслуживания фронта и тыла влечет—

лишение свободы со строгой изоляцией и с конфискацией всего или части имущества не менее как на шесть месяцев, а для лиц начальствующего состава—не менее как на два года, с повышением при особо отягчающих обстоятельствах до высшей меры социальной защиты—расстрела, с конфискацией имущества.

83. Адмаўленьне альбо ўхіленьне ва ўмовах ваеннага часу ад выплаты падаткаў альбо ад выканання павіннасьцей (у паасобку, ваенна-аўта-транспартнай, ваенна-конскай, ваенна-фурманачнай і ваенна-суднавой) выклікаюць—

пазбаўленьне волі са строгаю ізаляцыяю ня менш як на шэсьць месяцаў, з падвышэньнем пры асабліва абцяжаючых акалічнасьцях аж да вышэйшай меры сацыяльнай абароны—расстрэлу, з канфіскацыяю маемасьці.

84. а) Прапаганда альбо агітацыя, накіраваная на тое, каб узбудзіць нацыянальную альбо рэлігійную варожасьць альбо розню, а таксама распаўсюджваньне альбо загатаўленьне і захаваньне літаратуры такога характару выклікаюць—

пазбаўленьне волі да двух гадоў са строгаю альбо бяз строгай ізаляцыі.

б) Такія самыя дзеянні ў ваенных абставінах альбо пры масавых хваляваньнях выклікаюць—

пазбаўленьне волі са строгаю ізаляцыяю ня менш як на два гады з канфіскацыяю ўсяе альбо часткі маемасьці, з падвышэньнем пры асабліва абцяжаючых акалічнасьцях аж да вышэйшай меры сацыяльнай абароны—расстрэлу з канфіскацыяю маемасьці.

85. а) Падрабленьне альбо збыт падрабленай мэталічнай манэты, дзяржаўных казначэйскіх білетаў, білетаў Дзяржаўнага Банку, дзяржаўных каштоўных папер і падрабленай чужаземнай валюты, калі яны маюць характар промысла, выклікаюць—

вышэйшую меру сацыяльнай абароны—расстрэл з канфіскацыяю маемасьці, з дапушчэньнем пры палягчаючых акалічнасьцях зьніжэньня да пазбаўленьня волі са строгаю ізаляцыяю ня менш як на два гады з канфіскацыяю ўсяе альбо часткі маемасьці.

б) Падрабленьне альбо збыт падрабленых знакаў паштовай аплаты, білетаў чыгуначнага і воднага тран-

83. Отказ или уклонение, в условиях военного времени, от внесения налогов или от выполнения повинностей (в частности военно-авто-транспортной, военно-конской, военно-повозочной и военно-судовой) влекут—

лишение свободы со строгой изоляцией не менее, как на шесть месяцев, с повышением при особо отягчающих обстоятельствах вплоть до высшей меры социальной защиты—расстрела, с конфискацией имущества.

84. а) Пропаганда или агитация, направленные к возбуждению национальной или религиозной вражды или розни, а равно распространение или изготовление и хранение литературы того же характера влекут—

лишение свободы до двух лет со строгой или без строгой изоляции.

б) Те же действия в военной обстановке или при массовых волнениях влекут—

лишение свободы со строгой изоляцией не менее как на два года, с конфискацией всего или части имущества, с повышением при особо отягчающих обстоятельствах вплоть до высшей меры социальной защиты—расстрела с конфискацией имущества.

85. а) Подделка или сбыт в виде промысла поддельной металлической монеты, государственных казначейских билетов, билетов Государственного Банка и государственных ценных бумаг, а равно подделка или сбыт в виде промысла поддельной иностранной валюты влекут—

высшую меру социальной защиты—расстрел, с конфискацией имущества, с допущением при смягчающих обстоятельствах понижения до лишения свободы со строгой изоляцией не менее, как на два года, с конфискацией всего или части имущества.

б) Подделка или сбыт в виде промысла поддельных знаков почтовой оплаты, билетов железно-

спарту і інших дакументаў на презд і на правоз грузаў, калі яны маюць характар промыслу, выклікаюць—

пазбаўленьне волі да трох гадоў са строгаю альбо бяз строгай ізаляцыі.

86. Непаведамленьне аб напэўна вядомых злачынствах, прадугледжаных у артыкулах 79, 80 і 85 гэтага Кодэксу, якія падрыхтоўваюцца альбо ўжо зроблены, выклікае—

пазбаўленьне волі да аднаго году са строгаю альбо бяз строгай ізаляцыі.

87. Кваліфікаваная кантрабанда (Дадатак 4) выклікае, апроч канфіскацыі тавараў і аштрафаванья мытным кіраўніцтвам,—

пазбаўленьне волі са строгаю ізаляцыяю ня менш як на адзін год з канфіскацыяю ўсяе альбо часткі маемасьці, з падвышэньнем пры асабліва абцяжачючых акалічнасьцях аж да вышэйшай меры сацыяльнай абароны—расстрэлу, з канфіскацыяю маемасьці.

Увага. Простая кантрабанда, г. зн. кантрабанда, не абцяжараная прыметамі, пералічанымі ў арт. 261 Мытнага Статуту, прасьледуецца ў адміністрацыйным парадку на падставе арт. 262 таго самага Статуту, а паўторная простая кантрабанда выклікае апроч таго адміністрацыйную высылку (З. З. СССР 1925 г., № 5, арт. 52).

88. Дапамога перайсьці з парушэньнем законаў дзяржаўную граніцу, зробленая як промысел альбо службовымі асобамі, выклікае—

пазбаўленьне волі са строгаю ізаляцыяю ня менш як на адзін год.

89. Парушэньне палажэньняў аб манаполіі замежнага гандлю выклікае—

пазбаўленьне волі са строгаю ізаляцыяю да дзёсяці гадоў, з канфіскацыяю ўсяе альбо часткі маемасьці.

90. Парушэньне правіл аб валютных апярацыях выклікае—

пазбаўленьне волі да трох гадоў са строгаю альбо бяз строгай іза-

дорожнаго и водного транспорта и иных проездных и на провоз грузов документов влекут—

лишение свободы до трех лет со строгой или без строгой изоляции.

86. Недонесение о достоверно известных готовящихся или совершенных преступлениях, предусмотренных статьями 79, 80 и 85 настоящего Кодекса, влечет—

лишение свободы до одного года со строгой или без строгой изоляции.

87. Квалифицированная контрабанда (Приложение 4-ое) влечет, сверх произведенных таможенным управлением конфискации товаров и наложения штрафов,—

лишение свободы со строгой изоляцией не менее как на один год, с конфискацией всего или части имущества, а при особо отягчающих обстоятельствах—повышение вплоть до высшей меры социальной защиты—расстрела, с конфискацией имущества.

Примечание. Простая контрабанда, т.-е. контрабанда, не осложненная признаками, перечисленными в ст. 261 Таможенного Устава, преследуется в административном порядке на основании ст. 262 того же Устава, а повторная простая контрабанда влечет сверх того административную высылку (С. З. СССР 1925 г. № 5, ст. 52).

88. Способствование незаконному переходу государственных границ, совершенное в виде промысла или должностными лицами, влечет—

лишение свободы со строгой изоляцией не менее как на один год.

89. Нарушение положений о монополии внешней торговли влечет—

лишение свободы со строгой изоляцией до десяти лет, с конфискацией всего или части имущества.

90. Нарушение правил о валютных операциях влечет—

лишение свободы до трех лет со строгой или без строгой изоля-

ляцыі, з канфіскацыяю ўсяе альбо часткі маемасьці.

91. Усякая арганізацыйная дзейнасьць, накіраваная на падрыхтоўку альбо ўчыненне прадугледжаных у артыкулах 78—90 гэтага Кодэксу злачынстваў, а таксама ўдзел у арганізацыі, утворанай для падрыхтоўкі альбо ўчынення аднаго з такіх злачынстваў, выклікае—

меры сацыяльнай абароны, паказаныя ў артыкуле, якім прадугледжана данае злачынства.

Б. Іншыя злачынствы супроць парадку дзяржаўнага кіраўніцтва.

92. а) Утойваньне альбо нявернае паказаньне колькасьці належачых да абкладаньня альбо падліку прадметаў, у паасобку, вядзеньне гандлю альбо промыслу ад імя асобы ці арганізацыі, якія маюць льготы, утварэньне фіктыўных капэратываў альбо кампаній, сьвядома непраўдзівых паказаньні ў справаздачах ці дэкларацыях, вядзеньне ў прамысловых і гандлёвых прадпрыемствах двайных кніг, выклікае—

штраф да ўдзесьціронага разьмеру падатку з утоенай маемасьці альбо пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да двух гадоў.

б) Такія самыя дзеянні па ўзаемнай згодзе—

пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да трох гадоў і штраф да ўдзесьціронага разьмеру падатку з утоенай маемасьці.

93. а) Няплата не ўпяршыню паасобнымі грамадзянамі ва ўстаноўлены тэрмін падаткаў альбо збораў па абавязковым акладным страхаваньні, калі ёсьць магчымасьць заплаціць іх і калі былі ўжыты меры прымусовага адміністрацыйнага спяганьня, выклікае—

штраф да ўдзесьціронага разьмеру незаплачанага падатку ці збору, альбо прымусовыя работы да аднаго году, альбо пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі на такі самы тэрмін.

цыі, з канфіскацыяю ўсяе альбо часткі імуштва.

91. Всякаго рода арганізацыйная дзейнасьць, накіраваная на падрыхтоўку альбо совершение прадусмотренных в статье 78—90 настоящего Кодекса преступлений, а равно участие в организации, образованной для подготовки или совершения одного из этих преступлений, влекут—

меры социальной защиты, указанные в статье, предусматривающей данное преступление.

Б. Прочие преступления против порядка государственного управления.

92. а) Соккрытие или неверное показание количества подлежащих обложению или учету предметов, в частности, ведение торговли или промысла от имени лица или организации, пользующихся льготами, образование фиктивных кооперативов или компаний, заведомо ложные показания в отчетах или декларациях, ведение в промышленных и торговых предприятиях двойных книг, влечет—

штраф до десятикратного размера налога с скрытого имущества или лишения свободы без строгой изоляции до двух лет.

б) Те же деяния, совершенные по взаимному соглашению,—

лишение свободы без строгой изоляции до трех лет и штраф до десятикратного размера налога с скрытого имущества.

93. а) Неплатеж отдельными гражданами в установленный срок налогов или сборов по обязательному окладному страхованию, несмотря на имеющуюся возможность уплатить их и применение в административном порядке принудительных мер взыскания, если это деяние совершается не в первый раз, влечет—

штраф до десятикратного размера неуплаченного налога или сбора, или принудительные работы до одного года, или лишения свободы без строгой изоляции на тот же срок.

б) Злосная няплата падаткаў з утойваньнем маемасьці праз перавод яе на чужое імя альбо праз выдачу фіктыўных абавязнасьцяй, хоця-б і ўпярышыню,—

штраф да ўдзесьціронага разьмеру незаплачанага падатку альбо пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да двух гадоў.

Увага. Няплатаю не ўпярышыню прызнаецца пропуск тэрміну платы ўпярышыню ў бягучым акладным пэрыядзе, калі няплатнік прапусьціў тэрмін платы ў папярэднім акладным пэрыядзе, а таксама пропуск двух тэрмінаў платы ў бягучым акладным пэрыядзе.

94. Адмаўленьне паасобных грамадзян выконваць павіннасьці і работы, што маюць агульнадзяржаўнае значэньне, калі гэта было не ўпярышыню, выклікае—

штраф да пяцісот рублёў, альбо прымусовыя работы да аднаго году, альбо пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі на такі самы тэрмін.

95. Адмаўленьне альбо ўхіленьне ад унясення падаткаў альбо ад выкананьня павіннасьцяй, калі яны арганізаваны па ўзаемнай згодзе, выклікаюць—

1) у дачыненні да падбухторшчыкаў, кіраўнікоў і арганізатараў— пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да двух гадоў;

2) у дачыненні да іншых удзельнікаў—

штраф да ўдзесьціронага разьмеру належачых з іх падаткаў ці павіннасьцяй альбо пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да шасьці месяцаў.

96. Утойваньне ўсяе спадчынай маемасьці ці часткі яе альбо маемасьці, што пераходзіць на падставе актаў дарэньня, а таксама штучнае зьмяншэньне кошту маемасьці для таго, каб абыйсьці закон аб падатку з такой маемасьці, выклікаюць—

штраф да ўдзесьціронага разьмеру падатку з утоенай маемасьці альбо з утоенага кошту маемасьці.

б) Злостны неплатеж налогов, хоця бы і в первы раз, соединенный с сокрытием имущества путем перевода его на чужое имя или выдачи фиктивных обязательств.—

штраф до десятикратного размера неуплаченного налога или лишение свободы без строгой изоляции до двух лет.

Примечание. Неплатежом не в первый раз признается просрочка платежа хотя бы в первый раз в текущем окладном периоде, если данный неплательщик в предшествующем окладном периоде просрочил уплату, а также просрочка двух сроков платежа в текущем окладном периоде.

94. Отказ отдельных граждан от выполнения повинностей и работ, имеющих общегосударственное значение, если это деяние совершено не в первый раз, влечет—

штраф до пятисот рублей, или принудительные работы до одного года, или лишение свободы без строгой изоляции на тот же срок.

95. Отказ или уклонение от внесения налогов или от выполнения повинностей, организованные по взаимному соглашению, влекут:

1) в отношении подстрекателей, руководителей и организаторов— лишение свободы без строгой изоляции до двух лет;

2) в отношении прочих участников—

штраф до десятикратного размера причитающихся с них налогов или повинностей или лишение свободы без строгой изоляции до шести месяцев.

96. Сокрытие, в целом или части, наследственного имущества или имущества, переходящего по актам дарения, а равно искусственное уменьшение стоимости имущества, в целях обхода закона о налоге с наследств и имуществ, переходящих по актам дарения, влекут—

штраф до десятикратного размера налога с скрытого имущества или с скрытой стоимости имущества.

97. Парушэньне правіл аб падліку вайсковапавінных выклікае—

штраф да двухсот рублёў альбо прымусовыя работы да двух месяцаў.

98. а) Ухіленьне ад дапрызыўнай падрыхтоўкі і праверачных збораў выклікае—

штраф да двухсот рублёў альбо прымусовыя работы да двух месяцаў.

б) Ухіленьне сярэдняга, старэйшага і вышэйшага начальніцкага складу запаса Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі ад навучальных і рухавых збораў, манэўраў і іншых навучальных заняткаў, а таксама ад удзелу ў якасьці інструктароў у пазавайсковай падрыхтоўцы вайскоўцаў і ў навучэньні дапрызыўнікаў—

штраф да трохсот рублёў альбо прымусовыя работы да трох месяцаў.

99. Ухіленьне ад праверачных альбо спробных мабілізацый выклікае—

пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да трох месяцаў альбо штраф да пяцісот рублёў.

100. а) Парушэньне правіл пра ваенны падлік рабочай жывёлы (коняй, валоў), павозак, збруі, аўтамабіляў, матацыклаў, вэльсыпэдаў і іншых транспартных сродкаў, якія належаць да ваеннага падліку, а таксама пра ваенны падлік прылад і запасных частак да іх і непаданьне іх бяз важных прычын для перападліку, перапісу і для спробных альбо праверачных мабілізацый выклікаюць—

штраф да ста рублёў альбо прымусовыя работы да аднаго месяца.

б) Ухіленьне ад дастаўкі коняй, павозак і збруі для ўкамплектаваньня тэрытарыяльных часьцей Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі ў час навучаньня, а таксама ў час навучальных і кароткатэрміновых збораў— прымусовыя работы да шасьці месяцаў альбо канфіскацыю жывёлы і рэчаў, якія павінны былі быць дастаўлены.

97. Нарушение правил учета военнообязанных влечет—

штраф до двухсот рублей или принудительные работы до двух месяцев.

98. а) Уклонение от допризывной подготовки и поверочных сборов влечет—

штраф до двухсот рублей или принудительные работы до двух месяцев.

б) Уклонение среднего, старшего и высшего начальствующего состава запаса Рабоче-Крестьянской Красной Армии от учебных и подвижных сборов, маневров и иных учебных занятий, а также от участия в качестве инструкторов для вневойсковой подготовки военнослужащих и для обучения допризывников—

штраф до трехсот рублей или принудительные работы до трех месяцев.

99. Уклонение от поверочных или опытных мобилизаций влечет— лишение свободы без строгой изоляции до трех месяцев или штраф до пятисот рублей.

100. а) Нарушение правил о военном учете рабочих животных (лошадей, волов), повозок, упряжи, автомобилей, мотоциклов, велосипедов и иных транспортных средств, подлежащих военному учету, а также принадлежностей и запасных частей к ним и непредставление их без уважительных причин на переучет, перепись и при опытных или поверочных мобилизациях влекут—

штраф до ста рублей или принудительные работы до одного месяца.

б) Уклонение от поставки лошадей, повозок и упряжи на укомплектование территориальных частей Рабоче-Крестьянской Красной Армии во время обучения, а также во время учебных и краткосрочных сборов—

принудительные работы до шести месяцев или конфискацию подлежащих поставке животных и предметов.

101. а) Самавольнае пакіданьне службы службовымі асобамі страваго складу міліцыі і актыўнага складу крымінальнага вышуку, а таксама службовымі асобамі месц знявольнення, на якіх пашыраецца палажэньне аб службе ў мясцох знявольнення БССР, выклікае—

пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да шасьці месяцаў.

б) Калі гэтыя дзеянні былі ўчынены ў ваенны час альбо асобамі адміністрацыйна-страваго каманднага складу—

пазбаўленьня волі бяз строгай ізаляцыі да пяці гадоў.

102. Ухіленьне ад устаноўленага законам персональнага падліку інжэнэраў, тэхнікаў, аграномаў і інш. спецыялістаў народнай гаспадаркі выклікае—

штраф да трохсот рублёў, альбо прымусовыя работы да трох месяцаў, альбо пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі на такі самы тэрмін.

103. а) Агітацыя і прапаганда, у якіх ёсьць заклік да ўчынення злачынстваў, прадугледжаных артыкуламі 92—95 і 97—101, альбо да невыкананьня ці перашкоды ажыццяўленьню загадаў органаў саветскай улады, а таксама загатаўленьне, захаваньне і распаўсюджваньне літаратурных твораў для такой агітацыі і прапаганды выклікаюць—

пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да трох гадоў.

б) Такія самыя дзеянні, калі яны звязаны з скарыстаньнем рэлігійных забабонаў мас альбо былі ўчынены ў час вайны і мелі на мэце невыкананьне грамадзянамі ўскладзеных на іх вайсковых ці звязаных з ваеннымі дзеяньнямі абавязкаў і павіннасьцяў—

пазбаўленьне волі са строгаю ізаляцыяю ня менш як на тры гады.

104. Выдуманьне і распаўсюджваньне непраўдзівых чутак альбо неправэранных зьвестак, якія могуць выклікаць грамадзкі перапалох, ці недавер'е ўладзе альбо дыскрыдытаваць яе, выклікаюць—

101. а) Самавольное оставление службы должностными лицами строевого состава милиции и активного состава уголовного розыска, а также должностными лицами мест заключения, на которых распространяется положение о службе в местах заключения БССР, влечет—

лишение свободы без строгой изоляции до шести месяцев.

б) Те же деяния, если они были совершены в военное время или лицами административно-строевого командного состава—

лишение свободы без строгой изоляции до пяти лет.

102. Уклонение от установленного законом персонального учета инженеров, техников, агрономов и иных специалистов народного хозяйства влечет—

штраф до трехсот рублей, или принудительные работы до трех месяцев, или лишение свободы без строгой изоляции на тот же срок.

103. а) Агитация и пропаганда, содержащие в себе призыв к совершению преступлений, предусмотренных статьями 92—95 и 97—101, либо к невыполнению или противодействию распоряжениям органов советской власти, а также изготовление, хранение и распространение литературных произведений в целях такой агитации и пропаганды влекут—

лишение свободы без строгой изоляции до трех лет.

б) Те же деяния, если они связаны с использованием религиозных предрассудков масс или совершены во время войны и имели целью неисполнение гражданами возложенных на них воинских или связанных с военными действиями обязанностей и повинностей—

лишение свободы со строгой изоляцией не менее как на три года.

104. Измышление и распространение ложных слухов или непроверенных сведений, могущих вызвать общественную панику или недоверие к власти или дискредитировать ее, влекут—

примусовыя работы да аднаго году альбо пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі на такі самы тэрмін.

105. а) Падрабленьне пасьведчаньняў і іншых дакумэнтаў, што выдаюцца дзяржаўнымі і грамадзкімі ўстановамі, якія даюць правы альбо вызваляюць ад павіннасьцяў, а таксама збыт такіх дакумэнтаў выклікаюць—

пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да двух гадоў.

б) Калі-ж падвіноўны судзіцца за такія дзеянні другі раз альбо ўчыняў іх сыстэматычна—

пазбаўленьне волі са строгаю ізаляцыяю да пяці гадоў.

в) Скарыстаньне паказаных вышэй сьведома падрабленых дакумэнтаў, ня зьвязанае з іншымі злучнымі дзеяньнямі,—

примусовыя работы да шасьці месяцаў альбо пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі на такі самы тэрмін.

106. а) Супраціўленьне паасобных грамадзян прадстаўніком улады пры выкананьні імі ўскладзеных на іх законам абавязкаў выклікае,—

пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да шасьці месяцаў альбо примусовыя работы на такі самы тэрмін.

б) Такое самае дзеянне, злучанае з гвалтам над прадстаўніком улады альбо з примусам яго да выкананьня незаконных патрабаваньняў—

пазбаўленьне волі са строгаю ізаляцыяю ня менш як на адзін год.

в) Такое самае дзеянне, злучанае з забойствам прадстаўніка ўлады альбо з цяжкім пакалечаньнем яго,—

пазбаўленьне волі са строгаю ізаляцыяю ня менш як на восем гадоў.

107. а) Хуліганства, гэта значыць сваявольныя ўчынкi, зьвязаныя з відавочнаю зьнявагаю грамады альбо асобы, у паасобку, буйства і бусаваньне, калі яно зроблена ўпяршыню, выклікае—

пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да шасьці месяцаў альбо примусовыя работы да аднаго году

принудительные работы до одного года или лишение свободы без строгой изоляции на тот же срок.

105. а) Подделка удостоверений и иных выдаваемых государственными и общественными учреждениями документов, предоставляющих права или освобождающих от повинностей, а равно сбыт таких документов влекут—

лишение свободы без строгой изоляции до двух лет.

б) Если обвиняемый судится за такие деяния во второй раз или совершал их систематически—

лишение свободы со строгой изоляцией до пяти лет.

в) Использование указанных выше заведомо подложных документов, не соединенное с другими преступными деяниями,—

принудительные работы до шести месяцев или лишение свободы без строгой изоляции на тот же срок.

106. а) Сопrotивление отдельных граждан представителям власти при исполнении ими возложенных на них законом обязанностей влечет—

лишение свободы без строгой изоляции до шести месяцев или принудительные работы на тот же срок.

б) То же деяние, соединенное с насилieм над представителем власти или с принуждением его к выполнению незаконных требований,—

лишение свободы со строгой изоляцией не менее как на один год.

в) То же деяние, соединенное с убийством представителя власти или с причинением ему тяжких телесных повреждней,—

лишение свободы со строгой изоляцией не менее как на восемь лет.

107. а) Хулиганство, т.-е. озорные действия, соединенные с явным неуважением к обществу или личности, в частности, буйство и бесчинство, если это деяние совершено в первый раз влечет—

лишение свободы без строгой изоляции до шести месяцев или принудительные работы до одного года

б) Хуліганства, прадугледжанае пунктам „а“ гэтага артыкулу, калі яно зроблена не ўпяршыню альбо ўпарта ня спынялася, ня гледзячы на перасьцярогі органу міліцыі альбо іншага органу, на які ўскладзены абавязкі падтрымоўваць грамадзкі парадак, альбо адзначалася асабліваю бессаромнасьцю ці грубіяństwам, альбо ўчынена групаю асоб, альбо ў дачыненні да малалетніх,—

пазбаўленьне волі да трох гадоў са строгаю альбо бяз строгай ізаляцыі.

108. Невыкананьне законнага загаду альбо патрабаваньня міліцыянэра, які стаіць на варце, ваеннай варты альбо іншых органаў улады, што ахоўваюць грамадзкі парадак і бясьпеку, выклікае—

штраф да ста рублёў альбо прымусовыя работы да аднаго месяца.

109. Публічнае абражэньне прадстаўнікоў улады ў зьвязку з выкананьнем імі службовых абавязкаў выклікае—

прымусовыя работы да аднаго году альбо пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі на такі самы тэрмін.

110. а) Самавольнае прысваеньне ўлады альбо годнасьці службовай асобы з учыненнем на падставе гэтага тых ці іншых дзеяньняў выклікае—

пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да аднаго году альбо прымусовыя работы на такі самы тэрмін.

б) Такое самае дзеянне, злучанае з дыскрэдытаваньнем савецкай улады альбо з учыненнем якіх-небудзь грамадзка-небясьпечных дзеяньняў,—

пазбаўленьне волі са строгаю ізаляцыяю да трох гадоў.

111. Заняцьце лекарствам, як прафэсіяю, асобаю, якая ня мае належна пасьведчанай мэдычнай асьветы, а таксама заняцьце мэдычным працаўніком такою мэдычнаю практыкаю, на якую ён ня мае права, выклікае—

б) Хуліганство, предусмотренное пунктом „а“ настоящей статьи, если оно совершено не в первый раз, либо упорно не прекращалось, несмотря на предупреждения органа милиции или иного органа, на который возложены обязанности поддерживать общественный порядок, либо отличалось особым бесстыдством или дерзостью, либо совершено группой лиц, либо в отношении малолетних,—

лишение свободы до трех лет со строгой или без строгой изоляции.

108. Неисполнение законного распоряжения или требования находящегося на посту милиционера, военного караула или иных органов власти, охраняющих общественный порядок и безопасность, влечет—

штраф до ста рублей или принудительные работы до одного месяца.

109. Публичное оскорбление представителей власти в связи с исполнением ими служебных обязанностей влечет—

принудительные работы до одного года или лишение свободы без строгой изоляции на тот же срок.

110. а) Самовольное присвоение власти или звания должностного лица с учинением на этом основании тех или иных действий влечет— лишение свободы без строгой изоляции до одного года или принудительные работы на тот же срок.

б) То же деяние, соединенное с дискредитированием советской власти или с совершением каких-либо общественно-опасных действий,—

лишение свободы со строгой изоляцией до трех лет.

111. Занятие врачеванием, как профессией, лицом, не имеющим надлежаще удостоверенного медицинского образования, а также занятие медицинским работником такого рода медицинской практикой, на которую он не имеет права, влечет—

штраф да пяцісот рублёў альбо прымусовыя работы да шасці месяцаў.

112. Парушэньне ў часы пошасьцяй устаноўленых правіл аб ахове народнага здароўя, альбо ў мясцовасьцях, абвешчаных пад пагрозаю пошасьці, альбо калі парушэньне мела цяжкія вынікі, выклікае— пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да трох месяцаў альбо штраф да трохсот рублёў.

113. Нашэньне ордэну Чырвонага альбо Працоўнага Сьцягу асобамі, што ня маюць на гэта права, выклікае—

штраф да трохсот рублёў альбо прымусовыя работы да трох месяцаў з канфіскацыяю гэтых ордэнаў.

114. Нашэньне знакаў Чырвонага Крыжу альбо Чырвонага Паўмесяцу асобамі, што ня маюць на гэта права, выклікае—

штраф да трохсот рублёў альбо прымусовыя работы да трох месяцаў з канфіскацыяю гэтых знакаў.

115. Скарыстаньне асобамі, якія ня маюць на гэта права, устаноўленых міжнароднаю канвэнцыяю 1906 г. ў Жэнэве эмблемы і адзнак санітарнай службы арміі („Чырвоны Крыж“ і „Чырвоны Паўмесяц“), а таксама назвы „Чырвонага Крыжу“ і „Чырвонага Паўмесяцу“ з камэрцыйнымі мэтамі праз фабрычныя і гандлёвыя знакі альбо, наогул, каб мець ад гэтага тую ці іншую карысьць, выклікае—

пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да аднаго году альбо штраф да пяці тысяч рублёў з забаронаю займацца гандлем на тэрмін да пяці гадоў.

116. а) Крадзеш, псаваньне, схаваньне альбо знішчэньне афіцыйных ці прыватных дакумэнтаў, якія знаходзяцца ў дзяржаўных, грамадзкіх і каперацыйных установах, для перашкоды правільнаму вырашэньню спраў ці, наогул, дзейнасьці устаноў, выклікае—

штраф до пятисот рублей или принудительные работы до шести месяцев.

112. Нарушение во время эпидемий установленных правил об охране народного здоровья, или в местностях, объявленных угрожаемыми по эпидемии, или если нарушение имело тяжелые последствия, влечет—

лишение свободы без строгой изоляции до трех месяцев или штраф до трехсот рублей.

113. Ношение ордена Красного или Трудового Знамени лицами, не имеющими на это права, влечет— штраф до трехсот рублей или принудительные работы до трех месяцев с конфискацией этих орденов.

114. Ношение знаков Красного Креста или Красного Полумесяца лицами, не имеющими на это права, влечет—

штраф до трехсот рублей или принудительные работы до трех месяцев с конфискацией этих знаков.

115. Использование лицами, не имеющими на это права, установленных международной конвенцией 1906 года в Женеве эмблемы и отличительных знаков санитарной службы армии („Красный Крест“ и „Красный Полумесяц“), а равно наименования „Красного Креста“ и „Красного Полумесяца“ в коммерческих целях, посредством фабричных и торговых знаков или, вообще, для получения от этого тех или иных личных выгод, влечет—

лишение свободы без строгой изоляции до одного года или штраф до пяти тысяч рублей, с запрещением занятия торговлей на срок до пяти лет.

116. а) Похищение, повреждение, сокрытие или уничтожение официальных или частных документов, находящихся в государственных, общественных и кооперативных учреждениях, в целях препятствования правильному решению дел или, вообще, деятельности учреждений, влечет—

пазбаўленне волі бяз строгай ізаляцыі да аднаго году.

б) Такія самыя дзеянні, учыненыя ў дачыненні да асабліва сакрэтных альбо што маюць асаблівую важнасць дзяржаўных дакументаў,—

пазбаўленне волі са строгаю ізаляцыяю да трох гадоў.

117. а) Дапамога арыштаванаму праз ашуканства, паламаньне, падкоп альбо іншымі сродкамі ўцячы з-пад варты альбо з месца знявольнення выклікае—

пазбаўленне волі бяз строгай ізаляцыі да двух гадоў.

б) Вызваленне арыштаванага, злучанае з гвалтам над вартаю,— пазбаўленне волі са строгаю ізаляцыяю да пяці гадоў.

в) Вызваленне арыштаванага, злучанае з узбрыйным нападам на варту ці з гвалтам над вартаю, небяспечным для жыцця,—

пазбаўленне волі са строгаю ізаляцыяю да дзесяці гадоў.

118. а) Уцёкі з месца абавязковага пасялення альбо з дарогі да яго, а таксама паяўленне ў мясцовасці, дзе жыць данай асобе забаронена, выклікае—

пазбаўленне волі бяз строгай ізаляцыі да аднаго году.

б) Уцёкі арыштаванага з-пад варты альбо з месца знявольнення праз падкоп, паламаньне альбо праз папсаванне сьцен і замкоў і інш.—

пазбаўленне волі са строгаю ізаляцыяю да двух гадоў.

119. Непаведамленне органаў, якія вядуць рэгістрацыю актаў грамадзянскага стану, аб прычынах, што перашкаджаюць браць шлюб, а таксама даванне ім непраўдзівых звестак выклікаюць—

штраф да аднае тысячы рублёў, альбо прымусовыя работы да шасці месяцаў, альбо пазбаўленне волі бяз строгай ізаляцыі на такі самы тэрмін.

120. Выезд за граніцу альбо прыезд у СССР без устаноўленага паш-

лишение свободы без строгой изоляции до одного года.

б) Те же деяния, совершенные в отношении особо секретных или особой важности государственных документов,—

лишение свободы со строгой изоляцией до трех лет.

117. а) Содействие побегу арестованного из-под стражи или из места заключения путем обмана, взлома, подкупа или иными средствами влечет—

лишение свободы без строгой изоляции до двух лет.

б) Освобождение арестованного, соединенное с насильем под стражей,—

лишение свободы со строгой изоляцией до пяти лет.

в) Освобождение арестованного, соединенное с вооруженным нападением на стражу или с насильем над стражей, опасным для жизни,—

лишение свободы со строгой изоляцией до десяти лет.

118. а) Побег с места обязательного поселения или с пути следования к нему, а равно появление в местности, где проживание данному лицу воспрещено, влечет—

лишение свободы без строгой изоляции до одного года.

б) Побег арестованного из под стражи или из места заключения, совершенный посредством подкупа, взлома или повреждения стен, замков и т. п.—

лишение свободы со строгой изоляцией до двух лет.

119. Соккрытие перед органами, ведущими регистрацию актов гражданского состояния, обстоятельств, препятствующих вступлению в брак, а также сообщение этим органам заведомо ложных сведений, влечет—

штраф до одной тысячи рублей, или принудительные работы до шести месяцев, или лишение свободы без строгой изоляции на тот же срок.

120. Выезд за границу или въезд в СССР без установленного пас-

парту ці дазволу належных органаў улады выклікае—

пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да аднаго году, альбо прымусовыя работы на такі самы тэрмін, альбо штраф да пяцісот рублёў

Увага. Гэты артыкул не пашыраецца на выпадкі прыезду ў СССР без устаноўленага пашпарту ці дазволу належных органаў улады для скарыстаньня права на прытулак, што даецца артыкулам 18 Канстытуцыі БССР усім чужазёмцам, якія прасьледуюцца за палітычную дзейнасьць альбо за рэлігійныя пераконаньні.

121. Парушэньне законаў і правіл аб дзяржаўных манаполіях, апроч прадугледжаных артыкулам 89 гэтага Кодэксу, выклікае—

штраф да пяці тысяч рублёў альбо пазбаўленьне волі да трох гадоў са строгаю альбо бяз строгай ізаляцыі.

122. Купля, продаж, запродаж, адказ, дарэньне, застава альбо самавольная мена зямлі ці іншая недазволеная законам пераўступка права карыстаньня зямлёю выклікаюць— пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да аднаго году альбо штраф да пяцісот рублёў.

123. а) Самавольная парубка ў лясох агульнадзяржаўнага ці мясцовага значэньня, а таксама парушэньне пастановаў, выданных для аховы лясоў ад крадзежу і зьнішчэньня, калі шкода ад гэтых дзеяньняў паводле ўстаноўленых такс перавышае пяцьдзсят рублёў, выклікае—

штраф да патроенага разьмеру кошту незаконна здабытага ці зьнішчанага паводле ўстаноўленых такс, альбо прымусовыя работы да шасьці месяцаў, альбо пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі на такі самы тэрмін з канфіскацыяю ва ўсіх выпадках самавольна вырубанага лесу.

б) Калі-ж падвіноўны судзіцца за такія самыя дзеянні другі раз альбо ўчыняў іх сыстэматычна—

порта или разрешения подлежащих органов власти влечет—

лишение свободы без строгой изоляции до одного года, или принудительные работы на тот же срок, или штраф до пятисот рублей

Примечание. Настоящая статья не распространяется на случаи приезда в СССР без установленного паспорта или разрешения подлежащих органов власти для использования права на убежище, предоставляемого статьей 18 Конституции БССР всем иностранцам, преследуемым за политическую деятельность или религиозные убеждения.

121. Нарушение законов и правил о государственных монополиях, за исключением предусмотренных статьей 89 настоящего Кодекса, влечет—

штраф до пяти тысяч рублей или лишение свободы до трех лет со строгой или без строгой изоляции.

122. Покупка, продажа, запродаж, завещание, дарение, залог или самовольная мена земли или иная самовольная законом переуступка права пользования землей влекут— лишение свободы без строгой изоляции до одного года или штраф до пятисот рублей.

123. а) Самовольная порубка в лесах общегосударственного или местного значения, а также нарушение постановлений, изданных в целях охраны лесов от хищения или истребления, если ущерб от этих деяний согласно установленным таксам превышает пятьдесят рублей, влекут—

штраф до тройного размера стоимости незаконно добытого или истребленного согласно установленным таксам, или принудительные работы до шести месяцев, или лишение свободы без строгой изоляции на тот же срок с конфискацией во всех случаях самовольно срубленного леса.

б) Если обвиняемый судится за такие же деяния во второй раз или совершал их систематически—

пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да двух гадоў з канфіскацыяю самавольна вырубанага лесу.

124. а) Купля альбо збыт сьвядома самавольна вырубанага лесу (арт. 123) выклікае—

пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да шасьці месяцаў альбо прымусовыя работы на такі самы тэрмін з канфіскацыяю ва ўсіх выпадках гэтага лесу.

б) Такія самыя дзеянні як промысел—

пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да трох гадоў з канфіскацыяю лесу і з высяленьнем з данай мясцовасьці на тэрмін да трох гадоў альбо без высяленьня.

125. Паляваньне на асабліва каштоўных зьвяроў, напрыклад: бобра, зубра, лося і іншых, калі яно забаронена, альбо паляваньне і рыбная лоўля ў заказніках і ў запаведніках, а таксама сыстэматычнае паляваньне і рыбная лоўля без належнага дазволу ці ў забаронены час, альбо недазволенымі прыладамі і спосабамі, выклікаюць—

штраф да пяцісот рублёў, альбо прымусовыя работы да аднаго году, альбо пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі на такі самы тэрмін з канфіскацыяю ва ўсіх выпадках незаконна здабытага.

126. Купля, збыт, захаваньне альбо перавоз пушніны, сьвядома здабытай праз незаконнае паляваньне (арт. 125), выклікае—

штраф да пяцісот рублёў альбо пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да аднаго году з канфіскацыяю ва ўсіх выпадках незаконна здабытага.

127. Распрацоўка нетраў зямлі з парушэньнем правіл аб ахове нетраў і аб тэхнічным наглядзе выклікае—

штраф да пяцісот рублёў, альбо прымусовыя работы да аднаго году, альбо пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі на такі самы тэрмін з канфіскацыяю ва ўсіх выпадках незаконна здабытага.

лишение свободы без строгой изоляции до двух лет с конфискацией самовольно срубленного леса.

124. а) Покупка или сбыт заведомо самовольно срубленного леса (ст. 123) влечет—

лишение свободы без строгой изоляции до шести месяцев или принудительные работы на тот же срок с конфискацией во всех случаях этого леса.

б) Те же деяния, совершенные в виде промысла,—

лишение свободы без строгой изоляции до трех лет с конфискацией леса и с удалением из данной местности на срок до трех лет или без удаления.

125. Охота на особо ценных зверей, как-то: бобра, зубра, лося и других, если она воспрещена, или охота и рыбная ловля в заказниках и заповедниках, а также систематическая охота и рыбная ловля без надлежащего на то разрешения, либо в запретное время, либо недозволёнными орудиями и способами, влекут—

штраф до пятисот рублей, или принудительные работы до одного года, или лишение свободы без строгой изоляции на тот же срок с конфискацией во всех случаях незаконно добытого.

126. Покупка, сбыт, хранение или провоз пушнины, заведомо добытой путем незаконной охоты (ст. 125), влечет—

штраф до пятисот рублей или лишение свободы без строгой изоляции до одного года с конфискацией во всех случаях незаконно добытого.

127. Разработка недр земли с нарушением правил об охране недр и о техническом надзоре влечет—

штраф до пятисот рублей, или принудительные работы до одного года, или лишение свободы без строгой изоляции на тот же срок с конфискацией во всех случаях незаконно добытого.

18. Увоз або вывоз скурак марскіх коцікаў альбо марскіх баброў, кавалкаў альбо цэлых, вырабленых альбо нявырабленых, без належных плёмб і клеймаў ці без дазваляючых іх вывоз дакумэнтаў ад належных органаў улады Саюзу ССР ці чужаземных, якія сьведчаць, што скуркі здабыты законным парадкам, выклікаюць—

штраф да дзесяці тысяч рублёў альбо пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да аднаго году з канфіскацыяю ва ўсіх выпадках такіх скурак.

129. а) Сарваньне альбо папсаваньне пячаткі ці іншых знакаў, якія накладваюцца па загаду органаў улады для абароны пэўных прадметаў, захавальняў альбо іншых памяшканьняў, выклікае—

штраф да трохсот рублёў альбо прымусовыя работы да трох месяцаў.

б) Зьнішчэньне, псаваньне, знос альбо перамяшчэньне пастаўленых пры зямляўпарадкаваньні альбо пры лесаўпарадкаваньні часовых ці сталых капцоў, а таксама пастаноўка новых капцоў там, дзе яны не павінны быць,—

штраф да пяцідзсяці рублёў альбо прымусовыя работы да аднаго месяца.

130. Утойваньне калекцый альбо помнікаў старажытнасьці і мастацтва ці архіўных матар'ялаў, якія належаць да рэгістрацыі, падліку альбо да перадачы ў дзяржаўныя захавальні, выклікае—

штраф да трохсот рублёў з канфіскацыяю ўтоенай маемасьці.

131. Самавольнае ажыццяўленьне свайго сапраўднага альбо прадпалаганага права з парушэньнем такога-ж права іншай асобы (самаўпраўства) выклікае—

штраф да трохсот рублёў альбо прымусовыя работы да трох месяцаў.

132. Удзел у выбарах у саветы і на іх зьезды асоб, пазбаўленых права выбіраць у саветы, выклікае—

штраф да пяцісот рублёў.

128. Ввоз или вывоз шкурок морских котиков или морских бобров, в кусках или в целом виде, выделанных или невыделанных, без особых пломб или клейм или без разрешительных на их вывоз документов от надлежащих органов власти Союза ССР или иностранных, удостоверяющих, что шкурки добыты законным путем, влекут—

штраф до десяти тысяч рублей или лишение свободы без строгой изоляции до одного года с конфискацией во всех случаях этих шкурок.

129. а) Сорвание или повреждение печати или иных знаков, накладываемых по распоряжению органов власти с целью охранения определенных предметов, хранилищ или иных помещений, влечет—

штраф до трехсот рублей или принудительные работы до трех месяцев.

б) Истребление, порча, снос или перемещение поставленных при землеустройстве или лесоустройстве граничных временных или постоянных знаков, а равно постановка новых, в местах, где их не должно быть,—

штраф до пятидесяти рублей или принудительные работы до одного месяца.

130. Соккрытие коллекций или памятников старины и искусства или архивных материалов, подлежащих регистрации, учету или передаче в государственные хранилища, влечет—

штраф до трехсот рублей с конфискацией скрытого имущества.

131. Самовольное осуществление кем либо своего действительного или предполагаемого права с нарушением такого же права другого лица (самоуправство), влечет—

штраф до трехсот рублей или принудительные работы до трех месяцев.

132. Участие в выборах в советы и на их с'езды лиц, лишенных права избирать в советы, влечет—

штраф до пятисот рублей.

133. Адначасовы ўдзел у якасьці члена ў двух альбо больш таварыствах узаемнага кредыту выклікае— штраф да аднае тысячы рублёў.

134. Незьяўленьне сьведкі, эксперта, перакладчыка альбо панятога, калі іх выклікае судовы ці сьледчы орган альбо орган дазнаньня, альбо адмаўленьне выконваць ускладзеныя на іх абавязкі, а таксама перашкоджаньне зьяўленьню сьведкі, эксперта, перакладчыка ці панятога асобаю, ад якой той, хто не зьявіўся, матар'яльна залежыць, выклікае—

штраф да ста рублёў альбо прымусовыя работы да аднаго месяца.

135. Сьвядома непраўдзівы данос органу судовай альбо сьледчай улады ці службовай асобе, якая мае права распачаць прасьледваньне, пра ўчыненьне пэўнаю асобаю злачынства выклікае—

прымусовыя работы да аднаго году альбо пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі на такі самы тэрмін.

136. Сьвядома непраўдзівае паказаньне сьведкі, эксперта альбо перакладчыка на дазнаньні, сьледзтве альбо на судзе выклікае—

пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да аднаго году.

137. Сьвядома непраўдзівы данос альбо паказаньне, злучаныя з абвінавачаньнем у цяжкім злачынстве ці з карысьлівымі матывамі альбо з штучнымі довадамі абвінавачаньня, выклікае—

пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да трох гадоў.

138. Абвяшчэньне матар'ялаў папярэдняга сьледзтва, дазнаньня альбо рэвізійнага абсьледваньня без дазволу пракурора, сьледчага альбо адказнай за дазнаньне ці рэвізію службовай асобы выклікае—

прымусовыя работы да шасьці месяцаў, альбо пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі на такі самы тэрмін, альбо штраф да пяцісот рублёў.

133. Одновременное участие в качестве члена в двух или более обществах взаимного кредита влечет— штраф до одной тысячи рублей.

134. Неявка свидетеля, эксперта, переводчика или понятого по вызову судебного или следственного органа или органа дознания или отказ от исполнения возложенных на них обязанностей, а равно воспрепятствование явке свидетеля, эксперта, переводчика или понятого со стороны лица, от которого неявившийся зависит материально, влечет—

штраф до ста рублей или принудительные работы до одного месяца.

135. Заведомо ложный донос органу судебной или следственной власти или должностному лицу, имеющему право возбуждать преследование, о совершении определенным лицом преступления влечет—

принудительные работы до одного года или лишение свободы без строгой изоляции на тот же срок.

136. Заведомо ложное показание свидетеля, эксперта или переводчика на дознании, следствии или на суде влечет—

лишение свободы без строгой изоляции до одного года.

137. Заведомо ложный донос или показание, соединенные с обвинением в тяжком преступлении, или с корыстными мотивами, или с искусственными доказательствами обвинения, влечет—

лишение свободы без строгой изоляции до трех лет.

138. Оглашение данных предварительного следствия, дознания или ревизионного обследования без разрешения прокурора, следователя или ответственного за производство дознания или ревизии должностного лица влечет—

принудительные работы до шести месяцев, или лишение свободы без строгой изоляции на тот же срок, или штраф до пятисот рублей.

139. а) Парушэньне наймальнікам заканадаўства аб працы і сацыяльным страхаванні, а таксама выданных для развіцця гэтага заканадаўства пастаноў і інструкцый, калі яно не праследуецца ў адміністрацыйным парадку, выклікае—

штраф да трохсот рублёў альбо прымусовыя работы да шасці месяцаў.

б) Такое самае дзеянне, калі яно накіравана супроць групы рабочых з трох асоб і больш, аднародна па свайму складу ў дачыненні да ўсіх рабочых гэтай групы і ўчынена супроць усіх іх адначасна,— пазбаўленне волі бяз строгай ізаляцыі да аднаго году альбо штраф да дзесяці тысяч рублёў.

в) Такое парушэньне правіл аб ахове працы, пры якім працаўнік страціў альбо мог страціць працаздольнасць,—

пазбаўленне волі бяз строгай ізаляцыі да двух гадоў альбо штраф да аднае тысячы рублёў.

140. а) Парушэньне наймальнікам заключаных ім з прафэсіянальным саюзам каляктыўных дагавораў, тарыфных згод і згод у міравых камерах і ў міравых камісіях, калі пры разглядзе справы ў парадку грамадзянскага судаводства ўстаноўлен злаўмысны характар парушэння, выклікае—

штраф да трохсот рублёў альбо прымусовыя работы да шасці месяцаў.

б) Такое самае дзеянне, калі яно накіравана супроць групы рабочых з трох асоб і больш, аднародна па свайму складу ў дачыненні да ўсіх рабочых гэтай групы і ўчынена супроць усіх іх адначасна,—

пазбаўленне волі бяз строгай ізаляцыі да аднаго году альбо штраф да дзесяці тысяч рублёў.

141. Перашкоджаньне законнай дзейнасці фабрычна-заводзкіх і мясцовых камітэтаў, прафэсіяналь-

139. а) Нарушение нанимателем законодательства о труде и социальном страховании, а равно изданных в развитие этого законодательства постановлений и инструкций, если оно не подлежит преследованию в административном порядке, влечет—

штраф до трехсот рублей или принудительные работы до шести месяцев.

б) То же деяние, если оно направлено против группы рабочих из трех лиц и более, однородно по своему составу в отношении всех рабочих данной группы и совершено в отношении всех их одновременно,—

лишение свободы без строгой изоляции до одного года или штраф до десяти тысяч рублей.

в) Такое нарушение правил об охране труда, при котором работник утратил или мог утратить свою трудоспособность,—

лишение свободы без строгой изоляции до двух лет или штраф до одной тысячи рублей.

140. а) Нарушение нанимателем заключенных им с профессиональным союзом коллективных договоров, тарифных соглашений и соглашений достигнутых в примирительных камерах и примирительных комиссиях, если при рассмотрении дела в порядке гражданского судопроизводства установлен злонамеренный характер нарушения, влечет—

штраф до трехсот рублей или принудительные работы до шести месяцев.

б) То же нарушение, если оно направлено против группы рабочих из трех лиц и более, однородно по своему составу в отношении всех рабочих данной группы и совершено в отношении всех их одновременно,—

лишение свободы без строгой изоляции до одного года или штраф до десяти тысяч рублей.

141. Воспрепятствование законной деятельности фабрично-заводских и местных комитетов, профессиональ-

ных саюзаў і іх упаўнаважаных выклікае—

пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да аднаго году альбо штраф да аднае тысячы рублёў.

142. Спагнаньне кватэрнай платы больш устаноўленага органамі ўлады разьмеру з рабочых і служачых і з іншых прыроўненых да іх законам асоб выклікае—

штраф да пяцісот рублёў.

143. Выраб, захаваньне, купля для збыту альбо збыт прадуктаў, матар'ялаў і вырабаў, пра якія ёсьць спецыяльная забарона альбо абмежаваньне, калі гэтыя дзеянні маюць характар промыслу, выклікаюць—

пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да двух гадоў з забаронаю займацца гандлем на тэрмін да пяці гадоў альбо без такой забароны, альбо штраф да двух тысяч рублёў з канфіскацыяю ва ўсіх выпадках такіх прадуктаў, матар'ялаў і вырабаў.

144. Выраб, захаваньне, купля для збыту альбо збыт атруты і моцнадзейных матэрыялаў асобамі, што ня маюць спецыяльнага дазволу, а таксама асобамі, якія маюць такі дазвол, але парушаюць устаноўленыя правілы, выклікаюць—

штраф да аднае тысячы рублёў альбо пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да аднаго году з канфіскацыяю ва ўсіх выпадках такіх атрут і матэрыялаў.

145. Выраб, збыт, купля альбо захаваньне без належнага дазволу ўзрыўных матэрыялаў альбо набояў, а таксама агнястрэльнай ці халоднай зброі ваеннага ўзору выклікае—

штраф да трох тысяч рублёў альбо пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да шасьці месяцаў з канфіскацыяю ва ўсіх выпадках такіх матэрыялаў, набояў і зброі.

146. Парушэньне акцызных правіл альбо правіл аб асобным патэнтавым зборы, калі яно паводле закону не прасьледуецца ў адміністрацыйным парадку, выклікае—

ных саюзаў і іх уполномоченных влечет—

лишение свободы без строгой изоляции до одного года или штраф до одной тысячи рублей.

142. Взимание квартирной платы выше установленного органами власти размера с рабочих и служащих и с иных приравненных к ним по закону лиц влечет—

штраф до пятисот рублей.

143. Изготовление, хранение, покупка с целью сбыта или сбыт продуктов, материалов и изделий, относительно которых имеется специальное запрещение или ограничение, если эти деяния имеют характер промысла, влекут—

лишение свободы без строгой изоляции до двух лет с запрещением занятия торговлей на срок до пяти лет или без такого запрещения, или штраф до двух тысяч рублей с конфискацией во всех случаях таких продуктов, материалов и изделий.

144. Изготовление, хранение, покупка с целью сбыта или сбыт ядовитых и сильно действующих веществ лицами, не имеющими специального разрешения, а так же лицами, имеющими такое разрешение, но с нарушением установленных правил, влечет—

штраф до одной тысячи рублей или лишение свободы без строгой изоляции до одного года с конфискацией во всех случаях таких веществ.

145. Изготовление, сбыт, покупка или хранение без надлежащего разрешения взрывчатых веществ или снарядов, а также огнестрельного или холодного оружия военного образца влечет—

штраф до трех тысяч рублей или лишение свободы без строгой изоляции до шести месяцев с конфискацией во всех случаях таких веществ, снарядов и оружия.

146. Нарушение акцизных правил или правил об особом патентном сборе, если оно не подлежит преследованию согласно закону в административном порядке, влечет—

штраф да аднае тысячы рублёў і прымусовыя работы альбо пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да аднаго году з канфіскацыяю прадметаў і прадуктаў, неаплачаных акцызам альбо аплачаных не ў належным разьмеры, а таксама сырцу і прылад для вырабу належачых да аплаты акцызам прадметаў.

147. Збыт, калі ён мае характар промыслу, альбо захаваньне для такога збыту без належнага дазволу хлебнага віна (гарэлкі), вырабаў з гарэлкі, налівак і настоек выклікае—

пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да шасьці месяцаў і штраф да аднае тысячы рублёў.

148. Выраб для збыту віна, гарэлкі і наогул сьпірытусавых напіткаў і матэрыяў з сьпірытусам (папітура, лак і інш.) без належнага дазволу альбо больш устаноўленай законам моцнасьці, а таксама збыт альбо незаконнае захаваньне для збыту такіх напіткаў і матэрыяў выклікае—

пазбаўленьне волі да двух гадоў са строгаю альбо бяз строгай ізаляцыі і штраф да аднае тысячы рублёў.

149. Выраб і захаваньне самагону для збыту і гандаль ім, калі яны маюць характар промыслу, выклікаюць—

пазбаўленьне волі да двух гадоў са строгаю альбо бяз строгай ізаляцыі і штраф да пяцісот рублёў з канфіскацыяю самагону і прылад для яго вырабу.

150. Выраб, захаваньне, рамонт і збыт апаратаў, якія спэцыяльна прызначаны для вырабу самагону, калі яны маюць характар промыслу, выклікаюць—

пазбаўленьне волі да двух гадоў са строгаю альбо бяз строгай ізаляцыі і штраф да пяцісот руб.

151. а) Выраб, захаваньне альбо купля для збыту ці збыт без належнага дазволу какаіну, опію, морфію, эфіру і іншай дурманлівай матэрыяў выклікае—

штраф да адной тысячы рублёў і прымусовыя работы або лішэньне свабоды бяз строгай ізаляцыі да аднаго году з канфіскацыяю прадметаў і прадуктаў, неаплачаных акцызам або аплачаных не ў надлежашым разьмере, а такжэ сырыя і орудзія прадуктаў, служашых для выдэлкі падлежашых акцызу прадметаў.

147. Сбыт, калі ён мае характар промысла, або хранэньне для такога сбыта бяз надлежашага разрэшэньня хлебнага віна (водкі), водочных іздэліяў, налівак і настоек влечэ—

лішэньне свабоды бяз строгай ізаляцыі да шэсьці месяцаў і штраф да адной тысячы рублёў.

148. Ізгатаваньне с цэлю сбыта віна, водак і вообшэ спіртных напіткаў і спіртасодержашых вэщэств (політура, лак і т. п.) бяз надлежашага разрэшэньня або свышэ устаноўленай законам крэпості, а такжэ сбыт або незаконнае хранэньне с цэлю сбыта такіх напіткаў і вэщэств, влечэ—

лішэньне свабоды да двух лет са строгай або бяз строгай ізаляцыі і штраф да адной тысячы рублёў.

149. Ізгатаваньне і хранэньне самагона для сбыта і торгавлі ім, калі яны маюць характар промысла, влечэ—

лішэньне свабоды да двух лет са строгай або бяз строгай ізаляцыі і штраф да пяцісот рублёў с канфіскацыяю самагона і орудзіяў для яго ізгатаваньня.

150. Ізгатаваньне, хранэньне, рэмонт і сбыт апаратаў, спэцыяльна служашых для ізгатаваньня самагона, калі гэтыя дэяньня маюць характар промысла, влечэ—

лішэньне свабоды да двух лет са строгай або бяз строгай ізаляцыі і штраф да пяцісот рублёў.

151. а) Ізгатаваньне, хранэньне або купля с цэлю сбыта або сбыт бяз надлежашага разрэшэньня кокаіна, опія, морфія, эфіра і другіх одурманіваюшых вэщэств влечэ—

пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да аднаго году і штраф да пяцісот рублёў.

б) Такія самыя дзеянні, калі яны маюць характар промыслу, а таксама трыманьне прытонаў, у якіх робіцца збыт альбо спажываньне пералічаных у гэтым артыкуле матэрыялаў,—

пазбаўленьне волі са строгаю ізаляцыяю да трох гадоў і штраф да трох тысяч рублёў.

152. Парушэньне законаў, пастаноў і правіл, якія рэгулююць гандаль і прамысловасьць, калі ў іх спецыяльна не паказана прасьледваньне ў адміністрацыйным парадку, выклікае—

пазбаўленьне волі да аднаго году са строгаю альбо бяз строгай ізаляцыі альбо штраф да двух тысяч рублёў з забаронаю займацца гандлем ці промыслам на тэрмін да пяці гадоў альбо без такой забароны.

153. Гандаль скуркамі марскіх коцікаў і марскіх баброў, кавалкамі альбо цэлымі, вырабленымі альбо нявырабленымі, без належных плёмб і клеймаў ці дакумэнтаў ад належных органаў улады Саюзу ССР ці чужаземных, якія сьведчаць, што скуркі здабыты законным парадкам, выклікае—

штраф да дзесяці тысяч рублёў альбо пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да аднаго году з канфіскацыяю ва ўсіх выпадках такіх скурак і з забаронаю займацца гандлем на тэрмін да пяці гадоў.

154. а) Захаваньне ў гандлёвым альбо прамысловым прадпрыемствах няправільных мерак і ваг альбо такіх, ужываньне якіх забаронена, альбо з падробленым ці з неўстаноўленым клеймом, альбо без належнага клейма, выклікае—

пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да шасьці месяцаў альбо штраф да аднае тысячы рублёў.

б) Ужываньне ў гандлі альбо ў прамысловасьці, захаваньне для збыту і збыт паказаных вышэй мерак і ваг, а таксама выраб альбо на-

лішэньне свабоды без строгай ізаляцыі до одного года и штраф до пятисот рублей.

б) Те же деяния, если они имеют характер промысла, а равно содержание притонов, в которых производится сбыт или потребление перечисленных в настоящей статье веществ,—

лишение свободы со строгой изоляцией до трех лет и штраф до трех тысяч рублей.

152. Нарушение законов, постановлений и правил, регулирующих торговлю и промышленность, в тех случаях, когда в них специально не указано преследование в административном порядке, влечет—

лишение свободы до одного года со строгой или без строгой изоляции или штраф до двух тысяч рублей, с запрещением занятия торговлей или промыслом на срок до пяти лет или без такого запрещения.

153. Торговля шкурками морских котиков и морских бобров, в кусках или в целом виде, выделанными или невыделанными, без особых пломб или клейм или свидетельств от подлежащих органов власти Союза ССР или иностранных, удостоверяющих, что шкурки добыты законным путем, влечет—

штраф до десяти тысяч рублей или лишение свободы без строгой изоляции до одного года с конфискацией во всех случаях таких шкурок и с запрещением заниматься торговлей на срок до пяти лет.

154. а) Хранение в торговом или промышленном предприятии мер и весов, неправильных, или запрещенных к употреблению, или с поддельным или неустановленным клеймом, или без надлежащего клейма, влечет—

лишение свободы без строгой изоляции до шести месяцев или штраф до одной тысячи рублей.

б) Употребление в торговле или промышленности, хранение для сбыта и сбыт указанных выше мер и весов, а также изготовление или

кладанье подробленых ці неўстаноўленых клеймаў—

пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да двух гадоў альбо штраф да двух тысяч рублёў з забаронаю займацца гандлем альбо промыслам на тэрмін да пяці гадоў ці без такой забароны.

155. а) Штучнае падвышэньне цен на тавары праз скупляньне, схаваньне альбо нявыпуск іх на рынак ці іншым спосабам выклікае—

пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да аднаго году з забаронаю займацца гандлем на тэрмін да пяці гадоў ці без такой забароны альбо штраф да двух тысяч рублёў.

б) Такія самыя дзеянні пры змове гандляроў—

пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да трох гадоў з забаронаю займацца гандлем на тэрмін да пяці гадоў альбо штраф да пяці тысяч рублёў.

156. Штучнае зьніжэньне цен на публічных таргох праз распаўсюджваньне непраўдзівых ганьбующих прадметы і ўмовы таргоў зьвестак альбо праз змову спаборнікаў альбо іншымі спосабамі выклікае—

пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да двух гадоў.

157. Невыкананье альбо парушэньне пры будаўнічых работах устаноўленых законам альбо загадам органаў улады будаўнічых, санітарных ці супроцьпажарных правіл, калі яно мела цяжкія вынікі, выклікае—

пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да трох гадоў альбо штраф да трох тысяч рублёў.

158. Парушэньне правіл аб устаноўцы мэханічных рухавікоў выклікае—

штраф да пяцісот рублёў альбо прымусовыя работы да шасьці месяцаў.

159. Навучанье малалетніх альбо непаўналетніх рэлігіі ў дзяржаўных альбо ў прыватных школах і, наогул, навучанье рэлігіі з парушэньнем устаноўленых правіл выклікае—

наложение поддельных или неустановленных клейм—

лишение свободы без строгой изоляции до двух лет или штраф до двух тысяч рублей с запрещением занятия торговлей или промыслом на срок до пяти лет или без такого запрещения.

155. а) Искусственное повышение цен на товары путем скупки, сокрытия или невыпуска их на рынок или иным способом влечет—

лишение свободы без строгой изоляции до одного года с запрещением занятия торговлей на срок до пяти лет или без такого запрещения или штраф до двух тысяч рублей.

б) Те же деяния при наличии сговора торговцев—

лишение свободы без строгой изоляции до трех лет с запрещением занятия торговлей на срок до пяти лет или штраф до пяти тысяч рублей.

156. Искусственное понижение цен на публичных торгах путем распространения ложных порочащих предмет и условия торгов сведения или путем сговора соревнователей или иными способами влечет—

лишение свободы без строгой изоляции до двух лет.

157. Неисполнение или нарушение при производстве строительных работ установленных законом или распоряжением органов власти строительных, санитарных или противопожарных правил, если оно имело тяжелые последствия, влечет—

лишение свободы без строгой изоляции до трех лет или штраф до трех тысяч рублей.

158. Нарушение правил об установке механических двигателей влечет—

штраф до пятисот рублей или принудительные работы до шести месяцев.

159. Обучение малолетних или несовершеннолетних религии в государственных или частных школах и, вообще, обучение религии с нарушением установленных для этого правил влечет—

штраф да трохсот рублёў альбо прымусовыя работы да аднаго году.

160. Ашуканства, каб выклікаць забабоны ў масах насельніцтва і атрымаць такім спосабам якія-небудзь выгады, выклікае—

штраф да аднае тысячы рублёў альбо прымусовыя работы да аднаго году.

161. Прымусовы збор для царкоўных альбо рэлігійных груп выклікае—

прымусовыя работы да шасьці месяцаў альбо штраф да трохсот рублёў.

162. Прываенне царкоўнымі альбо рэлігійнымі групамі адміністрацыйных, судовых ці іншых публічна-праўных функцый альбо праў юрыдычных асоб выклікае ў дачыненні да асоб, што ўчынілі і дачыненні да іх, —

прымусовыя работы да шасьці месяцаў альбо штраф да пяцісот рублёў.

163. Перашкоджанне выконваць рэлігійныя абрады, калі гэта выконванне не парушае грамадзкага парадку, выклікае—

прымусовыя работы да шасьці месяцаў.

IV. Вайсковыя злачынствы.

164. Вайсковымі злачынствамі лічацца накіраваныя супроць устаноўленага парадку вайсковай службы злачынствы, учыненыя вайскоўцамі і вайсковапавіннымі запаса Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі ў час знаходжаньня тых і другіх у шэрагах Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі, а таксама грамадзянамі, што знаходзяцца ў асобных камандах для абслугоўваньня тылу і фронту, якія арганізуюцца ў ваенны час.

Вайсковымі злачынствамі лічацца таксама злачынствы супроць устаноўленага парадку службы, учыненыя асобамі страйвога складу асобных узброеных атрадаў (рэзэрваў) Народнага Камісарыяту Шляхоў

штраф да трохсот рублёў альбо прымусовыя работы да аднаго года.

160. Совершение обманных действий с целью возбуждения суеверия в массах населения и получения таким способом каких-либо выгод влечет—

штраф до одной тысячи рублей или принудительные работы до одного года

161. Принудительный сбор в пользу церковных или религиозных групп влечет—

принудительные работы до шести месяцев или штраф до трехсот рублей.

162. Присвоение церковными или религиозными группами административных, судебных или иных публично-правовых функций или прав юридических лиц влечет в отношении совершивших и допустивших означенное нарушение лиц—

принудительные работы до шести месяцев или штраф до пятисот рублей.

163. Воспрепятствование выполнению религиозных обрядов, поскольку это выполнение не нарушает общественного порядка, влечет—

принудительные работы до шести месяцев.

IV. Воинские преступления.

164. Воинскими преступлениями признаются направленные против установленного порядка несения военной службы преступления, совершенные военнослужащими и военнообязанными запаса Рабоче-Крестьянской Красной Армии во время состояния тех и других в рядах Рабоче-Крестьянской Красной Армии, а также гражданами, состоящими в особом, образуемых в военное время, командах для обслуживания тыла и фронта.

Воинскими преступлениями признаются также направленные против установленного порядка несения службы преступления строевого состава особым вооруженных отрядов (резервов) Народного Комис-

Зносін і асабовага складу ваеніза-
ванай аховы прадпрыемстваў і па-
будоў, якія маюць асаблівае дзяр-
жаўнае значэнне.

Увага. Удзел у вайсковых зла-
чынствах асоб, непаказаных у гэ-
тым артыкуле, выклікае адказ-
насьць паводле адпаведных ар-
тыкулаў гэтага разьдзелу Крымі-
нальнага Кодэксу.

165. а) Невыкананьне службовага
загаду выклікае—

пазбаўленьне волі да двух гадоў
са строгаю альбо бяз строгай іза-
ляцыі.

б) Такое самае дзеянне, калі
ёсьць палягчаючыя акалічнасьці, вы-
клікае—

ужываньне правіл дысцыплінар-
нага статуту Рабоча-Сялянскай
Чырвонай Арміі.

в) Такое самае дзеянне, учыне-
нае групаю асоб, альбо ў баявых
абставінах, альбо з асабліва цяж-
кімі вынікамі, выклікае—

пазбаўленьне волі са строгаю іза-
ляцыяю ня менш як на адзін год.

г) Такое самае дзеянне, калі яно
было ўчынена ў баявых абставінах і
мела шкодныя для баявых дзеянь-
няў вынікі, выклікае—

вышэйшую меру сацыяльнай аба-
роны.

166. а) Супраціўленьне асобе, якая
выконвае ўскладзеныя на яе аба-
вязкі вайсковай службы, выклі-
кае—

пазбаўленьне волі да трох гадоў
са строгаю альбо бяз строгай іза-
ляцыі.

б) Такое самае дзеянне, учыне-
нае групаю асоб, альбо злучанае
з гвалтам ці з ужываньнем зброі,
альбо ўчыненае ў баявых абставі-
нах, выклікае—

пазбаўленьне волі са строгаю іза-
ляцыяю ня менш як на тры гады.

в) Дзеянне, прадугледжанае пун-
ктам „б“ гэтага артыкулу, калі ёсьць
абцяжачыя акалічнасьці, выклікае—
вышэйшую меру сацыяльнай аба-
роны.

167. а) Прымушэньне асобы, якая
выконвае абавязкі вайсковай служ-

сарната Путэй Сябраў і лично-
го састава ваенізаванай аховы
прадпрыяці і сооружэнь, імеючых
асобое гасударственнае значэньне.

Примечание. Соучастие в воин-
ских преступлениях лиц, неупомя-
нутых в настоящей статье, влечет
за собой ответственность по со-
ответствующим статьям настоя-
щего раздела Уголовного Кодекса.

165. а) Неисполнение отданного
по службе приказа влечет—

лишение свободы до двух лет со
строгой или без строгой изоляции.

б) То же деяние, при нали-
чии смягчающих обстоятельств,
влечет—

применение правил дисциплинар-
ного устава Рабоче-Крестьянской
Красной Армии.

в) То же деяние, совершенное
группою лиц, либо в боевой обста-
новке, или имевшее особо тяжелые
последствия, влечет—

лишение свободы со строгой изо-
ляцией не менее как на один год.

г) То же деяние, совершенное в
боевой обстановке и имевшее вред-
ные для боевых действий послед-
ствия, влечет—

высшую меру социальной защиты.

166. а) Оказание сопротивления
лицу, исполняющему возложенные
на него обязанности по военной
службе, влечет—

лишение свободы до трех лет со
строгой или без строгой изоляции.

б) То же деяние, совершенное
группою лиц, или сопряженное с на-
силием либо применением оружия,
или совершенное в боевой обста-
новке, влечет—

лишение свободы со строгой изо-
ляцией не менее как на три года.

в) Деяние, предусмотренное пун-
ктом „б“ настоящей статьи, при на-
личии отягчающих обстоятельств,
влечет—

высшую меру социальной защиты.

167. а) Принуждение лица, нахо-
дящегося при исполнении обязан-

бы, парушыць гэтыя абавязкі выклікае—

пазбаўленьне волі са строгаю ізаляцыяю ня менш як на адзін год.

б) Такое самае дзеянне, учыненае групаю асоб, альбо звязанае з гвалтам ці ўжываньнем зброі, альбо ўчыненае ў баявых абставінах, выклікае—

пазбаўленьне волі са строгаю ізаляцыяю ня менш як на пяць гадоў.

в) Дзеянне, прадугледжанае пунктам „б“ гэтага артыкулу, калі ёсьць абцяжачыя акалічнасьці, выклікае—

вышэйшую меру сацыяльнай абароны.

168. а) Зьневажаньне гвалтоўным дзеяннем падпарадкаванаю асобаю свайго начальніка альбо малодшым старшага пры выкананьні хаця-б адным з іх абавязкаў вайсковай службы выклікае—

пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі ня менш як на шэсьць месяцаў.

б) Зьневажаньне пры такіх самых умовах словамі альбо негвалтоўным дзеяннем выклікае—

пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да шасьці месяцаў.

в) Дзеянне, прадугледжанае пунктам „б“ гэтага артыкулу, калі ёсьць палягчаючыя акалічнасьці, выклікае—

ужываньне правіл дысцыплінарнага статуту Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі.

г) Такія самыя дзеянні, учыненыя пры такіх самых умовах начальнікам у дачыненні да падпарадкавай асобы альбо старшым у дачыненні да малодшага, выклікаюць адказнасьць на такіх самых падставах.

169. а) Зьневажаньне, калі асоба, што зьневажыла, і зьневажаная асоба належаць да асоб, паказаных у артыкуле 164, але калі паміж імі падпарадкаванасьці альбо старшынства няма, пры выкананьні хаця-б адным з іх абавязкаў вайсковай службы, выклікае—

ностей по военной службе, к нарушению этих обязанностей влечет—

лишение свободы со строгой изоляцией не менее как на один год.

б) То же деяние, совершенное группою лиц, или сопряженное с насилием либо применением оружия, или совершенное в боевой обстановке, влечет—

лишение свободы со строгой изоляцией не менее как на пять лет.

в) Деяние, предусмотренное пунктом „б“ настоящей статьи, при наличии отягчающих обстоятельств влечет—

вышую меру социальной защиты.

168. а) Оскорбление насильственным действием подчиненным начальника или младшим старшего при исполнении, хотя бы одним из них, обязанностей по военной службе влечет—

лишение свободы без строгой изоляции не менее как на шесть месяцев.

б) Оскорбление, нанесенное при тех же условиях на словах или насильственным действием влечет—

лишение свободы без строгой изоляции до шести месяцев.

в) Деяние, предусмотренное пунктом „б“ настоящей статьи, при наличии смягчающих обстоятельств, влечет—

применение правил дисциплинарного устава Рабоче-Крестьянской Красной Армии.

г) Те же деяния, учиненные при тех же условиях начальником в отношении подчиненного или старшим в отношении младшего, влекут за собой ответственность на тех же основаниях.

169. а) Оскорбление в случае, когда оскорбитель и оскорбленный принадлежат к числу лиц, упомянутых в статье 164, но не состоят между собой в отношениях подчиненности или старшинства, и когда при том хотя бы один из них находился при исполнении обязанностей по военной службе, влечет—

пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да аднаго году.

б) Такое самае дзеянне, калі ёсць палягчаючыя акалічнасці, выклікае— ужываньне правіл дысцыплінарнага статуту Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі.

170. а) Самавольнае пакіданьне часьці альбо месца службы больш як на шэсьць сутак, а ў час кампаніі ва флёце, манэўраў, навучальных, каротка-тэрміновых, паўторных і праверачных сбораў больш як на двое сутак выклікае—

пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да аднаго году.

б) Самавольнае пакіданьне часьці альбо месца службы з намерам на доўгі час ці зусім ухіліцца ад вайскавай службы, хаця-б адсутнасць з часьці альбо з месца службы цягнулася менш шасьці (двое) сутак, выклікае—

тую-ж меру сацыяльнай абароны.

в) Дзеянні, прадугледжаныя пунктамі „а“ і „б“ гэтага артыкулу, учыненыя не ўпяршыню, а таксама учыненыя ў ваенны час, хаця-б упяршыню, выклікаюць—

пазбаўленьне волі ня менш як на шэсьць месяцаў са строгаю альбо бяз строгай ізаляцыі з канфіскацыю маемасьці альбо без канфіскацыі.

г) Дзеянні, прадугледжаныя пунктамі „а“ і „б“ гэтага артыкулу, учыненыя ў ваенны час, калі ёсць асабліва абцяжачныя акалічнасці, выклікаюць—

вышэйшую меру сацыяльнай абароны з канфіскацыю маемасьці.

д) Дзеянні, прадугледжаныя пунктамі „а“ — „г“ гэтага артыкулу, учыненыя асобамі сярэдняга, старэйшага, вышэйшага начальніцкага складу і малодшага начальніцкага складу звыштэрміновай службы, выклікаюць—

пазбаўленьне волі са строгаю ізаляцыю ня менш як на два гады, а ў ваенны час—вышэйшую меру сацыяльнай абароны з канфіскацыю маемасьці.

лишение свободы без строгой изоляции до одного года.

б) То же деяние, при наличии смягчающих обстоятельств, влечет— применение правил дисциплинарного устава Рабоче-Крестьянской Красной Армии.

170. а) Самовольное оставление части или места службы, если отсутствие продолжалось свыше шести суток, а во время кампании во флоте, маневров, учебных, краткосрочных, повторительных и поверочных сборов—свыше двух суток, влечет—

лишение свободы без строгой изоляции до одного года.

б) Самовольное оставление части или места службы с намерением длительно или вовсе уклониться от обязанностей по военной службе, хотя бы отсутствие из части или места службы продолжалось менее шести (двух) суток, влечет—

ту же меру социальной защиты.

в) Деяния, предусмотренные пунктами „а“ и „б“ настоящей статьи, совершенные во второй раз и более чем два раза, а равно совершенные в военное время, хотя бы в первый раз, влекут—

лишение свободы не мене как на шесть месяцев со строгой или без строгой изоляции, конфискацией имущества или без конфискации.

г) Деяния, предусмотренные пунктами „а“ и „б“ настоящей статьи, совершенные в военное время, при наличии особо отягчающих обстоятельств, влекут—

высшую меру социальной защиты с конфискацией имущества.

д) Деяния, предусмотренные предыдущими пунктами настоящей статьи, совершенные лицами среднего, старшего, высшего и младшего сверхсрочной службы начального состава, влекут—

лишение свободы со строгой изоляцией не менее как на два года, а в военное время—высшую меру социальной защиты с конфискацией имущества.

е) Дзеянні, прадугледжаныя пунктам „а“ гэтага артыкулу, учыненыя ў мірны час, хаця-б асобаю начальнікага складу, калі ёсць асабліва палягчаючыя акалічнасці і калі самавольная адсутнасць пры гэтым цягнулася ня больш дванаццаці (чатырох) сутак, выклікаюць—

ужываньне правіл дысцыплінарнага статуту Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі.

Увага. Да самавольнага пакідання часці альбо месца службы ў час паказаных у пункце „а“ гэтага артыкулу збораў прыроўніваецца пакіданьне часці альбо месца службы ў час спецыяльных збораў начальнікага складу запаса Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі.

171. а) Самавольнае пакіданьне часці альбо месца службы без намеру на доўгі час ці зусім ухіліцца ад выканання абавязкаў вайскавай службы, калі адсутнасць цягнулася ня больш шасці (двох) сутак, у першы і другі раз выклікае—

ужываньне правіл дысцыплінарнага статуту Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі.

б) Такое самае дзеянне, учыненае ў трэці раз, выклікае— меры сацыяльнай абароны, прадугледжаныя адпаведна пунктамі „а“, „в“ і „г“ артыкулу 170.

в) Такое самае дзеянне, учыненае ў чацвёрты раз і больш, выклікае—

меры сацыяльнай абароны, прадугледжаныя адпаведна пунктамі „в“ і „г“ артыкулу 170.

г) Такое самае дзеянне, учыненае асобаю сярэдняга, старэйшага і вышэйшага начальнікага складу альбо малодшага начальнікага складу звыштэрміновай службы не ўпарташню, выклікае—

меру сацыяльнай абароны, прадугледжаную пунктам „д“ артыкулу 170.

Увага. Прадугледжанае гэтым артыкулам самавольнае пакідань-

е) Деяния, предусмотренные пунктом „а“ настоящей статьи, совершенные в мирное время хотя бы лицом начальствующего состава, при наличии особо смягчающих обстоятельств, если при том самовольное отсутствие продолжалось не более двенадцати (четырёх) суток, влекут—

применение правил дисциплинарного устава Рабоче-Крестьянской Красной Армии.

Примечание. К самовольному оставлению части или места службы во время указанных в пункте „а“ настоящей статьи сборов приравнивается оставление части или места службы во время специальных сборов, установленных для начальствующего состава запаса Рабоче-Крестьянской Красной Армии.

171. а) Самовольное оставление части или места службы без намерения длительно или вовсе уклониться от несения обязанностей по военной службе, если отсутствие продолжалось не более шести (двух) суток, в первый и второй раз влечет—

применение правил дисциплинарного устава Рабоче-Крестьянской Красной Армии.

б) То же деяние, совершенное в третий раз, влечет—

меры социальной защиты, предусмотренные соответственно пунктами „а“, „в“ и „г“ ст. 170.

в) То же деяние, совершенное в четвертый раз и более чем четыре раза, влечет—

меры социальной защиты, предусмотренные соответственно пунктами „в“ и „г“ ст. 170.

г) То же деяние, совершенное лицом среднего, старшего, высшего или младшего сверхсрочной службы начальствующего состава более, чем однократно, влечет—

меру социальной защиты, предусмотренную пунктом „д“ ст. 170.

Примечание. Предусмотренное настоящей статьей самовольное

не часьці альбо месца службы, учыненае хаця-б упяршыню, выклікае меры сацыяльнай абароны, прадугледжаныя адпаведна пунктамі „а“, „б“, „в“, „г“ ці „д“ артыкулу 170, калі тою-ж асобаю раней было ўчынена дзеянне, прадугледжанае пунктамі „а“, „б“, „в“, „г“ альбо „д“ артыкулу 170.

172. а) Самавольнае пакіданьне часьці альбо месца службы ў баявых абставінах выклікае—

вышэйшую меру сацыяльнай абароны з канфіскацыяю маемасьці.

б) Такое самае дзеянне, калі ёсьць палягчаючыя акалічнасьці, выклікае—

пазбаўленьне волі са строгаю ізаляцыяю ня менш як на тры гады з канфіскацыяю маемасьці альбо без канфіскацыі.

173. а) Незьяўленьне ў тэрмін бяз важных прычын на службу пры пераводзе, назначэньні, з камандыроўкі ці з водпуску выклікае—

адказнасьць на падставах, устаноўленых артыкуламі 170, 171 і 172.

б) Незьяўленьне ў тэрмін бяз важных прычын на зборы вайскоўцаў пераменнага складу тэрытарыяльных часьцей Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі, вайскоўцаў, што праходзяць сапраўдную вайсковую службу пазавайсковым парадкам, і вайскоўцаў, што знаходзяцца ў доўгатэрміновым водпуску, выклікае—

адказнасьць на такіх самых падставах.

174. а) Невыкананьне вайскоўцамі пераменнага складу кавалерыйскіх тэрытарыяльных часьцей Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі абавязку прыводу сваіх коняў, прыпісаных да гэтых часьцей, выклікае—

пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да шасьці месяцаў.

б) Такое самае дзеянне, калі ёсьць палягчаючыя акалічнасьці выклікае— ужываньне правіл дысцыплінарнага статуту Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі.

оставление части или места службы, совершенное хотя бы в первый раз, влечет за собой меры социальной защиты, предусмотренные соответственно пунктами „а“, „б“, „в“ „г“ или „д“ ст. 170, если тем же лицом ранее было совершено деяние, предусмотренное пунктами „а“, „б“, „в“, „г“ или „д“ ст. 170.

172. б) Самовольное оставление части или места службы в боевой обстановке влечет—

высшую меру социальной защиты с конфискацией имущества.

б) То же деяние при наличии смягчающих обстоятельств влечет—

лишение свободы со строгой изоляцией не менее как на три года с конфискацией имущества или без конфискации.

173. а) Неявка в срок без уважительных причин на службу при переводе, назначении, из командировки, а равно из отпуска, влечет— ответственность на основаниях, установленных статьями 170, 171 и 172.

б) Неявка в срок без уважительных причин на сборы, установленные для военнослужащих переменного состава территориальных частей Рабоче-Крестьянской Красной Армии, военнослужащих, проходящих действительную военную службу вневойсковым порядком, и военнослужащих, состоящих в долгосрочном отпуску, влечет—

ответственность на тех же основаниях.

174. а) Невыполнение военнослужащими переменного состава кавалерийских территориальных частей Рабоче-Крестьянской Красной Армии обязанности привода собственных лошадей, приписанных к указанным частям, влечет—

лишение свободы без строгой изоляции до шести месяцев.

б) То же деяние, при наличии смягчающих обстоятельств, влечет— применение правил дисциплинарного устава Рабоче-Крестьянской Красной Армии.

175. а) Ухіленне ад выканання абавязкаў вайскавай службы праз пакалечанне сябе, альбо праз симуляцыю хваробы, альбо праз падрабленне дакументаў ці праз іншае ашуканства, выклікае—

пазбаўленне волі да трох гадоў са строгаю альбо бяз строгай ізаляцыі.

б) Такое самае дзеянне, учыненае ў ваенны час альбо ў баявых абставінах, выклікае—

вышэйшую меру сацыяльнай абароны з канфіскацыяю маемасці.

в) Дзеянне, прадугледжанае пунктам „б“ гэтага артыкулу, калі ёсць палягчаючыя акалічнасці, выклікае—

пазбаўленне волі са строгаю ізаляцыяю ня менш як на тры гады з канфіскацыяю маемасці.

176. Ухіленне ад выканання абавязкаў вайскавай службы, у пасобку, нібы з рэлігійных альбо іншых пераконанняў, калі няма прымет злачынстваў, прадугледжаных іншымі артыкуламі гэтага раздзелу Крымінальнага Кодэксу, выклікае—

меры сацыяльнай абароны, прадугледжаныя артыкуламі 165.

177. а) Незаконнае адчужэнне, адданне ў застава альбо перадача ў карыстанне скарбовага абмундыравання і рыштунку, выданыя для часовага ці сталага карыстання (прагуляння), наўмыснае знішчэнне ці псаванне такіх рэчаў, а таксама парушэнне правіл іх захавання выклікае—

пазбаўленне волі бяз строгай ізаляцыі да аднаго году.

б) Такія самыя дзеянні, калі ёсць палягчаючыя акалічнасці, выклікаюць—

ужыванне правіл дысцыплінарнага статуту Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі.

в) Такія самыя дзеянні ў дачыненні да выданага для ўжывання пры выкананні службовых абавязкаў халоднай альбо агнястрэльнай зброі, набояў і транспартных сродкаў выклікаюць—

пазбаўленне волі бяз строгай ізаляцыі да трох гадоў.

175. а) Уклонение от выполнения обязанностей военной службы путем причинения себе какого-либо повреждения, или путем симуляции болезни, или путем подлога документов либо иного обмана, влечет—

лишение свободы до трех лет со строгой или без строгой изоляции.

б) То же деяние, совершенное в военное время или в боевой обстановке, влечет—

высшую меру социальной защиты с конфискацией имущества.

в) Деяние, предусмотренное пунктом „б“ настоящей статьи, при наличии смягчающих обстоятельств, влечет—

лишение свободы со строгой изоляцией не менее как на три года с конфискацией имущества.

176. Уклонение от несения обязанностей военной службы, в частности, под предлогом религиозных или иных убеждений, при отсутствии признаков преступлений, предусмотренных другими статьями настоящего раздела Уголовного Кодекса, влечет—

меры социальной защиты, предусмотренные статьей 165.

177. а) Противозаконное отчуждение, залог или передача в пользование выданных для временного или постоянного пользования предметов казенного обмундирования и снаряжения (протатание), умышленное уничтожение или повреждение этих предметов, а равно нарушение правил их хранения влечет—

лишение свободы без строгой изоляции до одного года.

б) Те же деяния, при наличии смягчающих обстоятельств, влекут—

применение правил дисциплинарного устава Рабоче-Крестьянской Красной Армии.

в) Те же деяния, учиненные в отношении выданных для служебного употребления холодного или огнестрельного оружия, патронов и средств передвижения, влекут—

лишение свободы без строгой изоляции до трех лет.

г) Дзеянні, прадугледжаныя пунктам „а“ гэтага артыкулу, учыненыя ў ваенны час альбо ў баявых абставінах, выклікаюць—

пазбаўленне волі ня менш як на адзін год са строгаю альбо бяз строгай ізаляцыі.

д) Дзеянні прадугледжаныя пунктам „в“ гэтага артыкулу, учыненыя ў ваенны час альбо ў баявых абставінах, выклікаюць—

пазбаўленне волі ня менш як на тры гады са строгаю альбо бяз строгай ізаляцыі, а калі ёсць абцяжачыя акалічнасці—вышэйшую мэру сацыяльнай абароны.

Увага. Асобы, якія прынялі паказання ў гэтым артыкуле рэчы, ведаючы, што гэтыя рэчы адчуваюцца, аддаюцца ў заставу альбо перадаюцца ў карыстаньне ці для захавання незаконна, адказваюць як удзельнікі злачынства.

178. а) Парушэньне правіл статуэтаў вартавай альбо канвойнай службы і выданных для разьвіцця гэтых правіл загадаў выклікае—

пазбаўленне волі бяз строгай ізаляцыі да шасьці месяцаў.

б) Такое самое дзеянне, калі ёсць палягчаючыя акалічнасці, выклікае—

ужываньне правіл дысцыплінарнага статуту Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі.

в) Парушэньне правіл статуэтаў вартавай службы ў час вартаваньня складаў зброі, агнястрэльных прыпасаў і ўзрыўных матэрыялаў, а таксама ў час іншага вартаваньня, якое мае асабліва важнае дзяржаўнае ці вайсковое значэньне, выклікае—

пазбаўленне волі да аднаго году са строгаю альбо бяз строгай ізаляцыі.

г) Парушэньне правіл статуэтаў вартавай альбо канвойнай службы, што зрабіла шкоду, для перасьцярогі ад якой ўстаноўлена даная варта альбо канвой, выклікае—

пазбаўленне волі са строгаю ізаляцыяю ня менш як на адзін год.

г) Дзеянныя, прадумотренныя пунктом „а“ настоящей статьи, совершенные в военное время или в боевой обстановке, влекут—

лишение свободы не менее как на один год со строгой или без строгой изоляции.

д) Деяния, предусмотренные пунктом „в“ настоящей статьи, совершенные в военное время или в боевой обстановке, влекут—

лишение свободы не менее как на три года со строгой или без строгой изоляции, а при отягчающих обстоятельствах—высшую меру социальной защиты.

Примечание. Лица, принявшие упомянутые в настоящей статье предметы, заведомо для них незаконно отчуждаемые, закладываемые либо передаваемые в пользование или на хранение, подлежат ответственности, как соучастники.

178. а) Нарушение уставных правил караульной или конвойной службы и изданных в развитие этих правил распоряжений влечет—

лишение свободы без строгой изоляции до шести месяцев.

б) То же деяние, при наличии смягчающих обстоятельств, влечет—

применение правил дисциплинарного устава Рабоче-Крестьянской Красной Армии.

в) Нарушение уставных правил караульной службы, совершенное в караулах при складах оружия, огнестрельных припасов и взрывчатых веществ, а равно в иных караулах, имеющих особо важное государственное или военное значение, влечет—

лишение свободы до одного года со строгой или без строгой изоляции.

г) Нарушение уставных правил караульной или конвойной службы, сопровождавшееся наступлением вредных последствий, в предупреждение которых установлен данный караул или конвой, влечет—

лишение свободы со строгой изоляцией не менее как на один год.

д) Дзеянні, прадугледжаныя пунктамі „в“ і „г“ гэтага артыкулу, учыненыя ў баявых абставінах, выклікаюць—

пазбаўленне волі са строгаю ізаляцыяю ня менш як на тры гады, а калі ёсць абцяжачыя акалічнасці—вышэйшую меру сацыяльнай абароны.

179. а) Парушэнне асобаю, якая ўваходзіць у сутачны наряд часці (апроч варты), правіл статуту ўнутранай (вахтавай) службы выклікае—

пазбаўленне волі бяз строгай ізаляцыі да шасці месяцаў.

б) Такое самае дзеянне, калі ёсць палягчаючыя акалічнасці, выклікае—

ужыванне правіл дысцыплінарнага статуту Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі.

в) Такое самае дзеянне, калі ад яго сталася шкода, ад якой даная асоба павінна была перасьцерагчы, выклікае—

пазбаўленне волі бяз строгай ізаляцыі да двух гадоў.

г) Такое самае дзеянне, учыненае ў ваенны час альбо ў баявых абставінах, выклікае—

пазбаўленне волі са строгаю ізаляцыяю ня менш як на адзін год.

д) Дзеянне, прадугледжанае пунктам „г“ гэтага артыкулу, калі ёсць палягчаючыя акалічнасці, выклікае—

пазбаўленне волі да трох гадоў са строгаю альбо бяз строгай ізаляцыі.

180. а) Злаўжыванне ўладаю, перавышэнне ўлады, бяздзейнасць улады, а таксама нядбайлівыя адносіны да службы асобы начальнікага складу Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі, калі гэтыя дзеянні рабіліся сымстэматычна альбо з карыслівых матываў, альбо з іншае асабовае зацікаўленасці, а таксама калі ад іх сталася дэзарганізацыя давераных гэтай асобе сіл альбо даручанай ёй справы, альбо абвясненне вайсковых тайн, альбо іншыя цяжкія вынікі, альбо калі

д) Деяння, прадумованыя пунктамі „в“ і „г“ настоящей статьи, совершенные в боевой обстановке, влекут—

лишение свободы со строгой изоляцией не менее как на три года, а при наличии отягчающих обстоятельств—высшую меру социальной защиты.

179. а) Нарушение лицом, входящим в суточный наряд части (кроме караула), уставных правил внутренней (вахтенной) службы влечет—

лишение свободы без строгой изоляции до шести месяцев.

б) То же деяние, при наличии смягчающих обстоятельств, влечет—

применение правил дисциплинарного устава Рабоче-Крестьянской Красной Армии.

в) То же деяние, если оно сопровождалось вредными последствиями, предупреждение которых входило в обязанность данного лица, влечет—

лишение свободы без строгой изоляции до двух лет.

г) То же деяние, совершенное в военное время или в боевой обстановке, влечет—

лишение свободы со строгой изоляцией не менее как на один год.

д) Деяние, предусмотренное пунктом „г“ настоящей статьи, при наличии смягчающих обстоятельств, влечет—

лишение свободы до трех лет со строгой или без строгой изоляции.

180. а) Злоупотребление властью, превышение власти, бездействие власти, а также халатное отношение к службе лица начальствующего состава Рабоче-Крестьянской Красной Армии, если деяния эти совершались систематически, либо из корыстных соображений или иной личной заинтересованности, а равно если они имели своим последствием дезорганизацию вверенных ему сил, либо порученного ему дела, или разглашение военных тайн, или иные тяжелые последствия, или хотя бы

гэтыя дзеянні і ня мелі такіх вынікаў, але калі перад тым было вядома, што маглі іх мець, альбо былі ўчынены ў ваенны час ці ў баявых абставінах, выклікаюць—

пазбаўленне волі ня менш як на шэсьць месяцаў са строгаю альбо бяз строгай ізаляцыі.

б) Такія самыя дзеянні, калі ёсць асабліва абцяжачыя акалічнасьці, выклікаюць—
вышэйшую мэру сацыяльнай абароны.

в) Такія самыя дзеянні, калі няма прымет, прадугледжаных пунктамі „а“ і „б“ гэтага артыкулу, выклікаюць—

ужываньне правіл дысцыплінарнага статуту Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі.

181. а) Дзеянні і загады начальніка, якія перашкаджаюць падпарадкаваным яму вайскоўцам (альбо іх сем'ям) скарыстоўваць льготы і перавагі, устаноўленыя для вайскоўцаў Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі і іх сем'яў, выклікаюць—

пазбаўленне волі бяз строгай ізаляцыі да аднаго году.

б) Такія самыя дзеянні, калі ёсць палягчаючыя акалічнасьці, выклікаюць—

ужываньне правіл дысцыплінарнага статуту Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі.

в) Такія самыя дзеянні, калі яны ўчыняюцца сыстэматычна альбо з карысьлівых матываў ці з іншае асабовае зацікаўленасьці, выклікаюць—

пазбаўленне волі са строгаю ізаляцыю ня менш як на адзін год.

182. Незаконнае скарыстаньне начальнікам падпарадкаванай яму асобы для асабовых паслуг самому начальніку, яго сям'і альбо іншым асобам выклікае—

пазбаўленне волі бяз строгай ізаляцыі да шасьці месяцаў.

183. а) Здача ворагу начальнікам давераных яму вайсковых сіл, пакіданьне ворагу, зьнішчэньне альбо сапсаваньне начальнікам давераных яму ўкрапленьяў, ваенных караб-

і не імелі означенных наступстваў, но заведомо маглі іх мець, или были совершены в военное время либо в боевой обстановке, влекут—

лишение свободы не менее как на шесть месяцев со строгой или без строгой изоляции.

б) Те же деяния, при наличии особо отягчающих обстоятельств, влекут—

вышую меру социальной защиты.

в) Те же деяния, при отсутствии признаков, предусмотренных пунктами „а“ и „б“ настоящей статьи, влекут—

применение правил дисциплинарного устава Рабоче-Крестьянской Красной Армии.

181. а) Действия и распоряжения начальника, препятствующие использованию подчиненными ему военнослужащими (или их семьями) льгот и преимуществ, установленных для военнослужащих Рабоче-Крестьянской Красной Армии и их семей, влекут—

лишение свободы без строгой изоляции до одного года.

б) Те же деяния, при наличии смягчающих обстоятельств, влекут—

применение правил дисциплинарного устава Рабоче-Крестьянской Красной Армии.

в) Те же деяния, совершаемые систематически или из соображений корыстных или иной личной заинтересованности, влекут—

лишение свободы со строгой изоляцией не менее как на один год.

182. Противозаконное использование начальником своего подчиненного для личных услуг самому начальнику, его семье или другим лицам влечет—

лишение свободы без строгой изоляции до шести месяцев.

183. а) Сдача неприятелю начальником вверенных ему военных сил, оставление неприятелю, уничтожение или приведение в негодность начальником вверенных ему укреп-

лѣў, ваенналятальных апаратаў, артылерыі, вайсковых складаў і іншых сродкаў вядзення вайны, а таксама няўжыцце начальнікам належных захадаў да знішчэння альбо сапсавання пералічаных сродкаў вядзення вайны, калі ім пагражае беспасрэдная небяспека захопу ворагам і калі ўжо выкарыстаны ўсе спосабы захаваць іх, калі паказаныя ў гэтым артыкуле дзеянні ўчынены з мэтай дапамагчы ворагу, выклікаюць—

вышэйшую меру сацыяльнай абароны з канфіскацыяю маемасці.

б) Такія самыя дзеянні, учыненыя без мэты дапамагчы ворагу, але наперакор вайсковым правілам, выклікаюць—

пазбаўленне волі са строгаю ізаляцыю ня менш як на тры гады, а калі ёсць абцяжжаючыя акалічнасці—вышэйшую меру сацыяльнай абароны з канфіскацыяю маемасці.

184. а) Самавольнае парушэнне начальнікам дадзеных яму баявых загадаў, каб дапамагчы ворагу, выклікае—

вышэйшую меру сацыяльнай абароны з канфіскацыяю маемасці.

б) Такое самае дзеянне, учыненае без мэты дапамагчы ворагу, але наперакор вайсковым правілам, выклікае—

пазбаўленне волі са строгаю ізаляцыю ня менш як на тры гады, а калі ёсць асабліва абцяжжаючыя акалічнасці—вышэйшую меру сацыяльнай абароны.

185. Самавольнае пакіданне поля бою ў час бою, здача ў палон, нявыкліканая баявымі абставінамі, альбо адмаўленне ў час бою ўжываць зброю, а таксама пераход на бок ворага выклікаюць—

вышэйшую меру сацыяльнай абароны з канфіскацыяю маемасці.

186. Пакіданне ваеннага карабля, што гіне, яго камандзірам, які ня выканаў да канца сваіх службовых абавязкаў, а таксама пакіданне асобамі каманды карабля без належ-

лений, военных кораблей, военнолетательных аппаратов, артиллерии, военных складов и других средств ведения войны, а равно непринятие начальником надлежащих мер к уничтожению или приведению в негодность перечисленных средств ведения войны, когда им грозит непосредственная опасность захвата неприятелем и уже использованы все способы сохранить их, если указанные в настоящей статье действия совершены в целях способствования неприятелю, влекут—

высшую меру социальной защиты с конфискацией имущества.

б) Те же действия, совершенные не в целях способствования неприятелю, но вопреки военным правилам, влекут—

лишение свободы со строгой изоляцией не менее как на три года, а при наличии отягчающих обстоятельств—высшую меру социальной защиты с конфискацией имущества.

184. а) Самовольное отступление начальника от данных ему для боя распоряжений, в целях способствования неприятелю, влечет—

высшую меру социальной защиты с конфискацией имущества.

б) То же деяние, совершенное не в целях способствования неприятелю, но вопреки военным правилам, влечет—

лишение свободы со строгой изоляцией не менее как на три года, а при наличии особо отягчающих обстоятельств—высшую меру социальной защиты.

185. Самовольное оставление поля сражения во время боя, сдача в плен, не вызывавшаяся боевой обстановкой, или отказ во время боя действовать оружием, а равно переход на сторону неприятеля влекут—

высшую меру социальной защиты с конфискацией имущества.

186. Оставление погибающего военного корабля командиром, не выполнившим до конца своих служебных обязанностей, а равно лицами команды корабля без надле-

нага загаду камандзіра выклікае—
вышэйшую меру сацыяльнай абароны.

187. Передача замежным урадам, арміям ворага і контррэвалюцыйным арганізацыям, а таксама крадзеж альбо збіраньне для такой перадачы звестак аб узброеных сілах і абароназдольнасці Саюзу ССР выклікаюць—

пазбаўленьне волі са строгаю ізаляцыяю ня менш як на пяць гадоў з канфіскацыяю маемасьці альбо без канфіскацыі, а ў тых выпадках, калі ад шпіёнства сталіся альбо маглі стацца асабліва цяжкія вынікі для Саюзу ССР,—
вышэйшую меру сацыяльнай абароны з канфіскацыяю маемасьці.

188. а) Абвяшчэньне звестак аб узброеных сілах і абароназдольнасці Саюзу ССР, якія зьяўляюцца тайнаю, што спэцыяльна ахоўваецца (пастанова Савету Народных Камісараў Саюзу ССР за 27 красавіка 1926 г., арт. арт. 1—6—3. 3. Саюзу ССР 1926 г., № 32, арт. 213; дадатак 3), выклікае—

пазбаўленьне волі са строгаю ізаляцыяю ня менш як на адзін год.

б) Такое самае дзеянне, калі ад яго сталіся альбо заведана маглі стацца асабліва цяжкія вынікі, выклікае—

вышэйшую меру сацыяльнай абароны з канфіскацыяю маемасьці.

в) Абвяшчэньне вайсковых звестак, якія не павінны абвяшчацца, але не зьяўляюцца тайнаю, што спэцыяльна ахоўваецца, выклікае—

пазбаўленьне волі да аднаго году са строгаю альбо бяз строгай ізаляцыі.

г) Дзеянне, прадугледжанае пунктам „в“ гэтага артыкулу, калі ёсьць палягчыючыя акалічнасьці, выклікае—

ужываньне правіл дысцыплінарнага статуту Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі.

189. Перапіска альбо іншы спосаб зносін у час вайны з асобамі са складу арміі ворага альбо з асобамі, што жывуць на тэрыторыі

жащего на то распорядження камандира влечет—

высшую меру социальной защиты.

187. Передача иностранным правительствам, неприятельским армиям и контрреволюционным организациям, а равно похищение или собирание с целью передачи сведений о вооруженных силах и об оборонноспособности Союза ССР влекут—

лишение свободы со строгой изоляцией не менее как на пять лет с конфискацией имущества или без конфискации, а в тех случаях, когда шпионаж вызвал или мог вызвать особо тяжелые последствия для интересов Союза ССР,—
высшую меру социальной защиты с конфискацией имущества.

188. а) Разглашение являющихся специально охраняемой тайной сведений о вооруженных силах и об оборонноспособности Союза ССР (постановление Совета Народных Комиссаров Союза ССР от 27 апреля 1926 г., ст. ст. 1—6—С. 3. Союза ССР 1926 г. № 32, ст. 213; приложение 3) влекут—

лишение свободы со строгой изоляцией не менее как на один год.

б) То же деяние, если оно повлекло или заведомо могло повлечь особо тяжелые последствия, влекут—

высшую меру социальной защиты с конфискацией имущества.

в) Разглашение военных сведений, не подлежащих оглашению, но не являющихся специально охраняемой тайной, влекут—

лишение свободы до одного года со строгой или без строгой изоляции.

г) Деяние, предусмотренное пунктом „в“ настоящей статьи, при наличии смягчающих обстоятельств, влекут—

применение правил дисциплинарного устава Рабоче-Крестьянской Красной Армии.

189. Сношение путем переписки или другими способами во время войны с лицами, принадлежащими к составу неприятельской армии

ворага, альбо ў мясцовасьцях, занятых войскам ворага, выклікае— пазбаўленьне волі да трох гадоў са строгаю альбо бяз строгай ізаляцыі.

190. а) Крадзеж на полі бою рэчаў, што знаходзяцца пры забітых і параненых (марадзёрства), выклікае—

пазбаўленьне волі са строгаю ізаляцыяю ня менш як на тры гады.

б) Такое самае дзеянне, калі ёсьць абцяжачучыя акалічнасьці, выклікае—

вышэйшую меру сацыяльнай абароны з канфіскацыяю маемасьці.

191. Разбой, грабеж, незаконнае зьнішчэньне маемасьці і гвалт, а таксама незаконнае адабраньне маемасьці нібы для вайскавой патрэбы, што робяцца ў дачыненні да насельніцтва ў раёне ваенных дзеяньняў, выклікаюць—

пазбаўленьне волі са строгаю ізаляцыяю ня менш як на тры гады з канфіскацыяю маемасьці альбо без канфіскацыі, а калі ёсьць абцяжачучыя акалічнасьці—вышэйшую меру сацыяльнай абароны з канфіскацыяю маемасьці.

192. а) Дрэнная абыходзіны з палоннымі не адзін раз, альбо асабліва жорсткія, альбо з хворымі і параненымі палоннымі, а таксама нядбайнае выкананьне абавязкаў у дачыненні да паказаных хворых і параненых асобамі, якія павінны лячыць і клапаціцца аб іх, выклікае—

пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да трох гадоў.

б) Дрэнная абыходзіны з палоннымі, калі няма паказаных абцяжачучых акалічнасьцяў, выклікаюць— ужываньне правіл дысцыплінарнага статуту Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі.

193. Ношэньне ў раёне ваенных дзеяньняў знакаў Чырвонага Крыжу альбо Чырвонага Паўмесяцу асобамі, якія ня маюць на гэта права, а таксама аддача начальнікам за-

или проживающими на неприятельской территории либо в местностях, занятых войсками неприятеля, влекут—

лишение свободы до трех лет со строгой или без строгой изоляции.

190. а) Похищение на поле сражения вещей, находящихся при убитых и раненых (мародерство) влечет—

лишение свободы со строгой изоляцией не менее как на три года.

б) То же деяние, при наличии отягчающих обстоятельств, влечет— высшую меру социальной защиты с конфискацией имущества.

191. Разбой, грабеж, противозаконное уничтожение имущества и насилие, а равно противозаконное отобрание имущества под предлогом военной необходимости, совершаемые по отношению к населению в районе военных действий, влекут—

лишение свободы со строгой изоляцией не менее как на три года, с конфискацией имущества или без конфискации, а при наличии отягчающих обстоятельств—высшую меру социальной защиты с конфискацией имущества.

192. а) Дурное обращение с пленными, имевшее место неоднократно, или сопряженное с особой жестокостью, или направленное против больных и раненых, а равно небрежное исполнение обязанностей в отношении указанных больных и раненых лицами, на которых возложены их лечение и попечение о них, влечет—

лишение свободы без строгой изоляции до трех лет.

б) Дурное обращение с пленными без указанных отягчающих обстоятельств влечет—

применение правил дисциплинарного устава Рабоче-Крестьянской Красной Армии.

193. Ношение в районе военных действий знаков Красного Креста или Красного Полумесяца лицами, не имеющими на то права, а равно отдача начальником распоряжения

гаду аб нашэньні іх такімі асобамі выклікае—

пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да аднаго году.

194. Злаўжываньне ў ваенны час сьцягамі альбо знакамі Чырвонага Крыжу і Чырвонага Паўмесяцу альбо ахварбоўкаю, устаноўленаю для транспартных сродкаў санітарнай эвакуацыі, выклікае—

пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да аднаго году.

V. Службовыя злачынствы.

195. Усякае дзеянне альбо бяздзейнае службовай асобы, якое не выклікалася службовымі патрэбамі і парушыла правільную работу ўстановы ці прадпрыемства альбо зрабіла яму маемасную шкоду, альбо парушыла грамадзкі парадок ці правы і інтарэсы паасобных грамадзян, што ахоўваюцца законам, альбо хаця і ня было беспасрэдна звязана з службовымі функцыямі данай службовай асобы, але падарвала аўтарытэт органаў улады ў працоўных, прызнаецца службоваю правіннасьцю.

Такія самыя ўчынкi службовай асобы, калі яны мелі сыстэматычны характар альбо рабіліся з карысьлівых альбо іншых асабістых матываў, альбо мелі асабліва цяжкія вынікі, альбо заведама для службовай асобы пагражалі цяжкімі вынікамі, прызнаюцца службовым злачынствам.

Службовыя злачынствы прасьледуюцца ў судовым парадку на падставе артыкулаў 196—212 гэтага Кодэксу, а службовыя правіннасьці прасьледуюцца ў судовым альбо дысцыплінарным парадку на падставе арт. 213 гэтага Кодэксу.

Увага. Пад службовымі асобамі разумеюцца асобы, якія займаюць сталыя альбо часовыя пасады ў дзяржаўнай, грамадзкай альбо каперацыйнай установе ці прадпрыемстве.

о ношэньні іх упомянутымі імямі, влечет—

лишение свободы без строгой изоляции до одного года.

194. Злоупотребление в военное время флагами или знаками Красного Креста и Красного Полумесяца или окраской, присвоенной транспортным средствам санитарной эвакуации, влечет—

лишение свободы без строгой изоляции до одного года.

V. Должностные преступления.

195. Всякое действие или бездействие должностного лица, которое, не вызываясь соображениями служебной необходимости, имело своим последствием нарушение правильной работы учреждения или предприятия, либо причинило ему имущественный ущерб, либо повлекло за собой нарушение общественного порядка или охраняемых законом прав и интересов отдельных граждан, либо хотя и не было непосредственно связано с служебными функциями данного должностного лица, но подорвало авторитет органов власти в глазах трудящихся, признается должностным проступком.

Те же деяния должностного лица, если они имели систематический характер или совершались им из корыстных или иных личных мотивов, либо имели особо тяжелые последствия, либо заведомо для должностного лица угрожали тяжелыми последствиями, признаются должностным преступлением.

Должностные преступления преследуются в судебном порядке на основании статей 196—212 настоящего Кодекса, а должностные проступки преследуются в судебном или дисциплинарном порядке на основании ст. 213 этого Кодекса.

Примечание. Под должностными лицами разумеются лица, занимающие постоянные или временные должности в государственном, общественном или кооперативном учреждении или предприятии.

196. Нядбайныя альбо нясумленныя адносіны службовай асобы да сваіх службовых абавязкаў, цяжкіна і пратэкциянізм, а таксама невыкананне службовай асобаю дзеянняў, якія яна павінна была выканаць па службе, калі ёсць прыметы, прадугледжаныя 2 часткаю артыкулу 195, выклікаюць—

пазбаўленне волі бяз строгай ізаляцыі да трох гадоў альбо прымусовыя работы да аднаго году.

197. а) Учыненне службовай асобаю дзеянняў, якія выходзяць за межы дадзеных ёй законам праўці паўнамоцтваў (перавышэнне ўлады), калі ёсць прыметы, прадугледжаныя 2 часткаю арт. 195, выклікае—

пазбаўленне волі ня менш як на шэсьць месяцаў са строгаю альбо бяз строгай ізаляцыі.

б) Такое самае дзеянне, калі яно злучалася з абражаючымі асобу пакрыўджанага дзеяннямі альбо з гвалтам, не небяспечным для жыцця альбо для здароўя,—

пазбаўленне волі са строгаю ізаляцыяю ня менш як на адзін год.

в) Такое самае дзеянне, калі яно злучалася з гвалтам, небяспечным для жыцця альбо для здароўя пакрыўджанага,—

пазбаўленне волі са строгаю ізаляцыяю ня менш як на тры гады.

198. Незаконнае затрыманне, прывод альбо ўзяцце пад варту ў якасці спынальнай меры, а таксама прымушэнне даць паказанне пры допыце праз ужыванне незаконных мер асобаю, якая вядзе дзнанне ці следства, калі ёсць прыметы, прадугледжаныя 2 часткаю арт. 195, выклікаюць—

пазбаўленне волі са строгаю ізаляцыяю ня менш як на адзін год.

199. Вынясенне судзьдзімі неправосуднага рашэння, прысуду ці іншых пастанаў з хцівасці ці з іншых асабовых матываў выклікае—

пазбаўленне волі са строгаю ізаляцыяю ня менш як на пяць гадоў.

196. Небрежное или недобросовестное отношение должностного лица к своим служебным обязанностям, волокита и протекционизм, а также невыполнение должностным лицом действий, которые оно по обязанности своей службы должно было выполнить, при наличии признаков, предусмотренных 2 частью статьи 195, влекут—

лишение свободы без строгой изоляции до трех лет или принудительные работы до одного года.

197. а) Совершение должностным лицом действий, выходящих за пределы предоставленных ему по закону прав или полномочий (превышение власти), при наличии признаков, предусмотренных 2 частью статьи 195, влечет—

лишение свободы не менее как на шесть месяцев со строгой или без строгой изоляции.

б) То же деяние, если оно соединилось с оскорбляющими личность потерпевшего действиями или с насилием, опасным для жизни или здоровья—

лишение свободы со строгой изоляцией не менее как на один год.

в) То же деяние, если оно соединялось с насилием, опасным для жизни или здоровья потерпевшего,—

лишение свободы со строгой изоляцией не менее как на три года.

198. Незаконное задержание, привод или взятие под стражу в качестве меры пресечения, а также принуждение к даче показания при допросе путем применения незаконных мер лицом, ведущим дознание или следствие, при наличии признаков, предусмотренных 2 частью статьи 195, влечет—

лишение свободы со строгой изоляцией не менее как на один год.

199. Вынесение судьями из корыстных или иных личных мотивов неправосудного решения, приговора или других постановлений влечет—

лишение свободы со строгой изоляцией не менее как на пять лет.

200. а) Парушэньне службоваю асобаю, як наймальнікам, заканадаўства аб працы і сацыяльным страхаванні, а таксама выданных для развіцьця гэтага заканадаўства пастаноў і інструкцый, калі ёсьць прыметы, прадугледжаныя 2 часткаю арт. 195, выклікае—

прымусовыя работы да аднаго году, альбо пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да шасьці месяцаў.

б) Такое самае дзеянне службовай асобы, калі яно накіравана супроць групы рабочых з трох асоб і больш, аднародна ў дачыненні да ўсіх рабочых гэтай групы і ўчынена супроць усіх іх адначасна, а таксама такое парушэньне службоваю асобаю правіл аб ахове працы, пры якім працаўнік страціў альбо мог страціць працаздольнасьць,— пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да двух гадоў.

201. а) Парушэньне службоваю асобаю, як наймальнікам, каляктыўных дагавораў, тарифных згод і згод у міравых камэрах і міравых камісіях, калі пры разглядзе справы ў парадку грамадзянскага судаводства ўстаноўлен злаўмысны характар парушэньня і калі пры гэтым ёсьць прыметы, прадугледжаныя 2 часткаю артыкулу 195, выклікае— прымусовыя работы да аднаго году альбо пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да шасьці месяцаў.

б) Такое самае дзеянне службовай асобы, калі яно накіравана супроць групы рабочых з трох асоб і больш, аднародна ў дачыненні да ўсіх рабочых гэтай групы і ўчынена супроць усіх іх адначасна,— пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да двух гадоў.

202. Парушэньне службоваю асобаю правіл аб гандлі і прамысловасьці, калі ёсьць прыметы, прадугледжаныя 2 часткаю артыкулу 195, выклікае—

200. а) Нарушение должностным лицом, как нанимателем, законодательства о труде и социальном страховании, а также изданных в развитие этого законодательства постановлений и инструкций, при наличии признаков, предусмотренных 2 частью статьи 195, влечет— принудительные работы до одного года или лишение свободы без строгой изоляции до шести месяцев.

б) То же нарушение должностного лица, если оно направлено против группы рабочих из трех лиц и более, однородно в отношении всех рабочих данной группы и совершено в отношении всех их одновременно, а также такое нарушение должностным лицом правил об охране труда, при котором работник утратил или мог утратить свою трудоспособность—

лишение свободы без строгой изоляции до двух лет.

201 а) Нарушение должностным лицом, как нанимателем, коллективных договоров, тарифных соглашений и соглашений, достигнутых в примирительных камерах и примирительных комиссиях, если при рассмотрении дела в порядке гражданского судопроизводства установлен злонамеренный характер нарушения и если при том имеются признаки, предусмотренные 2 частью статьи 195, влечет— принудительные работы до одного года или лишение свободы без строгой изоляции до шести месяцев.

б) То же нарушение должностного лица, если оно направлено против группы рабочих из трех лиц и более, однородно в отношении всех рабочих данной группы и совершено в отношении всех их одновременно,—

лишение свободы без строгой изоляции до двух лет.

202. Нарушение должностным лицом правил о торговле и промышленности при наличии признаков, предусмотренных 2 частью статьи 195, влечет—

пазбаўленне волі бяз строгай ізаляцыі да аднаго года.

203. а) Прымушэнне службоваю асобаю да палавой сувязі з ёю асобы, якая залежыць ад яе па службе, выклікае—

пазбаўленне волі да пяці гадоў са строгаю альбо бяз строгай ізаляцыі.

б) Такое самае дзеянне, калі вынікам яго было самагубства альбо цяжкая хвароба пакрыўджанай асобы,—

пазбаўленне волі са строгаю ізаляцыяю да дзесяці гадоў.

204. а) Прысваенне альбо растрата службоваю асобаю грошай, каштоўнасьцяй ці іншай маемасьці, якая па службе знаходзіцца пад яе ведамам, выклікае—

пазбаўленне волі да пяці гадоў са строгаю альбо бяз строгай ізаляцыі.

б) Такое самае дзеянне, калі яно ўчынена адказнаю службоваю асобаю, альбо мела для ўстановаў ці прадпрыемства цяжкія вынікі, альбо калі прысваенне ці растрата былі асабліва значнымі,—

пазбаўленне волі са строгаю ізаляцыяю ня менш як на тры гады з канфіскацыяю ўсяе ці часткі маемасьці альбо без канфіскацыі.

Увага. Прысваенне альбо растрата маемасьці дзяржаўнай, грамадзкай ці каперацыйнай установы альбо прадпрыемства, зробленыя ўпаршчыню іх служачымі альбо рабочымі, якім гэтая маемасьць была даручена для пэўнай мэты, калі пры гэтым кошт прысвоенага альбо растрачанага не перавышае дваццаць пяць рублёў, выклікаюць дысцыплінарную меру. Пры гэтым кошт прысвоенай альбо растрачанай маемасьці, калі няма спрэчкі аб яго разьмеры, спаганяецца па загаду адміністрацыі ўстановы ці прадпрыемства з зароботнай платы асобы, што зрабіла прысваенне альбо растрату, праз штомесячныя ўтрыманьні ў разьмеры, які вызначаецца адмі-

лишение свободы без строгой изоляции до одного года.

203. а) Понуждение должностным лицом к половой связи с ним лица, от него по службе зависящего, влечет—

лишение свободы до пяти лет со строгой или без строгой изоляции.

б) То же деяние, если последствием его было самоубийство или тяжкая болезнь потерпевшего лица— лишение свободы со строгой изоляцией до десяти лет.

204. а) Присвоение или растрата должностным лицом денег, ценностей или иного имущества, находящегося по его службе в его ведении, влечет—

лишение свободы до пяти лет со строгой или без строгой изоляции.

б) То же деяние, если оно совершено ответственным должностным лицом, либо имело для учреждения или предприятия тяжелые последствия, либо если присвоенное или растраченное имели особо крупные размеры,—

лишение свободы со строгой изоляцией не менее как на три года с конфискацией всего или части имущества или без конфискации.

Примечание. Присвоение или растрата имущества государственного, общественного или кооперативного учреждения или предприятия, совершенные в первый раз их служащими или рабочими, которым это имущество было вверено для определенной цели, если при том стоимость присвоенного или растраченного не превышает двадцати пяти рублей, влекут дисциплинарную меру. При этом стоимость присвоенного или растраченного имущества, если нет спора о размере ее, взыскивается распоряжением администрации учреждения или предприятия из зароботной платы совершившего присвоение или растрату лица путем ежемесячных

ністрацыяю, але ня можа перавышаць 20% зароботнай платы. Калі-ж такая спрэчка ёсць, а таксама калі асоба, што зрабіла прысваенне альбо растрату, звальняецца ў дысцыплінарным парадку з пасады, то кошт прысвоенага альбо растрачанага спаганяецца ў агульнаіскавым парадку.

205. а) Раскраданьне з дзяржаўных, грамадзкіх альбо каперацыйных устаноў, складаў, вагонаў, суднаў і іншых захавальняў, учыненае службоваю асобаю, якая мела доступ да іх альбо якой даручана было ахоўваць іх, выклікае—

пазбаўленьне волі ня менш як на шэсьць месяцаў са строгаю альбо бяз строгай ізаляцыі.

б) Такое самае дзеянне, калі яно рабілася сыстэматычна праз крадзеж альбо праз учыненне падлогаў, складаньне няправільных актаў і да таго падобныя значынствы, альбо якое ўчынена адказнаю службоваю асобаю, альбо пры асабліва значных разьмерах раскрадзенага,—

пазбаўленьне волі са строгаю ізаляцыяю ня менш як на тры гады.

206. Заклучэньне асобаю, упаўнаважанаю дзейнічаць ад імя дзяржаўнай, грамадзкай альбо каперацыйнай установы ці прадпрыемства, свядома нявыгодных дагавораў альбо ўгод, а таксама калі пры заключэньні іх асоба дзейнічала ў зьмове з контрагэнтамі гэтых устаноў ці прадпрыемстваў альбо наўмысна аддала перавагу выгадзе гэтых контрагэнтаў перад выгадаю тае ўстановы ці прадпрыемства, ад імя якога яна дзейнічала, выклікае—

пазбаўленьне волі са строгаю ізаляцыяю ня менш як на тры гады.

207. а) Атрыманьне службоваю асобаю самою альбо праз пасрэднікаў хабару за выкананьне ці невыкананьне ў інтарэсах асобы, што дае хабар, дзеяння, якое службовай асоба магла ці павінна была зра-

удержаний в размере, который определяется администрацией, но не может превышать 20 проц. зароботной платы. При наличии указанного спора, а также в случае увольнения в дисциплинарном порядке от должности совершившего присвоение или растрату лица возмещение стоимости присвоенного или растраченного производится в общеисковом порядке.

205. а) Хищение из государственных, общественных или кооперативных учреждений, складов, вагонов, судов и иных хранилищ, совершенное должностным лицом, которое имело доступ к ним или которому вверена была их охрана, влечет—

лишение свободы не менее как на шесть месяцев со строгой или без строгой изоляции.

б) То же деяние, если оно совершалось систематически путем краж, подлогов, составления неправильных актов и тому подобных преступлений, либо совершено ответственным должностным лицом, либо в особо крупных размерах похищенного,—

лишение свободы со строгой изоляцией не менее как на три года.

206. Заключение лицом, уполномоченным действовать от имени государственного, общественного или кооперативного учреждения или предприятия, заведомо невыгодных договоров или сделок, а равно если при заключении их лицо действовало в стачке с контрагентами этих учреждений или предприятий или намеренно предпочло их выгоду выгоде того учреждения или предприятия, от имени которого оно действовало, влечет—

лишение свободы со строгой изоляцией не менее как на три года.

207. а) Получение должностным лицом лично или через посредников взятки за выполнение или невыполнение в интересах дающего взятку действия, которое должностное лицо могло или должно было совер-

біць выключна па службе, выклікае—

пазбаўленьне волі ня менш як на шэсьць месяцаў са строгаю альбо бяз строгай ізаляцыі.

б) Атрыманьне хабару пры абцяжачных акалічнасьцях, напрыклад: 1) адказнаю службоваю асобаю; 2) асобаю, якая раней была асуджана за хабар альбо атрымоўвала хабары не адзін раз; 3) калі асоба, што атрымала хабар, вымагала яго,—

пазбаўленьне волі са строгаю ізаляцыяю ня менш як на пяць гадоў з канфіскацыяю ўсяе ці часткі маемасьці альбо без канфіскацыі.

208. а) Дачу хабару альбо пасрэдняства пры дачы хабару выклікае—

пазбаўленьне волі ня менш як на шэсьць месяцаў са строгаю альбо бяз строгай ізаляцыі.

б) Такое самае дзеянне, калі асоба была раней асуджана за дачу хабару ці давала хабары не адзін раз,—

пазбаўленьне волі са строгаю ізаляцыяю ня менш як на пяць гадоў з канфіскацыяю ўсяе ці часткі маемасьці альбо без канфіскацыі.

Увага. Асобы, якія далі хабар альбо былі пасрэднякамі пры дачы хабару, ня прыцягваюцца да адказнасьці: 1) калі даведзена, што ад іх вымагалі хабар альбо 2) калі яны раней распачацьця прасьледваньня дабравольна заявяць аб дачы хабару.

209. Калі службовая асоба наўмысна створыць такія акалічнасьці і ўмовы, якія выклікаюць прапанову альбо атрыманьне хабару, каб потым выдаць асобу, што дала альбо атрымала хабар (правакацыя хабару), выклікае—

пазбаўленьне волі ня менш як на шэсьць месяцаў са строгаю альбо бяз строгай ізаляцыі.

210. Запіс службоваю асобаю ў афіцыйныя дакумэнты альбо кнігі сьвядома фальшывых зьвестак, складаньне і выдача ёю сьвядома фальшывых дакумэнтаў, падрабленьне,

шпіль ісклучительно вследствие своего служебного положения, влечет лишение свободы не менее как на шесть месяцев со строгой или без строгой изоляции.

б) Получение взятки, совершенное при отягчающих обстоятельствах, как-то: 1) ответственным должностным лицом; 2) лицом, которое ранее было осуждено за получение взятки или неоднократно получало взятки; 3) если лицо, получившее взятку, вымогало ее,—

лишение свободы со строгой изоляцией не менее как на пять лет с конфискацией всего или части имущества или без конфискации.

208. а) Дача взятки или посредничество при даче взятки влечет— лишение свободы не менее как на шесть месяцев со строгой или без строгой изоляции.

б) То же деяние, если лицо было ранее осуждено за дачу взятки или давало взятки неоднократно,—

лишение свободы со строгой изоляцией не менее как на пять лет с конфискацией всего или части имущества или без конфискации.

Примечание. Лица, давшие взятку или бывшие посредниками при даче взятки, не привлекаются к ответственности: 1) если доказано, что от них вымагали взятку, или 2) если они ранее возбуждения преследования добровольно заявят о даче взятки.

209. Умышленное создание должностным лицом обстановки и условий, вызывающих предложение или получение взятки, в целях последующего изблечения давшего или принявшего взятку (провокация взятки), влечет—

лишение свободы не менее как на шесть месяцев со строгой или без строгой изоляции.

210. Внесение должностным лицом в официальные документы или книги заведомо ложных сведений, составление и выдача им заведомо ложных документов, подделка, подчистка, а

падчыстка, а таксама паказаньне ў дакумэнце няправільнай даты (службовы падлог), калі ёсьць прыметы, прадугледжаныя 2 часткаю артыкулу 195, выклікаюць—

пазбаўленьне волі да трох гадоў са строгаю альбо бяз строгай ізаляцыі.

211. Паведамленьне альбо перадача службавою асобаю зьвестак, якія не павінны абвяшчацца, калі ёсьць прыметы, прадугледжаныя 2 часткаю артыкулу 195, выклікае—

пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да трох гадоў.

212. Учыненьне службавою асобаю дзеяньняў, якія хоць і ня тычацца да яе службовых абавязкаў, але падрываюць у працоўных аўтарытэт органаў улады, прадстаўніком якіх гэтая службовая асоба зьяўляецца (дыскрэдытаваньне ўлады), калі ёсьць прыметы, прадугледжаныя 2 часткаю артыкулу 195, выклікае—

пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да трох гадоў.

213. Дзеяньні, прадугледжаныя артыкуламі 196, 197, 198, 200, 201, 202, 210, 211 і 212, калі ў іх ёсьць толькі прыметы, паказаныя ў 1 ч. арт. 195, і няма абцяжачых акалічнасьцяў, паказаных у 2 ч. арт. 195 (службовыя правіннасьці), выклікаюць—

прымусовыя работы да аднаго месяца, альбо звальненьне з пасады з забаронаю служыць на адказных пасадах у дзяржаўных, грамадзкіх і каперацыйных установах і прадпрыемствах на тэрмін да двух гадоў альбо без такой забароны, альбо забарону служыць на адказных пасадах у дзяржаўных, грамадзкіх і каперацыйных установах і прадпрыемствах на тэрмін да двух гадоў, альбо грамадзкае ганьбаваньне.

Такія самыя дзеяньні выклікаюць дысцыплінарную адказнасьць, калі асобы і органы, якія маюць, паводле закону, права ўжываць дысцы-

равно указание в документе неправильной даты (служебный подлог), при наличии признаков, предусмотренных 2 частью статьи 195, влекут— лишение свободы до трех лет со строгой или без строгой изоляции.

211. Сообщение или передача должностным лицом сведений, не подлежащих оглашению, при наличии признаков, предусмотренных 2 частью статьи 195, влечет— лишение свободы без строгой изоляции до трех лет.

212. Совершение должностным лицом действий, хотя бы и не связанных с его служебными обязанностями, но подрывающих в глазах трудящихся авторитет органов власти, представителем которых это должностное лицо является (дискредитирование власти), при наличии признаков, предусмотренных 2 частью статьи 195, влечет—

лишение свободы без строгой изоляции до трех лет.

213. Деяния, предусмотренные статьями 196, 197, 198, 200, 201, 202, 210, 211 и 212, если они содержат в себе только признаки, предусмотренные 1 частью статьи 195 и не соединены с отягчающими обстоятельствами, предусмотренными 2 частью ст. 195 (должностные проступки), влекут—

принудительные работы до одного месяца, или увольнение от должности с запрещением занятия ответственных должностей в государственных, общественных и кооперативных учреждениях и предприятиях на срок до двух лет или без такого запрещения или запрещение занятия ответственных должностей в государственных, общественных и кооперативных учреждениях и предприятиях на срок до двух лет, или общественное порицание.

Те же деяния влекут ответственность в дисциплинарном порядке в случаях, если лица и органы, имеющие по закону право наложения

плінарныя меры, судова-сьледчыя органы, пракурорскі наглядці рабоча-сялянская інспекцыя па акалічнасьцях справы паліцаў, што трэба падняць прасьледваньне ня ў судовым, а ў дысцыплінарным парадку.

VI. Злачынствы супроць асобы.

214. Наўмыснае забойства выклікае—

пазбаўленьне волі са строгаю ізаляцыяю да дзесяці гадоў.

215. Наўмыснае забойства, учыненае ў стане раптоўнага моцнага нэрвовага хваляваньня з прычыны цяжкае абразы з боку забітага, выклікае—

пазбаўленьне волі да пяці гадоў са строгаю альбо бяз строгай ізаляцыі.

216. Перавышэньне канечна патрэбнай абароны, праз якое сталася сьмерць асобы, што нападала, выклікае—

пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да трох гадоў.

217. а) Выгнаньне са згоды мацеры плоду альбо штучны перарыв цяжарнасьці асобамі, якія ня маюць належна пасьведчанай годнасьці доктара альбо хаця і маюць такую годнасьць, але робяць гэта ва ўмовах, якія не адпавядаюць правядзеньню хірургічнай апэрацыі, выклікае—

пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да трох гадоў.

б) Такія самыя дзеянні, калі яны ўчыняюцца ва ўмовах, паказаных у пункце „а“ гэтага артыкулу, як промысел, альбо бяз згоды мацеры, альбо мелі вынікам яе сьмерць, выклікаюць—

пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да пяці гадоў.

218. Забойства па неасьцярожнасьці выклікае—

пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да трох гадоў.

219. а) Наўмыснае цяжкое пакалечаньне, ад якога сталася поўнае парушэньне функцый якога-небудзь органу, нявылечнае зьявечаньне твару, псыхічная хвароба ці іншае

дысцыплінарных взысканьняў, судэбно-сьледственныя органы, пракурорскі надзор или рабоче-крэсьлянская інспекцыя па абстоятэльствам дела признают, что следует возбудить преследование не в судебном, а в дисциплинарном порядке.

VI. Преступления против личности.

214. Умышленное убийство влечет—

лишение свободы со строгой изоляцией до десяти лет.

215. Умышленное убийство, совершенное в состоянии внезапного сильного нервного волнения, вызванного тяжелым оскорблением со стороны убитого, влечет—

лишение свободы до пяти лет со строгой или без строгой изоляции.

216. Превышение пределов необходимой обороны, повлекшее за собой смерть нападавшего, влечет—

лишение свободы без строгой изоляции до трех лет.

217. а) Изгнание с согласия матери плода или искусственный перерыв беременности лицами, не имеющими надлежаще удостоверенного звания доктора или хотя бы имеющими это звание, но совершающими эти действия в условиях, несоответствующих проведению хирургической операции, влечет—

лишение свободы без строгой изоляции до трех лет.

б) Те же деяния, если они совершаются в условиях, указанных в пункте „а“ настоящей статьи, в виде промысла, или без согласия матери, или имели последствием ее смерть, влекут—

лишение свободы без строгой изоляции до пяти лет.

218. Убийство по неосторожности влечет—

лишение свободы без строгой изоляции до трех лет.

219. а) Умышленное тяжкое телесное повреждение, повлекшее за собой полное нарушение функции какого либо органа, неизгладимое обезображение лица, психическую

цяжкое папсаваньне здароўя, выклікае—

пазбаўленьне волі да васьмі гадоў са строгаю альбо бяз строгай ізаляцыі.

б) Калі ад такога пакалечаньня сталася сьмерць, альбо калі яно ўчынена спосабам, які мае характар пакуты альбо катаваньня, ці зьявілася вынікам сыстэматычных хаця і лёгкіх пакалечаньняў,—

пазбаўленьне волі са строгаю ізаляцыяю да дзесяці гадоў.

220. Наўмыснае менш цяжкае пакалечаньне, якое не небясьпечна для жыцьця, але прычыніла парушэньне функцый якога-небудзь органу на доўгі час ці менш цяжкае папсаваньне здароўя на доўгі час, выклікае—

пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да трох гадоў.

221. Наўмыснае цяжкае альбо менш цяжкае пакалечаньне, учыненае ў стане раптоўнага моцнага нэрвовага хваляваньня з прычыны цяжкае абразы з боку пакалечанага, выклікае—

пазбаўленьня волі бяз строгай ізаляцыі да аднаго году альбо прымусовыя работы на такі самы тэрмін.

222. Перавышэньне канечна патрэбнай абароны, ад якога сталася пакалечаньне асобы, што нападала, выклікае—

пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да аднаго году альбо прымусовыя работы на такі самы тэрмін.

223. а) Наўмысныя пабоі альбо іншыя дзеянні, што прычынілі фізычную боль, а таксама наўмыснае лёгкае пакалечаньне выклікаюць—

штраф да трохсот рублёў, альбо прымусовыя работы да аднаго году, альбо пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі на такі самы тэрмін.

б) Такія самыя дзеянні, калі яны мелі характар катаваньня, выклікаюць—

пазбаўленьне волі да трох гадоў са строгаю альбо бяз строгай ізаляцыі.

болезнь или иное тяжкое расстройство здоровья, влечет—

лишение свободы до восьми лет со строгой или без строгой изоляции.

б) Если от такого повреждения последовала смерть, или если оно причинено способом, имеющим характер мучения или истязания, или явилось последствием систематических, хотя бы и легких, повреждений,—

лишение свободы со строгой изоляцией до десяти лет.

220. Умышленное менее тяжкое телесное повреждение, не опасное для жизни, но причинившее длительное нарушение функций какого либо органа или длительное расстройство здоровья менее тяжкого характера, влечет—

лишение свободы без строгой изоляции до трех лет.

221. Умышленное тяжкое или менее тяжкое телесное повреждение, нанесенное в состоянии внезапного сильного нервного волнения, вызванного тяжелым оскорблением со стороны потерпевшего, влечет—

лишение свободы без строгой изоляции до одного года или принудительные работы на тот же срок.

222. Превышение пределов необходимой обороны, повлекшее за собой телесное повреждение нападавшего, влечет—

лишение свободы без строгой изоляции до одного года или принудительные работы на тот же срок.

223. а) Умышленные побои или иные действия, причинившие физическую боль, а равно умышленное легкое телесное повреждение влекут—

штраф до трехсот рублей, или принудительные работы до одного года, или лишение свободы без строгой изоляции на тот же срок.

б) Те же деяния, если они имели характер истязаний,—

лишение свободы до трех лет со строгой или без строгой изоляции.

224. Неасцьярожнае пакалечаньне выклікае—

пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да шасьці месяцаў альбо прымусовыя работы на такі самы тэрмін.

225. Заражэньне вэнэрычнаю хваробаю, калі асоба, што заразіла, ведала аб сваёй хваробе, выклікае—

пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да трох гадоў.

226. а) Незаконнае пазбаўленьне волі выклікае—

пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да аднаго году альбо прымусовыя работы на такі самы тэрмін.

б) Такія самыя дзеянні, калі яны ўчынены спосабам, небяспечным для жыцьця альбо здароўя пакрыўджанага, ці злучаліся з прычыненьнем яму фізычных мук,—

пазбаўленьне волі да трох гадоў са строгаю альбо бяз строгай ізаляцыі.

227. Памяшчэньне ў больніцу для псыхічна-хворых заведама здаровай асобы з хцівасьці альбо з іншых асабовых матываў выклікае—

пазбаўленьне волі да трох гадоў са строгаю альбо бяз строгай ізаляцыі.

228. Выкраданьне, схаваньне альбо падмена чужога дзіцяці з хцівасьці альбо з іншых асабовых матываў выклікае—

пазбаўленьне волі да трох гадоў са строгаю альбо бяз строгай ізаляцыі.

229. Пакіданьне без дапамогі асобы, якая знаходзіцца ў небяспечным для жыцьця стане і ня мае магчымасьці сама сябе абараніць з прычыны малалетства, старасьці, хваробы і інш., калі асоба, што пакінула без дапамогі, павінна была клапаціцца аб пакінутым і мела магчымасьць дапамагчы яму, выклікае—

пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да аднаго году альбо прымусовыя работы на такі самы тэрмін.

230. Непаведамленьне належных устаноў альбо асоб аб небяспечным

224. Неосторожное телесное повреждение влечет—

лишение свободы без строгой изоляции до шести месяцев или принудительные работы на тот же срок.

225. Заражение венерической болезнью лицом, знавшим о наличии у него этой болезни, влечет—

лишение свободы без строгой изоляции до трех лет.

226. а) Незаконное лишение свободы влечет—

лишение свободы без строгой изоляции до одного года или принудительные работы на тот же срок.

б) Те же деяния, если они совершены способом, опасным для жизни или здоровья потерпевшего, или были соединены с причинением ему физических страданий—

лишение свободы до трех лет со строгой или без строгой изоляции.

227. Помещение в больницу для психических больных заведомо здорового лица из корыстных или иных личных мотивов влечет—

лишение свободы до трех лет со строгой или без строгой изоляции.

228. Похищение, сокрытие или подмен чужого ребенка из корыстных или иных личных мотивов влечет—

лишение свободы до трех лет со строгой или без строгой изоляции.

229. Оставление без помощи лица, находящегося в опасном для жизни положении и лишенного возможности самосохранения по малолетству, старости, болезни и т. п., если оставивший без помощи обязан был иметь заботу об оставленном и имел возможность оказать помощь, влечет—

лишение свободы без строгой изоляции до одного года или принудительные работы на тот же срок.

230. Несообщение подлежащим учреждениям или лицам об опасном

для жыцця стане іншай асобы, непаданьне ёй дапамогі, якую можна было падаць, калі ад гэтага сталася сьмерць ці цяжкае пакалечаньне, выклікае—

прымусовыя работы да шасьці месяцаў.

231. а) Непаданьне дапамогі хвораму бяз важных прычын асобаю, абавязнаю, паводле закону альбо паводле спецыяльных правіл, падаваць такую дапамогу, выклікае—

прымусовыя работы да аднаго году альбо штраф да трохсот рублёў.

б) Адмаўленьне асобы, якая займаецца мэдычнаю практыкаю, ад паданьня мэдычнай дапамогі, калі гэта адмаўленьне заведома магло мець небясьпечныя для хворага вынікі,—

пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да трох гадоў.

232. а) Ухіленьне ад выплаты прысуджаных судом сродкаў на ўтрыманьне дзяцей асобаю, якая мае магчымасьць выплачваць іх, у пасабку, непаведамленьне асобаю, з якой прысуджаны сродкі, аб зьмене месца свайго жыцця альбо працы, выклікае—

пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да шасьці месяцаў, альбо прымусовыя работы на такі самы тэрмін, альбо штраф да трохсот рублёў.

б) Пакіданьне бацькамі дзяцей без патрэбнай дапамогі, а таксама эксплуатацыя дзяцей праз прымушэньне іх жабраваць—

меры сацыяльнай абароны, паказаныя ў пункце „а“ гэтага артыкулу.

233. а) Палавыя зносіны з асобамі, якія не дарасьлі да палавой сьпеласьці, выклікаюць—

пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да трох гадоў.

б) Такія самыя дзеянні, злучаныя з растленьнем альбо з ненатуральным задавальленьнем палавога хаценьня,—

пазбаўленьне волі да васьмі гадоў са строгаю альбо бяз строгай ізаляцыі.

для жыцця другога лица, неаказаньне яму дапамогі, якую можна было падаць, калі ад гэтага сталася сьмерць або цяжкае телеснае паврэджаньне, влечет—

принудительные работы до шести месяцев.

231. а) Неоказание помощи больному без уважительных причин со стороны лица, обязанного ее оказывать в силу закона или специальных правил, влечет—

принудительные работы до одного года или штраф до трехсот рублей.

б) Отказ лица, занимающегося медицинской практикой, от оказания медицинской помощи, если этот отказ заведомо мог иметь опасные для больного последствия,—

лишение свободы без строгой изоляции до трех лет.

232. а) Уклонение от платежа приговоренных судом средств на содержание детей со стороны лица, имеющего возможность уплачивать их, в частности, неизвещение лицом, с которого приговорены средства, о перемене места своего жительства или работы, влечет—

лишение свободы без строгой изоляции до шести месяцев, или принудительные работы на тот же срок, или штраф до трехсот рублей.

б) Оставление родителями детей без необходимой поддержки, а равно эксплуатация детей путем понуждения их к занятию нищенством— меры социальной защиты, указанные в пункте „а“ настоящей статьи.

233. а) Половые сношения с лицами, недостигшими половой зрелости, влекут—

лишение свободы без строгой изоляции до трех лет.

б) Те же деяния, соединенные с растлением или удовлетворением половой страсти в извращенных формах,—

лишение свободы до восьми лет со строгой или без строгой изоляции.

234. Разбэшчаньне малалетніх альбо непаўналетніх праз распусныя дзеянні ў дачыненні да іх выклікае—

пазбаўленьне волі да пяці гадоў са строгаю альбо бяз строгай ізаляцыі.

235. а) Палавыя зносіны з фізычным гвалтам, пагрозаю, запужваннем альбо са скарыстаннем праз ашуканства бяспомачнага стану пакрыўджанай асобы (згвалтаваньне), а таксама прымушэньне кім-небудзь да палавой сувязі з ім асобы, якая матар'яльна ад яго залежыць, выклікае—

пазбаўленьне волі да пяці гадоў са строгаю альбо бяз строгай ізаляцыі.

б) Такія самыя дзеянні, калі вынікам іх было самагубства альбо цяжкая хвароба пакрыўджанай асобы, альбо калі яны ўчынены групай з трох асоб і больш ці над асобаю, якая не дарасла да палавой сьпеласьці,—

пазбаўленьне волі са строгаю ізаляцыяю да дзесяці гадоў.

236. а) Прымушэньне займацца прастытуцыяю, зводніцтва, утрыманьне прытонаў распусты, а таксама ўцягваньне жанчын у прастытуцыю выклікае—

пазбаўленьне волі да пяці гадоў са строгаю альбо бяз строгай ізаляцыі.

б) Такія самыя дзеянні, калі ўцягнутыя ў прастытуцыю былі непаўналетнімі альбо былі на ўтрыманні ці ў залежнасьці ад таго, хто іх уцягнуў,—

пазбаўленьне волі са строгаю ізаляцыяю да васьмі гадоў.

237. Абразы дзеяньнем, словамі або пісьмова выклікае—

прымусовыя работы да трох месяцаў, альбо штраф да двухсот рублёў, альбо грамадзкае ганьбаваньне.

238. Абразы ў распаўсюджаных альбо публічна выстаўленых творах друку ці вобразна выклікае—

штраф да трохсот рублёў альбо прымусовыя работы да шасьці месяцаў.

234. Развращение малолетних или несовершеннолетних, совершенное путем развратных действий в отношении их, влечет—

лишение свободы до пяти лет со строгой или без строгой изоляции.

235. а) Половые сношения с применением физического насилия, угроз, запугивания или с использованием, путем обмана, беспомощного состояния потерпевшего лица (изнасилование), а равно понуждение кем-либо к половой связи с ним лица, материально от него зависящего, влечет—

лишение свободы до пяти лет со строгой или без строгой изоляции.

б) Те же деяния, если последствием их было самоубийство или тяжёлая болезнь потерпевшего лица или если они совершены группой из трех лиц и более или над лицом, недостигшим половой зрелости,—

лишение свободы со строгой изоляцией до десяти лет.

236. а) Принуждение к занятию проституцией, сводничество, содержание притонов разврата, а также вовлечение женщин в проституцию влечет—

лишение свободы до пяти лет со строгой или без строгой изоляции.

б) Те же деяния, если вовлеченные в проституцию были несовершеннолетними или находились на содержании или в зависимости от вовлекшего их,—

лишение свободы со строгой изоляцией до восьми лет.

237. Оскорбление действием, словами или на письме влечет—

принудительные работы до трех месяцев, или штраф до двухсот рублей, или общественное порицание.

238. Оскорбление в распространенных или публично выставленных произведениях печати или изображениях влечет—

штраф до трехсот рублей или принудительные работы до шести месяцев.

239. а) Распаўсюджваньне сьвядома непраўдзівых, якія ганьбуць другую асобу, зьвестак (паклёп) выклікае—

штраф да трохсот рублёў альбо прымусовыя работы да шасьці месяцаў.

б) Распаўсюджваньне такіх зьвестак у друкаваным альбо іншым спосабам размножаным творы—

штраф да пяцісот рублёў альбо пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да аднаго году.

VII. Маёмасьныя злачынствы.

240. а) Крадзеж маёмасьці з прыватных захавальняў выклікае— пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да шасьці месяцаў альбо прымусовыя работы на такі самы тэрмін.

б) Такое самае дзеянне, калі яно ўчынена пасля адбыцьця меры сацыяльнай абароны за падобнае да яго злачынства, альбо з ужываньнем тэхнічных сродкаў, альбо групаю з трох асоб і больш, альбо ў час пажару, паводкі ці іншага грамадзкага няшчасьця,—

пазбаўленьне волі да двух гадоў са строгаю альбо бяз строгай ізаляцыі.

241. а) Крадзеж маёмасьці з дзяржаўных, грамадзкіх альбо каперацыйных устаноў і складаў выклікае— пазбаўленьне волі да двух гадоў са строгаю альбо бяз строгай ізаляцыі.

б) Такое самае дзеянне, калі ёсьць прыметы, паказаныя ў пункце „б“ артыкулу 240,—

пазбаўленьне волі са строгаю ізаляцыяю да пяці гадоў.

Увага. Крадзеж маёмасьці дзяржаўнай, грамадзкай ці каперацыйнай установы альбо прадпрыемства, зроблены ў паршчыню іх служачымі альбо рабочымі, у межах гэтых устаноў ці прадпрыемстваў, калі пры гэтым кошт паграбленага не перавышае дваццаць пяць рублёў, выклікае дысцыплінарную меру. Пры гэтым кошт паграбленай маёмасьці, калі няма спрэчкі аб яго разьмеры, спаганяецца па

239. а) Распространение заведомо ложных, позорящих другое лицо, сведений (клевета) влечет—

штраф до трехсот рублей или принудительные работы до шести месяцев.

б) Распространение таких сведений в печатном или иным способом размноженном произведении—

штраф до пятисот рублей или лишение свободы без строгой изоляции до одного года.

VII. Имущественные преступления.

240. а) Кража имущества из частных хранилищ влечет—

лишение свободы без строгой изоляции до шести месяцев или принудительные работы на тот же срок.

б) То же деяние, если оно совершено по отбытии меры социальной защиты за однородное имущественное преступление либо с применением технических средств, либо группы из трех лиц и более, либо во время пожара, наводнения или иного общественного бедствия—

лишение свободы до двух лет со строгой или без строгой изоляции.

241. а) Кража имущества из государственных, общественных или кооперативных учреждений и складов влечет—

лишение свободы до двух лет со строгой или без строгой изоляции.

б) То же деяние, при наличии признаков, указанных в пункте „б“ статьи 240,—

лишение свободы со строгой изоляцией до пяти лет.

Примечание. Кража имущества государственного, общественного или кооперативного учреждения или предприятия, совершенная в первый раз их служащими или рабочими, в пределах этих учреждений и предприятий, если при том стоимость похищенного не превышает двадцати пяти рублей, влечет дисциплинарную меру. При этом стоимость похищенного имущества, если нет спора о раз-

загаду адміністрацыі ўстановы ці прадпрыемства з зароботнай платы асобы, што ўчыніла крадзеж, праз штомесячныя ўтрыманьні ў разьмеры, які вызначаецца адміністрацыяю, але ня можа перавышаць дваццаць процантаў зароботнай платы. Калі-ж такая спрэчка ёсьць, а таксама калі асоба, што ўчыніла крадзеж, звальняецца ў дысцыплінарным парадку з пасады, то кошт пакрыцця спаганяецца ў агульнаіскавым парадку.

242. а) Крадзеж буйнай жывёлы, апроч коняў (арт. 243), выклікае— пазбаўленьне волі да трох гадоў са строгаю альбо бяз строгай ізаляцыі.

б) Крадзеж таго самага, учынены не ўпяршыню альбо групаю з трох асоб і больш,—

пазбаўленьне волі са строгаю ізаляцыяю да васьмі гадоў.

243. Крадзеж коняў выклікае— пазбаўленьне волі да васьмі гадоў са строгаю альбо бяз строгай ізаляцыі.

244. Крадзеж электрычнай энэргіі выклікае—

штраф да трохсот рублёў, альбо прымусовыя работы да трох месяцаў, альбо пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі на такі самы тэрмін.

245. а) Адкрытае заўладаньне чужою маемасьцю ў прысутнасьці асобы, якая ўладае, карыстаецца альбо ведае ёю (грабеж), выклікае— пазбаўленьне волі да аднаго году са строгаю альбо бяз строгай ізаляцыі.

б) Такое самае дзеянне, злучанае з гвалтам,—

пазбаўленьне волі да трох гадоў са строгаю альбо бяз строгай ізаляцыі.

в) Такое самае дзеянне, учыненае групаю з трох асоб і больш альбо хаця і адною асобаю, але калі яна ўжо адбыла меру сацыяльнай абароны за такое-ж злачынства,—

пазбаўленьне волі са строгаю ізаляцыяю да пяці гадоў.

мере ёе, взыскивается распоряжением администрации учреждения или предприятия из заработной платы лица, совершившего кражу, путем ежемесячных удержаний в размере, который определяется администрацией, но не может превышать 20% заработной платы. При наличии же спора, а равно если лицо, совершившее кражу, увольняется в дисциплинарном порядке от должности, стоимость похищенного взыскивается в общеисковом порядке.

242. а) Кража крупного скота, кроме лошадей (ст. 243), влечет— лишение свободы до трех лет со строгой или без строгой изоляции.

б) То же деяние, совершенное не в первый раз или группою из трех лиц и более,—

лишение свободы со строгой изоляцией до восьми лет.

243. Кража лошадей влечет— лишение свободы до восьми лет со строгой или без строгой изоляции.

244. Кража электрической энергии влечет—

штраф до трехсот рублей, или принудительные работы до трех месяцев, или лишение свободы без строгой изоляции на тот же срок.

245. а) Открытое завладение чужим имуществом в присутствии лица, владеющего, пользующегося или ведающего им (грабеж), влечет— лишение свободы до одного года со строгой или без строгой изоляции.

б) То же деяние, соединенное с насилием,—

лишение свободы до трех лет со строгой или без строгой изоляции.

в) То же деяние, совершенное группою из трех лиц и более или хотя бы одним лицом, но по отбытии меры социальной защиты за такое же преступление,—

лишение свободы со строгой изоляцией до пяти лет.

246. а) Грабеж коняй, валоў альбо іншай буйнай жывёлы выклікае— пазбаўленьне волі са строгаю ізаляцыяю да васьмі гадоў.

б) Такое самае дзеянне, учыненае групаю з трох асоб і больш альбо хаця і аднёю асобаю, але з гвалтам ці калі яна ўжо адбыла меру сацыяльнай абароны за такое самае злачынства,—

пазбаўленьне волі са строгаю ізаляцыяю да дзесяці гадоў.

247. а) Адкрыты напад для заўладання чужою маемасьцю, злучаны згвалтам, што пагражае жыцьцю ці здароўю пакрыўджанага (разбой), выклікае—

пазбаўленьне волі са строгаю ізаляцыяю ня менш як на тры гады.

б) Такое самае дзеянне, учыненае групаю з трох асоб і больш альбо хаця аднёю асобаю, але калі яна ўжо адбыла меру сацыяльнай абароны за такое-ж злачынства,—

пазбаўленьне волі са строгаю ізаляцыяю ня менш як на пяць гадоў.

в) Такое самае дзеянне з ужываньнем зброі—

пазбаўленьне волі са строгаю ізаляцыяю ня менш як на восем гадоў з падвышэньнем пры абцяжачючых акалічнасьтах аж да вышэйшай меры сацыяльнай абароны—расстрэлу.

248. а) Прываенне альбо расстрата прыватнаю асобаю грошай ці іншай маемасьці, даручанай ёй на пэўную мэту, выклікае—

пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да аднаго году, альбо прымусовыя работы на такі самы тэрмін.

б) Такія самыя дзеянні, калі прываенная альбо растрачаная маемасьць належала дзяржаўнай, грамадзкай ці каперацыйнай установе,—

пазбаўленьне волі да пяці гадоў са строгаю альбо бяз строгай ізаляцыі.

249. Утайка знойдзенай маемасьці выклікае—

пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да двух месяцаў альбо прымусовыя работы да трох месяцаў.

246. а) Грабеж лошадей, волов или другого крупного скота влечет— лишение свободы со строгой изоляцией до восьми лет.

б) То же деяние, совершенное группой из трех лиц и более или хотя бы одним лицом, но с насильем или по отбытии меры социальной защиты за такое же преступление,—

лишение свободы со строгой изоляцией до десяти лет.

247. а) Открытое с целью завладения чужим имуществом нападение, соединенное с насильем, угрожающим жизни или здоровью потерпевшего (разбой), влечет—

лишение свободы со строгой изоляцией не менее как на три года.

б) То же деяние, совершенное группой из трех лиц и более или хотя бы с одним лицом, но по отбытии меры социальной защиты за такое же преступление,—

лишение свободы со строгой изоляцией не менее как на пять лет.

в) То же деяние, совершенное с применением оружия,—

лишение свободы со строгой изоляцией не менее как на восемь лет с повышением при отягчающих обстоятельствах вплоть до высшей меры социальной защиты—расстрела.

248. а) Присвоение или растрата частным лицом денег или иного имущества, вверенного ему для определенной цели, влечет—

лишение свободы без строгой изоляции до одного года или принудительные работы на тот же срок.

б) Те же деяния, если присвоенное или растраченное имущество принадлежало государственному, общественному или кооперативному учреждению,—

лишение свободы до пяти лет со строгой или без строгой изоляции.

249. Утайка найденного имущества влечет—

лишение свободы без строгой изоляции до двух месяцев или принудительные работы до трех месяцев.

250. а) Злаўжываньне давер'ем альбо ашуканства для атрымання маемасьці ці права на маемасьць альбо іншых асабовых выгад (машэнства) выклікае—

пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да двух гадоў.

б) Машэнства, вынікам якога была страта для дзяржаўнай, грамадзкай альбо каперацыйнай установы,—

пазбаўленьне волі да пяці гадоў са строгаю альбо бяз строгай ізаляцыі.

251. а) Купля маемасьці, якая сьведома здабыта праз крадзеж, грабеж, разбой, прысваеньне, растрату альбо машэнства, выклікае—

штраф да пяцісот рублёў, альбо прымусовыя работы да шасьці месяцаў, альбо пазбаўленьне волі да аднаго году са строгаю альбо бяз строгай ізаляцыі.

б) Такое самае дзеянне, учыненае як промысел,—

пазбаўленьне волі да трох гадоў са строгаю альбо бяз строгай ізаляцыі.

252. а) Невыкананьне дагавору з дзяржаўнаю, грамадзкаю альбо каперацыйнаю ўстановаю ці прадпрыемствам, калі пры разглядзе справы ў парадку грамадзянскага судаводства ўстаноўлена злосьнасьць невыкананья, выклікае—

пазбаўленьне волі са строгаю ізаляцыяю да пяці гадоў з канфіскацыяю часткі маемасьці альбо без канфіскацыі.

б) Такое самае дзеянне, калі яно ўчынена ў баявых абставінах альбо звязана з дастаўкаю прадметаў забясьпечанья Чырвонай Арміі і Флёту і магло шкодна адбіцца на іх бяздольнасьці,—

пазбаўленьне волі са строгаю ізаляцыяю ня менш як на тры гады з канфіскацыяю ўсяе маемасьці.

253. Змарнаваньне арэндатарам дадзенае яму паводле дагавору дзяржаўнай, грамадзкай альбо каперацыйнай маемасьці выклікае—

пазбаўленьне волі да пяці гадоў са строгаю альбо бяз строгай ізаляцыі і з канфіскацыяю ўсяе альбо

250. а) Злоупотребление доверием или обман в целях получения имущества или права на имущество или иных личных выгод (мошенничество) влечет—

лишение свободы без строгой изоляции до двух лет.

б) Мошенничество, последствием которого было причинение убытка государственному, общественному или кооперативному учреждению,— лишение свободы до пяти лет со строгой или без строгой изоляции.

251. а) Покупка имущества, заведомо добытого путем кражи, грабежа, разбоя, присвоения, растраты или мошенничества, влечет—

штраф до пятисот рублей, или принудительные работы до шести месяцев, или лишение свободы до одного года со строгой или без строгой изоляции.

б) То же деяние, совершенное в виде промысла,—

лишение свободы до трех лет со строгой или без строгой изоляции.

252. а) Неисполнение договора с государственным, общественным или кооперативным учреждением или предприятием, если при рассмотрении дела в порядке гражданского судопроизводства установлен злонамеренный характер неисполнения, влечет,—

лишение свободы со строгой изоляцией до пяти лет с конфискацией части имущества или без конфискации.

б) То же деяние, если оно совершено в боевой обстановке или связано с поставкой предметов снабжения Красной Армии и Флота и могло вредно отразиться на их боеспособности,—

лишение свободы со строгой изоляцией не менее как на три года с конфискацией всего имущества.

253. Расточение арендатором предоставленного ему по договору государственного, общественного или кооперативного имущества влечет—

лишение свободы до пяти лет со строгой или без строгой изоляции и с конфискацией всего или

часткі маемасьці ці без канфіскацыі.

254. Падрабленьне з карысьлівымі мэтамі дакумэнтаў і расьпісак, якія ўстанаўляюць маемасныя правы альбо выгады, выклікае—

штраф да аднае тысячы рублёў альбо пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да аднаго году.

255. а) Абманная зьмена з карысьлівымі мэтамі віду альбо ўласьцівасьці прадметаў, прызначаных для збыту ці грамадзкага спажываньня (фальсыфікацыя), а таксама збыт такіх прадметаў выклікае—

штраф да пяцісот рублёў альбо прымусовыя работы да аднаго году з канфіскацыяю фальсыфікаваных прадметаў.

б) Такія самыя дзеянні, калі яны мелі альбо маглі мець сваім вынікам шкоду здароўю,—

пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да аднаго году з канфіскацыяю фальсыфікаваных прадметаў і з забаронаю займацца гандлем на тэрмін да пяці гадоў.

256. Збыт сьвядома нягоднага насеньня выклікае—

штраф да пяці тысяч рублёў альбо пазбаўленьне волі да трох гадоў са строгаю альбо бяз строгай ізаляцыі і з забаронаю займацца гандлем на тэрмін да пяці гадоў.

257. Выраб, захаваньне для збыту альбо збыт падробленага прабірнага кляйма, кляйменьне такім кляймом вырабаў і зьліткаў з золата, срэбра і плаціны, накладаньне на вырабы з іншых мэталюў клеймаў і марак, падобных да прабірнага кляйма, а таксама збыт вырабаў з такімі кляймамі і маркамі выклікае—

пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да двух гадоў з канфіскацыяю падробленых вырабаў.

258. Захаваньне ў гандлёвым прадпрыемстве неклейменных вырабаў з золата, срэбра і плаціны і збыт такіх вырабаў выклікае—

штраф ня менш удзесяціронага разьмеру платы за апрабаваньне

часты імушества или без конфискации.

254. Подделка в корыстных целях документов и расписок, устанавливающих имущественные права или выгоды, влечет—

штраф до одной тысячи рублей или лишение свободы без строгой изоляции до одного года.

255. а) Обманное изменение с корыстной целью вида или свойства предметов, предназначенных для сбыта или общественного употребления (фальсификация), а также сбыт таких предметов влечет—

штраф до пятисот рублей или принудительные работы до одного года с конфискацией фальсифицированных предметов.

б) Те же деяния, если они имели или могли иметь своим последствием вред здоровью,—

лишение свободы без строгой изоляции до одного года с конфискацией фальсифицированных предметов и с запрещением занятия торговлей на срок до пяти лет.

256. Сбыт заведомо негодного семенного материала влечет—

штраф до трех тысяч рублей или лишение свободы до трех лет со строгой или без строгой изоляции и с запрещением занятия торговлей на срок до пяти лет.

257. Изготовление, хранение с целью сбыта или сбыт поддельного пробирного клейма, клеймение таким клеймом изделий и слитков из золота, серебра и платины, наложение на изделия из иных металлов клейм и марок, имеющих сходство с пробирным клеймом, а также сбыт изделий с такими клеймами и марками влечет—

лишение свободы без строгой изоляции до двух лет с конфискацией поддельных изделий.

258. Хранение в торговом предприятии неклеяемых изделий из золота, серебра и платины и сбыт таких изделий влечет—

штраф в размере не менее десятикратной пробирной платы за

і кляйменьне выяўленых вырабаў і канфіскацыю гэтых вырабаў.

259. а) Браньне процантаў за пазычкі больш разьмеру, устаноўленага для данай мясцовасьці Саветам Народных Камісараў БССР, а таксама браньне за пазычаныя прылады вырабу, жывёлу, палявое ці гароднае насенне платы, якая значна перавышае звычайную для данай мясцовасьці норму (ліхварства), выклікае—

пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да аднаго году.

б) Такія самыя дзеянні, калі яны ўчынены як промысел, альбо са скарыстаньнем цяжкага матар'яльнага стану другой стараны (кваліфікаванае ліхварства)—

пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі да трох гадоў.

260. Патрабаваньне перадаць якую-небудзь маемасьць альбо маемасныя выгады ці правы на маемасьць альбо учыніць якія-небудзь дзеянні маемаснага характару пад пагрозай гвалту над асобаю пакрыўджанага ці зьнішчэньня яго маемасьці ці абвясчэньня аб ім ганьбуючых яго звестак (вымаганьне) выклікае—

пазбаўленьне волі да трох гадоў са строгаю альбо бяз строгай ізаляцыі.

261. Наўмыснае зьнішчэньне альбо псаваньне чужой маемасьці, альбо хоць і ўласнай маемасьці, але каб зрабіць шкоду іншай асобе, выклікае—

штраф да пяцісот рублёў альбо прымусовыя работы да аднаго году, альбо пазбаўленьне волі бяз строгай ізаляцыі на такія самы тэрмін.

262. а) Наўмыснае зьнішчэньне альбо псаваньне якой-небудзь маемасьці падпалам, затапленьнем альбо якім-небудзь іншым агульнанебясьпечным спосабам выклікае—

пазбаўленьне волі да пяці гадоў са строгаю альбо бяз строгай ізаляцыі.

іспытанне і клейменьне обнаруженных изделий и конфискацию этих изделий.

259. а) Взимание процентов по займу свыше размера, установленного для данной местности Советом Народных Комиссаров БССР, а равно взимание за предоставленные в пользование орудия производства, скот, полевые или огородные семена платы, значительно превышающей обычную для данной местности норму (ростовщичество), влечет—

лишение свободы без строгой изоляции до одного года.

б) Те же деяния, совершенные в виде промысла, либо с использованием тяжелого материального положения другой стороны (квалифицированное ростовщичество)—

лишение свободы без строгой изоляции до трех лет.

260. Требование передачи какого либо имущества или имущественных выгод, или прав на имущество, или совершения каких либо действий имущественного характера под угрозой учинения насилия над личностью потерпевшего, или истребления его имущества, или оглашения о нем позорящих его сведений (вымогательство) влечет—

лишение свободы до трех лет со строгой или без строгой изоляции.

261. Умышленное истребление или повреждение чужого имущества или хотя бы и собственного имущества, но с целью причинить вред другому лицу, влечет—

штраф до пятисот рублей, или принудительные работы до одного года, или лишение свободы без строгой изоляции на тот же срок.

262. а) Умышленное истребление или повреждение какого либо имущества путем поджога, затопления или каким либо иным общеопасным способом влечет—

лишение свободы до пяти лет со строгой или без строгой изоляции.

б) Такія самыя дзеянні, калі ад іх сталася сьмерць, цяжкае пакалечаньне альбо грамадзкае няшчасьце,—

пазбаўленьне волі са строгаю ізаляцыяю да дзесяці гадоў.

263. Самавольнае карыстаньне вынаходкаю з парушэньнем правіл, устаноўленых у законах аб патэнтах на вынаходкі, а таксама самавольнае скарыстаньне літаратурных музычных і іншых мастацкіх альбо навуковых твораў з парушэньнем закону аб аўтарскім праве, выклікае—

штраф да аднае тысячы рублёў.

264. Самавольнае карыстаньне для нясумленай канкурэнцыі чужым таварным, фабрычным альбо рамесным знакам, рысункам, мадэллю, а таксама чужою фірмаю ці чужою назваю выклікае—

штраф да трох тысяч рублёў.

б) Те же деяния, если они повлекли смерть, тяжкое телесное повреждение или общественное бедствие,—

лишение свободы со строгой изоляцией до десяти лет.

263. Самовольное пользование изобретением с нарушением правил, установленных в законах о патентах на изобретения, а равно самовольное использование литературных, музыкальных и иных художественных или научных произведений с нарушением закона об авторском праве влечет—

штраф до одной тысячи рублей.

264. Самовольное пользование в целях недобросовестной конкуренции чужим товарным, фабричным, или ремесленным знаком, рисунком, моделью, а равно чужой фирмой или чужим наименованием влечет—

штраф до трех тысяч рублей.